

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ζ΄

ΘΕΡΟΥΣ 2008

Τετάρτη 16 Ιουλίου 2008 (απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Πολιτιστικό Κέντρο Ελληνικής Αστυνομίας και άλλες διατάξεις», σελ. 263

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών:

ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ Γ.,	σελ. 287
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε.,	σελ. 273
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,	σελ. 285, 286, 293, 295
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ.,	σελ. 274
ΔΑΜΑΝΑΚΗ Μ.,	σελ. 276
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Α.,	σελ. 275
ΖΗΣΗ Ρ.,	σελ. 288, 289
ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ Α.,	σελ. 283, 284, 287
ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ Θ.,	σελ. 274
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π.,	σελ. 270, 271, 285
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ Ι.,	σελ. 291
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 282
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ.,	σελ. 263, 264, 280, 295, 297
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 264, 277, 278, 279, 280, 290, 291, 296, 297, 298
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η.,	σελ. 271, 298, 299
ΡΗΓΑΣ Π.,	σελ. 267, 292
ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ Δ.,	σελ. 266, 294, 295
ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ Π.,	σελ. 289, 290, 291
ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ Σ.,	σελ. 269, 293
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ.,	σελ. 276

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2008

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ζ'

Τετάρτη 16 Ιουλίου 2008 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 16 Ιουλίου 2008, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.06' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Α' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΛΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Πολιτιστικό Κέντρο Ελληνικής Αστυνομίας και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της στις 10 Ιουλίου 2008 η συζήτηση του νομοσχεδίου να γίνει σε δύο συνεδριάσεις. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θέλετε το λόγο, κύριε Παπουτσή; Ορίστε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παίρνω το λόγο στο σημείο αυτό και πριν από την έναρξη της агόρευσης του κυρίου εισηγητού της Συμπολίτευσης, δεδομένου ότι κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης σε πρώτη φάση του νομοσχεδίου αυτού, ο εισηγητής του Π.Α.Σ.Ο.Κ. κ. Γιώργος Πεταλωτής έθεσε ορισμένα θέματα προς την Κυβέρνηση, ζητώντας διευκρινίσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο εισηγητής σας εδώ βλέπω ότι είναι ο κ. Ρήγας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ναι, μιλάμε για την επιτροπή. Στο Θερινό Τμήμα είναι ο κ. Ρήγας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ναι, εντάξει, δεν συμπίπτει να είναι ο ίδιος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Εξεδήλωσε, λοιπόν, τη γενική συμφωνία μας επί της ιδέας της δημιουργίας ενός ιστορικού αρχείου για την Αστυνομία, αλλά έθεσε πολύ σημαντικά ερωτήματα, όσον αφορά, πρώτα απ' όλα, το περιεχόμενο της έρευνας και του ιστορικού αρχείου, όμως και σημαντικά ζητήματα τα οποία αφορούν τους όρους δόμησης του συγκεκριμένου κτηρίου σε μια περιοχή με ιδιαίτερη ευαισθησία, όπως είναι το μητροπολιτικό πάρκο στο Γουδή. Και επιπλέον στην πορεία ακούσαμε ότι η Κυβέρνηση προτίθεται – με ανακοίνωσή της μάλιστα – να καταθέσει και μια τροπολογία, μεταξύ άλλων, η οποία αφορά τις δημοσκοπήσεις.

Λάβαμε σήμερα το πρωί την έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής. Δυστυχώς για την Κυβέρνηση, η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής επιβεβαιώνει στο σύνολό τους όλες τις παρατηρήσεις, τις οποίες είχαμε εκθέσει και τις επιφυλάξεις μας και όχι μόνο αυτό, αλλά υπενθυμίζει ότι εδώ γίνονται σοβαρές παρεμβάσεις στο νόμο και υπερβάσεις, όσον αφορά το ρυθμιστικό πλαίσιο της Αθήνας, που δεν νομιμοποιείται να το κάνει η Κυβέρνηση και άρα, αποκαλύπτεται ότι ο μοναδικός λόγος για τον οποίον έρχεται αυτό το νομοσχέδιο είναι, για να αποφύγουμε το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Επιπλέον, δεν λαμβάνεται καμμία μέριμνα πουθενά για το Μητροπολιτικό Πάρκο του Γουδή, το οποίο αποτελεί βασικό και μόνιμο στόχο όλου του αθηναϊκού λαού και όλων των πολιτικών δυνάμεων. Είχαμε την εντονότατη αντίδραση της Υπερνομαρχίας Αθηνών-Πειραιώς και οφείλω να μεταφέρω στο Τμήμα την πάγια θέση του Δήμου της Αθήνας –είναι και ο κ. Αποστολάκος εδώ– ο οποίος σε καμμία περίπτωση δεν θα μπορούσε να συμφωνήσει σε αύξηση της δόμησης στο συγκεκριμένο χώρο, στο Πάρκο του Γουδή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μπαίνετε σε λεπτομέρειες.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Όχι, μπαίνω σε λεπτομέρειες, γιατί θέλω να καταλήξω στη συγκεκριμένη πρόταση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μια γενική αναφορά πρέπει να την κάνετε, αλλά μη μπορούμε σε λεπτομέρειες.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ναι, αλλά πρέπει να αιτιολογήσω την πρόταση την οποία κάνω.

Και έρχομαι, λοιπόν, στην πρόταση. Επειδή ακριβώς υπάρχουν σοβαρά προβλήματα, επειδή υπάρχει σοβαρότατη αντίδραση από το σύνολο της αθηναϊκής κοινωνίας και όχι μόνο, αλλά απ' όλους τους πολίτες που αγαπούν και σέβονται το περιβάλλον, για όλους αυτούς τους λόγους και επειδή θεωρούμε επίσης ότι υπάρχουν σοβαρότατες υπερβάσεις στη νομοθεσία, εμείς ζητούμε από την Κυβέρνηση και τον κύριο Υπουργό, ο οποίος παρίσταται σήμερα εδώ και είμαι απόλυτα βέβαιος ότι έχει και αυτός την ευαισθησία του, καθώς είναι Βουλευτής Αθηνών, να αποσύρει το νομοσχέδιο. Ζητούμε να αποσύρει το νομοσχέδιο, να επανέλθει πίσω στην επιτροπή, αφού προηγουμένως η Κυβέρνηση πάρει μια νομοθετική πρωτοβουλία με τη σύμπραξη όλων ενδεχομένως, προκειμένου να κάνουμε την κεντρική ρύθμιση που απαιτείται για το Μητροπολιτικό Πάρκο στην Αθήνα, του Γουδή, και αφού υπάρξει η γενική ρύθμιση για το Μητροπολιτικό Πάρκο, εκεί βεβαίως να συζητήσουμε και τη λειτουργία ενός μουσείου για το ιστορικό αρχείο της Αστυνομίας, όχι βεβαίως με την αύξηση των όρων δόμησης, όπως προβλέπεται στο νομοσχέδιο, κάτι το οποίο δεν μπορούμε να το

αποδεχθούμε σε κάθε περίπτωση και χωρίς βεβαίως ελικοδρόμιο και όλα αυτά τα οποία συμπεριλαμβάνονται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Επιπλέον, όσον αφορά την τροπολογία η οποία αφορά τις δημοσκοπήσεις...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κοιτάξτε, εσείς τώρα ως Κοινοβουλευτικός...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή πρόκειται να κάνουμε μια πρόταση στην Κυβέρνηση, δεν μπαίνω επί της ουσίας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ναι, αλλά μπαίνετε όμως σε όλα τα θέματα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Όχι, δεν λύνω όλα τα θέματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όταν μιλάτε για απόσυρση νομοσχεδίου, μπορεί να το αποσύρει ο Υπουργός. Γιατί μιλάτε για την τροπολογία;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Το λέω και για να ενισχύσω την πρότασή μου, κύριε Πρόεδρε, γιατί ακριβώς, ερχόμενος και στο θέμα της τροπολογίας η οποία αφορά τις δημοσκοπήσεις, θέλω να πω ότι η Κυβέρνηση φέρνει μια τροπολογία για να τροποποιήσει το δικό της νόμο, τον οποίον μόλις τον προηγούμενο χρόνο πέρασε από τη Βουλή, χωρίς να υπάρξει έστω και η ελάχιστη αξιολόγηση γύρω από το θέμα της εφαρμογής του νόμου για τη λειτουργία των δημοσκοπήσεων.

Επιπλέον και εδώ, εγώ πιστεύω ότι την ώρα που ο Πρωθυπουργός στέλνει επιστολή προς τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και τους άλλους αρχηγούς των κομμάτων και ζητά διακομματική επιτροπή, για να αντιμετωπίσουμε το γενικότερο κλίμα, δεν μπορούμε αυτήν τη στιγμή, να προχωρούμε σε μία τροπολογία για τις δημοσκοπήσεις, οι οποίες στην πραγματικότητα μπορεί και να χρησιμοποιούν το μαύρο πολιτικό χρώμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Παπουτσή, σας παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Αυτή είναι η ουσία και το βασικό πεδίο μέσα στο οποίο λειτουργεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Παπουτσή, να απαντήσει ο Υπουργός επί της προτάσεως που κάνετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Θα απαντήσει οπωσδήποτε, αλλά θα ήθελα να ολοκληρώσω την πρότασή μου. Με διακόπτετε και δεν με αφήνετε να διατυπώσω τα νοήματα των προτάσεών μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν είναι ότι δεν σας αφήνω, αλλά κρατάτε πολύ ώρα το λόγο. Ξέρετε πολύ καλά ότι δεν συνηθίζεται αυτό στη Βουλή, ένας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος να αγορεύει δια τόσα λεπτά, πριν ξεκινήσει ακόμα η συζήτηση του νομοσχεδίου.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Δεν αγορεύω, δεν πρόκειται να αγορεύω, κύριε Πρόεδρε, αλλά θέλω να διατυπώσω την πρότασή μου.

Απευθύνομαι προς την Κυβέρνηση και τον κύριο Υπουργό και θέλω να πω ότι εφόσον δεν δεχθεί την πρότασή μας, να αποσύρει το νομοσχέδιο, να αποσύρει τουλάχιστον τη συγκεκριμένη τροπολογία ή εάν επιμένει η Κυβέρνηση να τη φέρει προς συζήτηση, τότε παρακαλώ μέχρι αύριο που θα συζητηθεί η τροπολογία να προσέλθει στη Βουλή ο κύριος Υπουργός με όλα τα στοιχεία τα οποία προβλέπονται από τη νομοθεσία και από το νόμο, τον οποίο η ίδια η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας πρότεινε και ψήφισε στη Βουλή, δηλαδή το ν.3603 και συγκεκριμένα το άρθρο 6, σχετικά με τη διαφάνεια των εταιρειών δημοσκόπησης και κυρίως των έργων που έχουν αναλάβει από το δημόσιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ, κύριε Παπουτσή, να ολοκληρώσετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Όφειλαν να το έχουν παραδώσει και να το έχουν γνωστοποιήσει. Δεν έχουν γνωστοποιήσει τίποτα. Στη Γενική Γραμματεία Τύπου και Πληροφοριών δεν υπάρχει κανένα απολύτως στοιχείο, κανένας τομέας του δημοσίου δεν έχει στοιχεία για τις εταιρείες των δημοσκοπήσεων. Παρακαλούμε πάρα πολύ, να φέρετε όλα τα στοιχεία εδώ, διαφορετικά να αποσύρετε την τροπολογία για να επανέλθετε σε μια συνολική συζήτηση για την αλλαγή του θεσμικού πλαισίου που λειτουργεί για τις δημοσκοπήσεις, με τη συμμετοχή φυσικά όλων των κομμάτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Αν είχα διαφορετική αντίληψη, όπως συνηθίζεται από ορισμένους συναδέλφους -όχι από τον κ. Παπουτσή- το πρώτο πράγμα που θα είχα κάνει, θα ήταν να είχα θέσει θέμα επί του Κανονισμού της Βουλής, όσον αφορά, όμως, την ως τώρα συζήτηση.

Από την αρχή λέω προχωράμε στη συζήτηση του σχεδίου νόμου κανονικά. Δεν αποσύρει η Κυβέρνηση ούτε το νομοσχέδιο και βέβαια, θα συζητήσει και τις τροπολογίες, οι οποίες έχουν κατατεθεί. Όταν θα έλθει η ώρα, σχετικά με τη ρύθμιση, η οποία αφορά τη δημιουργία του κτηρίου της Ελληνικής Αστυνομίας, θα δούμε, εάν και κατά πόσο αυτοί που σήμερα διαμαρτύρονται έχουν φέρει με συγκεκριμένη ρύθμιση -και όχι για κτήρια της Ελληνικής Αστυνομίας, αλλά για άλλα παραδείγματα- χάριν πράγματα- αυξήσεις συντελεστών κ.λπ..

Δεύτερον, σε ό,τι αφορά την τροπολογία που αφορά το τώως Υπουργείο Τύπου, θέλω να τονίσω ότι θα υπάρχει ενημέρωση και ο κ. Ρουσόπουλος φέρνει την τροπολογία, ύστερα από συζήτηση που είχε γίνει σε ακρόαση στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής. Θα υπάρχει, λοιπόν, η ενημέρωση. Άρα, το νομοσχέδιο συζητείται κανονικά και από εκεί και πέρα θέλω να τονίσω ότι και οι τροπολογίες, θα συζητηθούν κανονικά και η ρύθμιση, η οποία αφορά το κτήριο της Ελληνικής Αστυνομίας.

Επειδή αρχίζουμε τη συζήτηση και πριν λάβει το λόγο ο εισηγητής, θα ήθελα μόνο τρεις ήσσονος σημασίας φραστικές διατυπώσεις να ανακοινώσω και θα μοιραστεί το σχετικό κείμενο.

Πρώτον, στο άρθρο 8 του σχεδίου νόμου στο τέταρτο στίχο, μετά το διαζευκτικό «ή», τίθενται οι λέξεις «προϊσταμένου της». Δεύτερον, στο άρθρο 11 του σχεδίου νόμου οι παράγραφοι 1 και 2 αυτού αναριθμούνται αντίστοιχα, σε 2 και 3 και προστίθεται παράγραφος 1 ως εξής:

«1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 1 του ν. 3103/2003, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 11 του ν. 3480/2006, αντικαθίσταται ως εξής:

Εδώ δηλαδή επιφέρεται η φραστική διατύπωση.

«Η διακίνηση προς τη Διεύθυνση Διαβατηρίων του Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας των δικαιολογητικών έκδοσης διαβατηρίων ή άλλων εγγράφων ασφαλείας που κατά τις κείμενες διατάξεις εκδίδονται ή εκτυπώνονται από την ίδια ως άνω Διεύθυνση και των διαβατηρίων και λοιπών εγγράφων ασφαλείας προς τους ενδιαφερόμενους ανατίθεται σε επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ταχυδρομείου με σύμβαση που συνάπτεται μεταξύ του Υπουργείου Εσωτερικών και των εν λόγω επιχειρήσεων».

Είναι η διατύπωση όσον αφορά το χρόνο.

Τρίτον, στο ίδιο άρθρο 11 και στον έκτο στίχο της παραγράφου 1 όπως αυτή αναριθμείται ως παράγραφος 2 διαγράφονται οι λέξεις «εκ νέου».

Μπορείτε να το μοιράσετε στο Τμήμα, κύριε Πρόεδρε, το καταθέτω και για τα Πρακτικά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Προκόπης Παυλόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε πολύ.

Παρακαλώ να διανεμηθούν στους συναδέλφους και να κατατεθούν για τα Πρακτικά αυτές οι βελτιώσεις που έκανε ο κύριος Υπουργός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαλβατζής ορίζει ειδικό αγορητή τον κ. Σταύρο Σκοπελίτη.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Αϊβαλιώτης ορίζει Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον κ. Βελόπουλο και ειδικό αγορητή τον κ. Πολατίδη.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Σαμπαζιώτης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην ελληνική πραγματικότητα ο αστυνομικός θεσμός είναι συνυφασμένος με την ιστορία του σύγχρονου ελληνικού κράτους. Η πρώτη δημιουργία αστυνομικών σωμάτων εμφανίζεται αμέσως μετά την Απελευθέρωση από την Τουρκοκρατία, στη συνέχεια με την Αστυνομία Πόλεων και σήμερα με την Ελληνική Αστυνομία. Η ύπαρξη, λοιπόν, της Αστυνομίας με τις όποιες εκφάνσεις της, από το 1833 μέχρι σήμερα, έχει δημιουργήσει και ιστορία και παράδοση.

Τα εκατόν εβδομήντα πέντε περίπου χρόνια ύπαρξης της Ελληνικής Αστυνομίας, έχουν δημιουργήσει μία μεγάλη ιστορική μνήμη. Στη μακροχρόνια διαδρομή της η Ελληνική Αστυνομία είναι περήφανη γι' αυτό που υπήρξε, γι' αυτό που είναι σήμερα και γι' αυτό που πρόκειται να πράξει στο μέλλον. Είναι περήφανη για όλους εκείνους που υπηρέτησαν πολλές φορές με την ίδια τους τη ζωή, τις αρχές και τις αξίες του Σώματος, άρα τις αρχές και τις αξίες της Ελληνικής Δημοκρατίας, τις αρχές και τις αξίες του λαού μας.

Είναι περήφανοι για τους αγώνες που έδωσαν, για το αίμα που χύθηκε στους απελευθερωτικούς αγώνες εναντίον του κατακτητή και ιδίως στον τελευταίο Παγκόσμιο Πόλεμο εναντίον του φασισμού και του ναζισμού και αυτό κρατάμε, αυτήν την παρακαταθήκη.

Δεν παραγνωρίζω ότι στη ζωή του τόπου μας υπήρξαν, δυστυχώς, στιγμές παρέκβασης από το δημοκρατικό πολίτευμα. Υπήρξαν στιγμές που στοίχησαν πολύ στον τόπο. Υπήρξαν, άρα, όπως είναι αναμενόμενο, και κάποιες στιγμές για τις οποίες η ίδια η Ελληνική Αστυνομία, σε σχέση με το παρελθόν πάντα, μπορεί να μην αισθάνεται περήφανη. Μόνο που αυτές οι στιγμές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπήρξαν η εξαίρεση. Δεν είναι πια η Ελληνική Αστυνομία κομμάτι κανενός αστυνομικού κράτους. Είναι στοιχείο της ίδιας της δημοκρατίας. Ο πολίτης αποζητά την παρουσία του αστυνομικού για να νιώσει ασφάλεια, για να μπορεί να κοιμάται ήσυχος, να ζει ήσυχος και να δημιουργεί. Όμως, τα ένστολα σώματα έχουν και κάτι άλλο το οποίο τιμούμε σήμερα, έχουν την ιστορία τους, έχουν όλους εκείνους οι οποίοι δημιούργησαν μια παράδοση. Η πολιτεία, αναγνωρίζοντας τη σημασία και τη σπουδαιότητα του ιστορικού παρελθόντος της αστυνομίας, αλλά και την προσφορά της στο κοινωνικό σύνολο, με το παρόν σχέδιο νόμου κάνει πράξη μία υπόσχεση και δέσμευση του Πρωθυπουργού, δηλαδή τη θεσμοθέτηση του Πολιτιστικού Κέντρου της Ελληνικής Αστυνομίας.

Το Κέντρο αυτό ιδρύεται ως νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με κύρια αποστολή την ανάδειξη, την προβολή της ιστορίας και του έργου των Αστυνομικών Σωμάτων, τη συγκέντρωση, διάσωση, συντήρηση, ταξινόμηση και διάθεση στο ευρύ κοινό του αρχειακού υλικού που αφορά την ιστορική εξέλιξη του αστυνομικού θεσμού. Πίστευα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και πιστεύω ακράδαντα ότι νομοσχέδιο όπως αυτό που δεν μπορεί να πει κάποιος ότι επιφέρουν μεγάλες θεσμικές τομές, αλλά έχουν ένα συγκεκριμένο συμβολισμό στην εποχή μας, ιδίως στο επίπεδο δημοκρατίας στο οποίο βρισκόμαστε, θα έπρεπε να μας ενώνουν και σε καμία περίπτωση να μην δημιουργούν φρικά σύνδρομα. Θεωρώ ότι είναι κεκτημένο της δημοκρατίας μας, ότι έχουμε ξεπεράσει προ πολλού τις διαχωριστικές γραμμές, ιδίως σε ζητήματα που αφορούν τους

θεσμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε θεσμός και ιδίως οι λεγόμενοι κατασταλτικοί θεσμοί έχουν τη διαδρομή τους, έχουν τις καλές και τις κακές τους στιγμές. Όταν όμως αναδεικνύουμε την ιστορία, δεν την αναδεικνύουμε μονομερώς. Πρώτα απ' όλα, σήμερα η ίδια η Ελληνική Αστυνομία δεν έχει κανένα στόχο να κρύψει τη διαδρομή της. Σας διαβεβαιώ ότι κάναμε την καλύτερη και μεγαλύτερη δυνατή προσπάθεια, ώστε αυτό το σχέδιο νόμου να είναι αντάξιο αυτού του οποίου θέλουμε να διασώσουμε, δηλαδή την ιστορική μνήμη, με τα θετικά της και τα αρνητικά της. Τα θετικά για να μπορεί να είναι γι' αυτά υπερήφανη η Ελληνική Αστυνομία και τα αρνητικά για να γνωρίζει στο μέλλον τα άσχημα που συνέβησαν στο παρελθόν και να μπορεί να τα αποφεύγει.

Δεν έχει κανένα στόχο αυτό το νομοσχέδιο να φαλκιδεύσει την ιστορία ούτε να την παραχαράξει. Θα την αναδείξει σε όλο της το μέγεθος, γι' αυτό μιλάμε για αρχειακό υλικό. Τα πάντα θα είναι εκεί και ο καθένας θα μπορεί με μελέτη να βγάζει τα προσωπικά του συμπεράσματα. Μέσα στο Πολιτιστικό Κέντρο της Ελληνικής Αστυνομίας θα λειτουργεί Μουσείο, Βιβλιοθήκη και Ιστορικό Αρχείο. Το μουσείο θα περιλάβει όλα εκείνα τα στοιχεία που προσδιορίζουν την αποστολή και τη δράση της Ελληνικής Αστυνομίας ως φορέα εφαρμογής του νόμου και διατήρησης της έννομης τάξης στην ελληνική κοινωνία. Θα αναδείξει το ρόλο της Αστυνομίας στην ιστορική διαδρομή του ελληνικού κράτους από την Καποδιστριακή περίοδο έως σήμερα. Επιπλέον, σύμφωνα με τις τάσεις της νεότερης μουσειολογίας τα εκθέματα δεν θα παρουσιάζονται αποκομμένα από τον ιστορικό ιστό, αλλά θα δημιουργείται και το κατάλληλο περιβάλλον, ώστε να αναπτύσσεται βιωματική σχέση ανάμεσα στον επισκέπτη και στα αντικείμενα.

Ακόμα, πρέπει να καταβληθεί προσπάθεια και σας καλώ όλους να βοηθήσετε σ' αυτήν την κατεύθυνση, ώστε πέρα από τα ήδη αποθηκευμένα σήμερα εκθέματα να συγκεντρωνούνται πολύτιμα αντικείμενα που αφορούν την Ελληνική Αστυνομία και βρίσκονται, αυτήν τη στιγμή, στα χέρια των ιδιωτών. Τα διασωθέντα σήμερα ιστορικά συγγράμματα, έντυπα, διαταγές, βιβλία και ό,τι άλλο είναι αποθηκευμένο σε χώρους ακατάλληλους, όπου η φθορά και η καταστροφή επέρχεται σταδιακά, θα τύχουν επιτέλους αξιοποίησης στους χώρους της Βιβλιοθήκης, όπου με συντήρηση και φροντίδα θα τεθούν στη διάθεση κάθε σημερινού ή αυριανού μελετητή, σπουδαστή ή φοιτητή των Αστυνομικών Σχολών και των Πανεπιστημίων.

Το πιο σημαντικό από όλα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η διάσωση του πλούσιου αρχειακού υλικού. Η συστηματική ταξινόμησή του και η έκθεσή του στο ευρύ κοινό θα καταστήσει δυνατή τη διεξαγωγή επιστημονικής έρευνας και εκπόνησης μελετών τόσο από το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας όσο και από τους σπουδαστές των Τεχνικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, αλλά και των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και άλλους ερευνητές.

Τέλος, δημιουργείται πολυχώρος φιλοξενίας προσωπικού αστυνομικών εν ενεργεία και συνταξιούχων, μελών των οικογενειών τους, φίλων της αστυνομίας, Ελλήνων πολιτών, αλλοδαπών επισκεπτών αστυνομικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο της αστυνομικής συνεργασίας της χώρας μας, αλλά και των αστυνομικών της διεθνούς κοινότητας στο πλαίσιο διμερούς ή διεθνούς αστυνομικής συνεργασίας.

Σε ό,τι αφορά δε τον χώρο, βεβαίως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα υπάρξει ο έλεγχος του Συμβουλίου της Επικρατείας. Αλίμονο αν δεν υπήρχε. Εδώ είμαστε να δει το Συμβούλιο της Επικρατείας εάν η νομολογία του σχετικά με το λεγόμενο περιβαλλοντικό κεκτημένο εφαρμόζεται ή όχι. Η παραμικρή άδεια που θα δοθεί, όπως είναι γνωστό, μπορεί να προσβληθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Θα δείτε ότι εδώ μιλάμε για συγκεκριμένο χώρο ο οποίος έχει αυτή τη δομή σήμερα και ο οποίος με τις ρυθμίσεις που έρχονται θα αποκτήσει μια άλλη διάσταση, χωρίς να θίγουμε κατ' ελάχιστο τους κοινόχρηστους χώρους. Δεν θίγουμε ούτε ένα τετραγωνικό πρᾶσινο. Βελτιώνουμε τα πράγματα έτσι ώστε όλος αυτός ο χώρος να αποκτήσει μια λειτουργικότερη διασύν-

δεση. Πρόκειται για ένα παραδοσιακό δώρο με υπερψωμένο υπόγειο, κτήριο σχήματος «Π», η θέση του οποίου, πάνω στη Λεωφόρο Μεσογείων και σε μικρή απόσταση από το σταθμό του μετρό, είναι απολύτως ενδεδειγμένη για την προβλεπόμενη χρήση. Η γειτνίαση εξάλλου με δημοτικό πάρκο δημιουργεί προϋποθέσεις πολιτισμικού περιβάλλοντος για ψυχαγωγία και ανάπαυση μέσα στο αστικό πολυπληθυσμιακό κέντρο της Αθήνας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο συγκεκριμένο κτήριο και ανάμεσα στα δύο μακρά κάθετα τμήματα του «Π» αναπτύσσεται μια ευρύχωρη αυλή η οποία προσφέρεται για υπαίθριες εκδηλώσεις, εκθέσεις και γενικά λειτουργίες που συνάδουν με τη γενικότερη χρήση του παραδοσιακού κτηρίου και την υπό διαμόρφωση πολυχώρου.

Το υπό ίδρυση όργανο έχει τη μορφή νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου και θα έχει διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια. Θα λειτουργεί δε προς όφελος του δημόσιου συμφέροντος, κατά τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας. Επίσης βλέπτε ότι σε καμία περίπτωση δεν επιβαρύνουμε, από πλευράς προσωπικού, με νέες προσλήψεις. Όλα γίνονται με προσωπικό το οποίο ήδη υφίσταται.

Εξάλλου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εξαγγελία του Πρωθυπουργού, συνεπικουρούμενη από τη θέληση της πολιτικής και φυσικής ηγεσίας της Ελληνικής Αστυνομίας, για την ίδρυση του πολιτιστικού κέντρου και τη στέγασή του σ' ένα χώρο ιστορικής αποδοχής, όπως αυτός του κτηριακού συγκροτήματος της πρώην Σχολής Αξιωματικών Ελληνικής Αστυνομίας, είναι βέβαιο ότι υπηρετεί άμεσα την ιστορική εξέλιξη του αστυνομικού θεσμού και έγινε αποδεκτή από τους χιλιάδες ανώνυμους υπηρέτες του νόμου με ιδιαίτερη χαρά, ελπίδα και ικανοποίηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω βαθύτατα ότι η ίδρυση του πολιτιστικού κέντρου της Ελληνικής Αστυνομίας, μέσα από την πολύπλευρη αποστολή του θα συμβάλει ουσιαστικά στη διαμόρφωση μιας νέας σχέσης εμπιστοσύνης μεταξύ Αστυνομίας και πολίτη, μιας σχέσης που θα βασίζεται στη συνεργασία και στην αμοιβαία εμπιστοσύνη για το καλύτερο αύριο, με λιγότερο έγκλημα και περισσότερη ασφάλεια.

Θεωρώ ότι με το νομοσχέδιο αυτό δίνουμε τη δυνατότητα στην Ελληνική Αστυνομία να 'χει αυτό το πολιτιστικό κέντρο και είμαι βέβαιος ότι της αξίζει. Γι' αυτό και σας προτείνω την υπερψήφισή του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Σαμπαζιώτη.

Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλαβάνος, ορίζει Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Ρήγας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον τελευταίο καιρό η Ελληνική Αστυνομία έχει την τιμητική της στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Δύο νομοσχέδια, το ένα που αφορούσε στη ρύθμιση θεμάτων προσωπικού ήδη έχει γίνει νόμος του κράτους και ένα δεύτερο που αφορά σήμερα στο πολιτιστικό κέντρο της Ελληνικής Αστυνομίας, συζητείται.

Είχαμε την ευκαιρία με αφορμή και το πρώτο νομοσχέδιο και το δεύτερο που συζητάμε σήμερα, να αναφερθούμε επί παντός του επιστητού σε ό,τι έχει σχέση με την Ελληνική Αστυνομία. Στο μόνο βεβαίως που δεν υπήρξε ουσιαστική παρέμβαση, γιατί καθόλου δεν το έθιγαν ούτε το πρώτο ούτε το δεύτερο νομοσχέδιο, είναι το διακύβευμα, το ζητούμενο, δηλαδή αυτό που αποτελεί καθολικό αίτημα, να δούμε μια ουσιαστική, ριζική αλλαγή στη λειτουργία της Ελληνικής Αστυνομίας. Αυτό που όλοι ζητάμε ένα σύγχρονο, ένα ευέλικτο και αποτελεσματικό Σώμα.

Συζητήσαμε, λοιπόν, για ζητήματα ρύθμισης προσωπικού, ερχόμαστε σήμερα και συζητάμε ένα, θα έλεγα, σημαντικό ζήτημα που είναι η δημιουργία ενός Πολιτιστικού Κέντρου. Και πάλι μέσα απ' αυτό το θέμα ήδη δεν απέφυγε τον πειρασμό ο

συνάδελφος της Συμπολίτευσης, που τοποθετήθηκε προηγουμένως, να αναφερθεί στην επίπτωση που θα έχει για τη βελτίωση του ρόλου της Ελληνικής Αστυνομίας, ακόμη και της νοοτροπίας και της συμπεριφοράς των ανδρών και των γυναικών της Ελληνικής Αστυνομίας, η ίδρυση και λειτουργία αυτού του Πολιτιστικού Κέντρου.

Αντί να αναφερόμαστε σε όλες αυτές τις έμμεσες επιρροές, θα έλεγα, κλείνοντας αυτή την εισαγωγική παρέμβαση, ας ασχοληθούμε ουσιαστικά με το μείζον ζήτημα και ας ασχοληθούμε ουσιαστικά στο να συζητήσουμε το μείζον θέμα στο οποίο προηγουμένως αναφέρθηκα.

Ας έρθουμε τώρα στο Πολιτιστικό Κέντρο. Ήδη ο Υπουργός είχε την πρόνοια, όταν τοποθετήθηκε στην επιτροπή, να αναφέρει ότι δεν πρόκειται για μια ουσιαστική και μεγάλη τομή. Είναι κάτι αυτό. Και τούτο γιατί οτιδήποτε μέχρι σήμερα ερχόταν εδώ στη Βουλή από τη Νέα Δημοκρατία βαπτιζόταν μεταρρύθμιση. Ευτυχώς που αυτή η παρέμβαση μπαίνει περίπου στα όρια της και οριοθετείται από πλευράς του Υπουργού.

Είναι επομένως, θα έλεγα, μια θετική πρωτοβουλία και έρχεται στη συνέχεια μιας δέσμευσης του Πρωθυπουργού ο οποίος είχε αναφερθεί στην ανάγκη δημιουργίας ενός μουσείου της Ελληνικής Αστυνομίας, ενός αρχείου της Ελληνικής Αστυνομίας. Αντί βεβαίως για μουσείο και αρχείο γίνεται ένα Πολιτιστικό Κέντρο της Ελληνικής Αστυνομίας. Ο κύριος Υπουργός μας έδωσε εξηγήσεις γιατί ονομάζεται Πολιτιστικό Κέντρο της Ελληνικής Αστυνομίας και θα έλεγα ότι έχει δίκιο γιατί το ονομάζει έτσι. Και προφανώς δεν είναι μουσείο, προφανώς δεν είναι αρχείο, είναι κάτι πιο σύνθετο, είναι ένα πολιτιστικό κέντρο όπου, απ' ό,τι φαίνεται μέσα από τις διατάξεις του νομοσχεδίου, θα είναι και μουσείο, θα στεγάσει και το αρχείο και προφανώς θα στεγάσει και λέσχη για τους άνδρες και γυναίκες της Ελληνικής Αστυνομίας και τους αποστράτους, θα στεγάσει και ένα συνεδριακό κέντρο. Είναι μια σύνθετη δηλαδή λειτουργία.

Δεν έχουμε αντίρρηση και στην επιτροπή τοποθετηθήκαμε ότι προφανώς πρέπει και η Ελληνική Αστυνομία να αποκτήσει ένα μουσείο. Οι επιφυλάξεις μας και οι τεκμηριωμένες παρατηρήσεις μας αρχίζουν από εδώ και πέρα. Ένα μείζον θέμα το οποίο ήδη ανέδειξε ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος και εξ αιτίας αυτού του ζητήματος σας κάλεσε να αποσύρετε το νομοσχέδιο, είναι η παρέμβαση που κάνετε με αφορμή τη δημιουργία αυτού του Πολιτιστικού Κέντρου, στο Πάρκο στου Γουδή, ή μια παρέμβαση της οποίας την έκταση προσπαθήσατε να μειώσετε. Και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας είπε ότι ούτε ένα τετραγωνικό μέτρο πρασίνου δεν περιορίζεται.

Είναι, όμως, έτσι κυρίες Υπουργέ; Για να προλάβετε είπατε ότι μη μας λέτε αυτά γιατί θα σας αποδείξουμε ότι σεις κάνατε χειρότερα. Γνωστή η τακτική σας να επιστρέφετε στο παρελθόν. Όμως δεν έχουμε κανένα πρόβλημα να μας πείτε ποια εννοείτε χειρότερα και να κάνουμε και μια σύγκριση τι είναι αυτό που πάτε να κάνετε σήμερα εσείς.

Εάν με το ότι κάναμε χειρότερα, εννοείτε την παρέμβαση με το προεδρικό διάταγμα του 2001 και ό,τι έγινε σχετικά με τα Ολυμπιακά έργα, να το ακούσουμε και να το συζητήσουμε. Όμως, το συγκεκριμένο προεδρικό διάταγμα, το οποίο τροποποιείται αυτή τη στιγμή με νόμο, το αλλάζετε προς μια αρνητική κατεύθυνση. Γιατί σε μια εποχή που είναι ήδη επτά χρόνια μακριά από το 2001 και έχουν μεσολαβήσει πολλά γεγονότα, τα οποία ήταν τραγικά και έχουν μειώσει την έκταση των περιαστικών δασών γύρω από την Αθήνα, έχουν αυξήσει την αναγκαία προστασίας του πράσινου στην Αττική και στην Αθήνα, έχουν δημιουργήσει μεγαλύτερη ευαισθησία στην κοινή γνώμη, έχουν ευαισθητοποιήσει πολλούς δημόσιους και αυτοδιοικητικούς φορείς, έχουν με ένα λόγο καταστήσει επιβεβλημένη την αποχή μας από το να πειράζουμε και τον παραμικρό πόντο πρασίνου στο Πάρκο στου Γουδή.

Άλλα περιμένει η κοινωνία της Αθήνας από την Κυβέρνηση, από την Αυτοδιοίκηση, από τον πολιτικό κόσμο. Περιμένει την ολοκλήρωση του θεσμικού πλαισίου για το Μητροπολιτικό Πάρκο, αυτό περιμένει σήμερα ο Αθηναίος πολίτης. Περιμένει την ολοκλήρωση και θεσμοθέτηση της μελέτης που έκανε το Πολυτεχνείο της Αθήνας για την αναθεώρηση του ρυθμιστικού,

αυτό περιμένει ο Αθηναίος πολίτης. Και αντί γι' αυτό, εσείς τι κάνετε; Παρεμβαίνετε, τροποποιείτε το ρυμοτομικό της Αθήνας, τροποποιώντας το προεδρικό διάταγμα του 2001.

Και πέρα απ' αυτό που είπε, ο κύριος συνάδελφος, ότι δήθεν απλώς κάποιους καλλωπισμούς και κάποιους εξωραϊσμούς και παρεμβάσεις κάνετε, δεν κάνετε μόνο αυτό. Αυξάνετε τη δόμηση κατά οκτώ χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα. Καταργείτε το περίγραμμα κάλυψης που υπάρχει μέχρι σήμερα. Δίνετε τη δυνατότητα κάλυψης τεσσάρων χιλιάδων πεντακοσίων στρεμμάτων. Δίνετε αύξηση ύψους των κτηρίων από δεκαεπτά σε είκοσι επτά μέτρα. Αυτές δεν είναι ανώδυνες και μηδανιές παρεμβάσεις. Είναι ουσιώδεις παρεμβάσεις.

Και εμείς δεν μπορούμε να δεχθούμε κάτι τέτοιο. Δεν μπορούμε να το δεχθούμε, γιατί προσβάλλει την περιβαλλοντική μας ευαισθησία, γιατί αυτή τη στιγμή έρχεται να προσβάλλει σημαντικά δικαιώματα του Αθηναίου και Έλληνα πολίτη, έρχεται να τραυματίσει, πολύ συγκεκριμένα, το περιβάλλον, έρχεται να μειώσει και να περιορίσει και να δημιουργήσει περισσότερη ασφυξία στην ήδη απάνθρωπη ταμεντούπολη της Αθήνας. Γι' αυτό, λοιπόν, εμείς θεωρούμε ότι δεν υπάρχει περιθώριο διαπραγματεύσεως, δεν υπάρχει περιθώριο υποχώρησης και δεν υπάρχει δυνατότητα ανοχής και αποδοχής αυτής της ρύθμισης. Είμαστε κάθετα αντίθετοι στις δομικές παρεμβάσεις που κάνετε, όπως και σε κάποιες άλλες ρυθμίσεις που έχουν να κάνουν με τη δημιουργία ελικοδρομίου, με τη δημιουργία δρόμων χαμηλής κυκλοφορίας και με κάποιες άλλες διευθετήσεις που μας κάνουν ιδιαίτερα ανήσυχους.

Η μία, λοιπόν, ουσιαστική διαφωνία μας που μας οδηγεί μέχρι του σημείου να αρνηθούμε την επί της αρχής ψήφιση του νομοσχεδίου είναι αυτή. Είναι κρίσιμη, είναι σοβαρή και πιστεύουμε ότι θα πρέπει να την πάρете πολύ σοβαρά υπ' όψιν σας.

Ο δεύτερος λόγος διαφωνίας μας είναι διαδικαστικός και ουσιαστικός. Φέρνετε αυτή την τροποποίηση προεδρικού διατάγματος του 2001 με νόμο και μας λέτε και κάτι που το θεωρείτε καθησυχαστικό: «Ε, θα βγουν οι οικοδομικές άδειες και θα πάει ο κάθε πολίτης στο Συμβούλιο Επικρατείας με μία αίτηση ακυρώσεως και το Συμβούλιο Επικρατείας θα βρει τη δυνατότητα τότε να ακυρώσει την άδεια». Μα, είναι δυνατόν από τώρα να μας διηγιέστε τις περιπέτειες που θα έχει αυτή η υπόθεση στο μέλλον;

Είναι δυνατόν αντί να προλαμβάνουμε ως Βουλή, αντί να διευκολύνουμε το έργο που θέλουμε να κάνουμε και να βάζουμε κάτω από τον έλεγχο του Συμβουλίου της Επικρατείας τις όποιες τέτοιες αλλαγές. Να λέμε το εξής αφελές, ότι δεν υπάρχει πρόβλημα ότι θα προσφύγουν οι πολίτες και θα ακυρώσει το Συμβούλιο της Επικρατείας. Μα τότε είναι σαν να λέμε εκ των προτέρων ότι η απόπειρα που κάνετε είναι καταδικασμένη σε αποτυχία.

Μη βάζετε λοιπόν, τη διοίκηση σε περιπέτειες, μη βάζετε το κέντρο που πάτε να δημιουργήσετε σε περιπέτειες. Μ' αυτό που κάνετε τώρα είναι μαθηματικά βέβαιο ότι το Πολιτιστικό Κέντρο της Αστυνομίας δεν θα γίνει. Μάλιστα δίνετε το πράσινο φως σε όποιους από τώρα θέλουν να προσφύγουν να το κάνουν πολύ γρήγορα. Δεν γνωρίζετε σε ποια πολιτεία ζούμε; Δεν ξέρετε πώς έχουν ναυαγήσει πολλά μεγαλόπνοα σχέδια εξαιτίας της έλλειψης πρόνοιας; Δεν καταλαβαίνετε ότι καταδικάζουμε από τώρα το Πολιτιστικό Κέντρο; Αν προχωρήσουμε μ' αυτό τον τρόπο είναι πάνω από βέβαιο ότι αυτές οι αγνές προθέσεις που έχετε για να το φτιάξετε δεν πρόκειται να τελεσφορήσουν. Επομένως καλό είναι να περάσουν οι όποιες τροποποιήσεις με τη μορφή προεδρικού διατάγματος και μετά να υποστούν τον έλεγχο νομιμότητας από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Βέβαια αυτό δεν αποτελεί πλήρη κατοχύρωση, αλλά είναι μία σοβαρή διασφάλιση για να μην τελεσφορήσουν όπως εκ των προτέρων φαίνεται ότι θα γίνει, οι αιτήσεις ακυρώσεως που θα υποβάλλουν διάφορα φυσικά πρόσωπα. Άρα και διαδικαστικά έχουμε ουσιαστική αντίρρηση σ' αυτό που κάνετε.

Έρχομαι τώρα στην ουσία. Κανένας στη σύγχρονη εποχή και κυρίως οι εκπρόσωποι ενός προοδευτικού κόμματος δεν μπορούν ούτε να είναι δέσμιοι ιδεολογημάτων ούτε διαχωριστικών γραμμών ούτε ξύνουν πληγές του παρελθόντος. Εμείς τουλάχιστον

στον από πλευράς του ΠΑ.ΣΟ.Κ δεν βάλαμε ποτέ τέτοια ζητήματα. Έχουμε όμως πολλές επιφυλάξεις και προβληματισμούς για τη σοβαρότητα αυτού του εγχειρήματος.

Πάτε να φτιάξετε ένα μουσείο ενός ιστορικού θεσμού, όπως είναι η Αστυνομία, που στη διαδρομή της σε περιόδους ανώμαλες έχει παίξει ένα ρόλο ιδιαίτερα αρνητικό κυρίως όταν δικτατορικά καθεστώτα είχαν την εξουσία στην πατρίδα μας. Καταλαβαίνετε ότι εάν δεν προσέξουμε και δεν εξασφαλίσουμε με τον τρόπο που συγκροτούμε το διοικητικό συμβούλιο και που στήνουμε το Πολιτιστικό Κέντρο την επιστημονική και ιστορική αντικειμενικότητα όλων αυτών που θα γίνουν αλλά και την τεχνοκρατική αρτιότητα, τότε θα έχουμε πολλά προβλήματα στο μέλλον, διότι τότε θα παρουσιαστούν οι κάθε είδους ακραίοι και θα προσπαθούν από μία αναπαράσταση μάχης, για παράδειγμα μέσα στο μουσείο να δημιουργήσουν μείζον πρόβλημα. Αυτό το έχουμε δει στην πατρίδα μας.

Άρα τι το πιο φρόνιμο, από το να διασφαλίσουμε ένα αντικειμενικό τρόπο με τον οποίο θα δημιουργήσουμε αυτό το μουσείο. Αυτό δεν διασφαλίζεται από καμμία διάταξη του συγκεκριμένου νομοσχεδίου και κυρίως δεν διασφαλίζεται από τα προσόντα που απαιτούνται από το διευθυντή. Διαβάστε τη διάταξη που αφορά στα προσόντα του διευθυντή του συγκεκριμένου Πολιτιστικού Κέντρου. Γράφει να είναι έμπειρος σε ζητήματα στρατηγικής ασφάλειας εθνικού και διεθνούς επιπέδου, να είναι ειδικευμένος σε ζητήματα αντιεγκληματικής πολιτικής. Για καθίστο! Θα πρέπει να διευκρινίσουμε τι πάμε να φτιάξουμε. Πάμε να φτιάξουμε κέντρο στρατηγικών μελετών για τα ζητήματα της δημόσιας τάξης και ασφάλειας;

Γιατί ένα μουσείο ή ένα ιστορικό αρχείο προφανώς δεν το στήνει ένας αξιωματικός της Αστυνομίας ως διευθυντής. Δεν λέω ότι δεν θα χρησιμοποιηθούν κι άλλες ειδικότητες, όμως από πού κι ως πού τα προσόντα ενός διευθυντή ενός Πολιτιστικού Κέντρου θα πρέπει να είναι η γνώση και η εμπειρία του σε αντιεγκληματική πολιτική ή στα ζητήματα στρατηγικής διεθνούς και εθνικής ασφάλειας;

Εδώ φαίνεται ότι δεν έχει υπάρξει καμμία συνεννόηση με το Υπουργείο Πολιτισμού, με φορείς που έχουν σχέση με τον πολιτισμό. Είναι δυνατόν να κάνουμε παρέμβαση στον χώρο του πολιτισμού, έστω και στον τομέα της Αστυνομίας, και να μην υπάρχει καμμία συνεννόηση, να μην φαίνεται δηλαδή από πουθενά ότι έχει υπάρξει μια συζήτηση με κάποιους ανθρώπους που έχουν ασχοληθεί με τον τομέα των μουσείων, του πολιτισμού, των πολιτιστικών κέντρων; Εδώ φαίνεται ότι κάποιοι αξιωματικοί της Αστυνομίας, προφανώς, και κάποιοι τεχνοκράτες άσχετων ειδικοτήτων πάνε να φτιάξουν κάτι για το οποίο δεν έχετε καταλήξει τι θέλετε να είναι ακριβώς. Εσείς οι ίδιοι θεωρώ ότι υποβαθμίζετε την πρόθεση που έχετε να φτιάξετε κάτι σημαντικό. Θα έλεγα λοιπόν ότι αυτό θέλει πολύ μεγαλύτερη μελέτη. Δεν το έχετε προετοιμάσει άρτια. Είναι πολύ πρόχειρη η πρόταση που κάνετε.

Υπάρχουν και άλλες ουσιαστικές και σοβαρές αντιρρήσεις, επειδή όμως ο χρόνος μου τελειώνει, θα επιφυλαχθώ στη δευτερολογία μου επί της αρχής και επί των άρθρων να τοποθετηθώ αναλυτικότερα στα ζητήματα αυτά, τα οποία μπαίνουν με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

Εν κατακλείδι, θα έλεγα ότι η πρόθεσή μας, η διάθεσή μας, η βούλησή μας είναι να πούμε «ναι» σ' ένα μουσείο της Αστυνομίας, σ' ένα Πολιτιστικό Κέντρο της Αστυνομίας. Να πούμε «ναι» όμως όταν πιστούμε ότι έχετε κάνει μια σοβαρή δουλειά, μια σοβαρή και αξιόπιστη προεργασία και ότι ξέρετε τι θέλετε να φτιάξετε και όταν το φτιάχνετε αυτό όχι σε βάρος άλλων πολύ σημαντικών αγαθών, όπως είναι η προστασία του περιβάλλοντος.

Μ' αυτήν, λοιπόν, την έννοια εμείς καταψηφίζουμε επί της αρχής το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Ρήγα.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας κ. Σκοπελίτης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όπως είπα και κατά τη συζήτηση στην επιτροπή, ξεπλάγην και μάλιστα ευχάριστα όταν πήρα στα χέρια μου το υπό συζήτηση νομοσχέδιο κι είδα τον τίτλο του. Γιατί όπως και να το κάνουμε είναι ευχάριστο να βλέπεις ένα φορέα, ένα χώρο, όποιος και αν είναι αυτός, να ασχολείται ή να θέλει να ασχοληθεί ή να παροτρύνεται να ασχοληθεί με τον πολιτισμό, πολύ περισσότερο όταν αυτός είναι η Αστυνομία που κάθε άλλο παρά μας έχει συνηθίσει στην ενασχόλησή της με αυτόν τον τομέα και βέβαια με την παραγωγή πολιτιστικού έργου. Άλλοι έργου ναι. Πολιτιστικού σίγουρα όχι! Και επιτρέψτε μου να πω ότι έχω και προσωπική εμπειρία αυτού του έργου, όπως τέτοια εμπειρία έχουν χιλιάδες συμπολίτες μας, προοδευτικοί, αριστεροί και κύρια κομμουνιστές.

Εξεπλάγην, λοιπόν, ευχάριστα. Όμως η ευχάριστη αυτή έκπληξή μου δεν κράτησε για πολύ. Γιατί διαβάζοντας τα άρθρα του νομοσχεδίου διαπίστωσα και διαπιστώσαμε βέβαια και ως κόμμα ότι κάθε άλλο παρά η παραγωγή ενός τέτοιου έργου είναι ο στόχος του νομοσχεδίου. Κι όχι μονάχα αυτό, αλλά και μπορεί να οδηγηθούμε στη δημιουργία ενός νέου τύπου εθνικής - ηθικής διαπαιδαγώγησης παρόμοιας με εκείνη που είχαμε γνωρίσει πριν χρόνια.

Κύριοι Βουλευτές, στην επιτροπή αναφερθήκαμε στους συγκεκριμένους λόγους που μας οδήγησαν σ' αυτήν τη θέση κι αυτοί οι λόγοι καμμία απολύτως σχέση δεν έχουν με τα απωθημένα μας, όπως κάποιος μπορεί αυθαίρετα να συμπεράνει. Καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο γιατί διαφωνούμε με το στόχο που, κατά τη δική μας άποψη, έρχεται να υπηρετήσει το προτεινόμενο για ίδρυση Πολιτιστικό Κέντρο της Αστυνομίας και στον οποίο εν συντομία θα αναφερθώ ευθύς αμέσως.

Στο άρθρο 3, που αναφέρεται στους σκοπούς της ίδρυσης του Κέντρου, λέγεται ότι αυτό θα ασχοληθεί με την ανάδειξη και την αξιοποίηση της ιστορίας και του έργου των Αστυνομικών Σωμάτων.

Δεν ξέρουμε τι εννοείτε λέγοντας «αξιοποίηση», όμως με τον τρόπο που προβλέπεται να γίνει από το νομοσχέδιο, δεν έχει καμμία σχέση με αυτό που γράφεται στην εισηγητική έκθεση και που λέει ότι οι αστυνομικοί καθιστάμενοι γνώστες της ιστορικής εξέλιξης δεν θα επαναλαμβάνουν λάθη του παρελθόντος και θα αποφεύγουν συμπεριφορές, οι οποίες έδωσαν αφορμές αυστηρής και πολλές φορές άδικης κριτικής.

Δεν μπορεί να γίνει καλύτερος ο αστυνομικός, κύριοι Βουλευτές, με απλή προβολή και μόνο της ιστορίας, χωρίς κριτική αξιολόγηση του έργου της Αστυνομίας, όπως δεν μπορούν να εξαλειφθούν τα όποια προβλήματα υπάρχουν στις σχέσεις των αστυνομικών με τον πολίτη με τις αναπαραστάσεις μαχών που θα γίνονται από το Κέντρο. Μάλλον προς τα πίσω μπορεί να μας πάνε αυτά τα πράγματα και σίγουρα πάντως δεν επουλώνουν, αλλά αντίθετα ξύνουν πληγές.

Να, γιατί φοβόμαστε ότι μεθοδεύεται η δημιουργία ενός νέου τύπου εθνικής ηθικής διαπαιδαγώγησης! Και μπορείτε, κύριε Υπουργέ, να ισχυριστείτε ότι κάτι τέτοιο δεν είναι στις δικές σας προθέσεις. Μπορεί να σας πιστέψουν. Όμως, μπορείτε να μας εγγυηθείτε ότι ένας αυριανός υπουργός, μια αυριανή κυβέρνηση δεν θα έχει στις προθέσεις της αυτό το στόχο; Σίγουρα δεν μπορείτε να μας το εγγυηθείτε.

Κύριοι Βουλευτές, ο αστυνομικός του σήμερα δεν έχει να κερδίσει τίποτα από την προβολή και κύρια από τον τρόπο που γίνεται το χθες και μάλιστα όπως προβλέπεται να γίνει αυτό. Εμείς δεν είμαστε εκείνοι που μηδενίζουμε την όποια θετική δράση αυτών των Σωμάτων. Αντίθετα, τιμάμε όλους εκείνους τους αστυνομικούς και χωροφύλακες που μέσα από τις γραμμές του λαϊκού κινήματος έδωσαν τον αγώνα για τη λευτεριά της χώρας μας και για την κοινωνική προκοπή του λαού μας.

Όμως, τα όποια θετικά παραδείγματα υπάρχουν, επιβεβαιώνουν τον κανόνα παρά τον αναιρούν, έναν κανόνα που λέει ότι τα δύο αυτά Σώματα έπαιξαν το ρόλο του καταστολέα του λαϊκού κινήματος. Δεν υπάρχουν περιπτώσεις που τα Σώματα αυτά -ως Σώματα μιλάω- βρέθηκαν στο πλευρό του λαού, στον αγώνα για τα δίκαια αιτήματά του, στον αγώνα για καλύτερη ζωή, για καλύτερες συνθήκες δουλειάς, για καλύτερους

μισθούς και μεροκάματα και για την απαλλαγή από τους εκμεταλλευτές του. Πάντα βρέθηκαν στο πλευρό της εργοδοσίας και του αστικού κράτους.

Και βέβαια, σ' αυτό δεν ευθύνεται ο απλός αστυνομικός ή ακόμα και τα στελέχη των Σωμάτων, χωρίς να σημαίνει ότι δεν υπήρξαν και εκείνοι που έδειξαν υπερβάλλοντα ζήλο στην εφαρμογή των εντολών που έπαιρναν και αναδείχτηκαν και σε βασανιστές του λαού.

Η ευθύνη βρίσκεται στο χαρακτήρα που καθόρισαν, στην αποστολή που ανέθεσαν στη Χωροφυλακή και την Αστυνομία από την πρώτη μέρα της ίδρυσής τους και ο χαρακτήρας αυτός ήταν πέρα για πέρα ταξικός, η δε αποστολή του ήταν η υπεράσπιση και η προάσπιση των συμφερόντων της αστικής τάξης, των συμφερόντων της πλουτοκρατίας.

Αυτή η αποστολή διαπερνά -να το πω έτσι- όλες τις κυβερνήσεις -Δεξιές, Κεντρώες, Συντηρητικές, Σοσιαλδημοκρατικές- αφού όλες χρησιμοποίησαν αυτά τα δύο Σώματα για να προστατέψουν τους ληστές και όχι τα θύματά τους.

Ο λαός μας, οι εργαζόμενοι, η νέα γενιά της χώρας, οι συνταξιούχοι μας, όλοι όσοι δίνουν τον αγώνα για τα προβλήματά τους και για μια καλύτερη ζωή βίωσαν και βιώνουν από πρώτο χέρι αυτή την αποστολή της Αστυνομίας και έτσι δεν χρειάζεται να σταθώ περισσότερο σ' αυτό το θέμα και να αναφέρω συγκεκριμένα παραδείγματα από το απώτερο, το πρόσφατο παρελθόν, αλλά και το σήμερα.

Εκείνο όμως που θέλω να πω και να τονίσω είναι ότι καμμία κυβέρνηση -κυριολεκτικά καμμία- δεν δικαιούται καν να παριστάνει τον Πόντιο Πιλάτο και να νίβει τα χέρια της για τη δράση αυτή της Αστυνομίας. Όλες είναι βουτηγμένες μέχρι το λαιμό στην ευθύνη!

Δεν έχει, λοιπόν, σε τίποτα να βοηθηθεί ο αστυνομικός με τον τρόπο που προβλέπεται να γίνει η προβολή της ιστορίας και των δύο αυτών Σωμάτων με την ίδρυση του Κέντρου αυτού. Και αυτός είναι ο κύριος λόγος που είμαστε αντίθετοι με το νομοσχέδιο.

Λέγεται ακόμα στο άρθρο 3 που αναφέρεται στους σκοπούς ίδρυσης του Πολιτιστικού Κέντρου ότι αποστολή του θα είναι και η συγκέντρωση, διάσωση, συντήρηση και έκθεση των εμιγλίων και του αρχαιακού υλικού ή άλλων αντικειμένων όπως όπλα, στολές, σημαίες κ.λπ..

Ας πούμε ότι είναι αναγκαίο να γίνει κάτι τέτοιο. Γιατί, όμως, για να γίνει χρειάζεται να δημιουργηθεί ένα Κέντρο και μάλιστα πολυδάπανο ως προς την κατασκευή των εγκαταστάσεών του και τη λειτουργία του, ένα Κέντρο που, όπως αναφέραμε και εμείς και άλλοι Βουλευτές, θα δημιουργήσει με την κατασκευή του προβλήματα πολεοδομικά, περιβαλλοντικά κ.λπ., όπως ισχυρίζονται -και έχουν δίκιο- οι κάτοικοι της περιοχής και οι επιστημονικοί φορείς; Βέβαια, οι ισχυρισμοί αυτοί και οι αντιθέσεις του λαού και των επιστημονικών φορέων, αν δεν γράφτηκαν στα παλαιότερα των υποδημάτων της Κυβέρνησης, βρέθηκαν στον κάλαθο των αχρήστων της.

Ρωτάμε, κύριε Υπουργέ, δεν θα μπορούσαν όλα αυτά, δηλαδή η συγκέντρωση του οπλισμού, των στολών, των σημαιών κ.λπ., να γίνουν από μία υπηρεσία της Αστυνομίας με την ανάλογη βοήθεια που θα της δινόταν από το κράτος, από την πολιτεία και να γίνουν σ' ένα χώρο που δεν θα δημιουργεί προβλήματα; Θα μπορούσαν και μάλιστα πιο εύκολα και με λιγότερες δαπάνες.

Υπάρχει, όμως, και ένα άλλο ερώτημα, κύριε Υπουργέ. Το ερώτημα είναι τούτο. Δεν υπάρχουν άλλες ανάγκες στο χώρο της Αστυνομίας και πρέπει να διατεθούν τα κονδύλια αυτά για τη δημιουργία του Κέντρου αυτού;

Απ' ό,τι γνωρίζουμε εμείς -και εσείς γνωρίζετε ακόμα πιο καλά από εμάς- τέτοιες ανάγκες υπάρχουν και μάλιστα πολλές και μεγάλες. Είναι οι ανάγκες εκείνες που αφορούν τις αποδοχές των Αστυνομικών, που πολλές φορές εμείς ως κόμμα φέραμε το θέμα στη Βουλή. Είναι οι ανάγκες που αφορούν το στεγαστικό της Αστυνομίας. Σε πάρα πολλές περιπτώσεις οι συνθήκες που επικρατούν είναι απαράδεκτες, όπως βέβαια και οι συνθήκες δουλειάς και λειτουργίας των αστυνομικών. Ίδιες και

ακόμα πιο χειρότερες είναι εκείνες των κρατητηρίων. Είναι απερίγραπτες οι συνθήκες και όχι μόνο δεν αντιμετωπίζονται οι ανάγκες, παρά και τις δικές μας καταγγελίες, αλλά επιδεινώνονται τα πράγματα παραπέρα.

Πέρα, όμως, από αυτό, τις ανάγκες της Αστυνομίας, υπάρχουν και εκείνες των άλλων Σωμάτων και κύρια της Πυροσβεστικής. Εμείς έγκαιρα θέσαμε τα προβλήματα αυτά και είχαμε ζητήσει να καλυφθούν τα μεγάλα κενά που υπάρχουν σε ανθρώπινο δυναμικό και υλικά μέσα. Επίσης, έγκαιρα είχαμε ζητήσει να διατεθούν τα ανάλογα ποσά για να γίνουν τα ανάλογα έργα πρόληψης των πυρκαγιών. Δυστυχώς, όμως, για μια ακόμη χρονιά –γιατί κάθε χρόνο γίνεται αυτό– τα κενά μένουν κενά και οι ελλείψεις σε μηχανικά μέσα και στον εξοπλισμό των πυροσβεστών μένουν ελλείψεις. Και μετά κάνουμε ότι δεν καταλαβαίνουμε γιατί καίγονται τα δάση μας, γιατί γίνονται παρανόλασμα του πυρός οι περιουσίες των συμπολιτών μας.

Για εμάς, για το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας, με βάση τα όσα ανέφερα και τα όσα ακόμα θα μπορούσα να αναφέρω, η δημιουργία αυτού του Κέντρου που θα φέρει και τον τίτλο «πολιτιστικό», αν έχει ένα στόχο, αυτός είναι ο εξωραϊσμός της δράσης των δύο αυτών Σωμάτων.

Στοχεύετε, κύριε Υπουργέ, να δημιουργήσετε μία «κολυμβήθρα» εξαγνισμού της δράσης τους, μια δράση που επαναλαμβάνω ότι γι' αυτήν ευθύνη φέρουν οι κυβερνήσεις. Αυτές, προκειμένου να περάσουν τις πολιτικές τους, όπλισαν με το βούρδουλα το χέρι του Αστυνομικού και το έστρεψαν ενάντια στο λαό που θιγόταν και θίγεται από τις πολιτικές αυτές.

Η Αστυνομία μας δεν έχει ανάγκη από τέτοιες «κολυμβήθρες». Εκείνο που έχει ανάγκη είναι μία αλλαγή προσανατολισμού στη δράση της, να πάψει να χρησιμοποιείται σαν ασπίδα προστασίας των συμφερόντων των μεγάλων κεφαλαίων.

Είμαστε αντίθετοι, λοιπόν, επαναλαμβάνω –και κλείνω εδώ, κύριε Πρόεδρε– με το νομοσχέδιο αυτό, όχι για κανέναν άλλο λόγο, αλλά για τους λόγους που ανέφερα προηγουμένα. Εξάλλου, οι θέσεις που παίρνουμε στα προβλήματα των μελών της Αστυνομίας και ο αγώνας μας μέσα και έξω από τη Βουλή για την ικανοποίηση των αιτημάτων τους το αποδεικνύουν.

Καταψηφίζουμε επί της αρχής το υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Σκοπελίτη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υφυπουργέ, μέσα και από εσάς θέλουμε να πούμε στον κύριο Υπουργό, ο οποίος δυστυχώς απουσιάζει αυτή τη στιγμή, ότι μια πράξη αξιοπιστίας η οποία να αντιστοιχεί σε μια προσπάθεια να αλλάξετε το αρνητικό κλίμα που υπάρχει αυτή την περίοδο σε βάρος του πολιτικού κόσμου, είναι να αποσύρετε αμέσως αυτό το νομοσχέδιο στο σύνολό του.

Πρέπει να το αποσύρετε διότι μ' αυτό το νομοσχέδιο κάνετε πάρα πολλά πράγματα τα οποία είναι αρνητικά –θα εξηγήσω στη συνέχεια– αλλά κυρίως, θα έλεγα, ότι επιχειρείτε ένα μείζον περιβαλλοντικό έγκλημα στην καρδιά της Αθήνας, σ' ένα βεβαρημένο λεκανοπέδιο και σε μία περίοδο που η χώρα μας –και ειδικότερα η Αθήνα, χρειάζεται περιβαλλοντική προστασία. Δεν βλέπετε ότι καίγεται ξανά η Ελλάδα; Εκατό φωτίες βρίσκονται σε εξέλιξη από χτες. Σε λίγο δεν θα έχουμε πράσινο σ' αυτή τη χώρα. Δεν θα υπάρχει πράσινο. Θα είναι σπάνιο είδος το οποίο θα το επιδεικνύουμε στα παιδιά μας, για να λέμε ότι κάποτε υπήρχε και μία άλλη Ελλάδα.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: «Μουσείο πρασίνου» θα κάνουμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Θα βιάιως.

Έχετε πελώριες ευθύνες γι' αυτά τα οποία γίνονται, διότι μη μου πείτε ότι σηκώνετε τα χέρια ψηλά και οι φωτιές πέφτουν από τον ουρανό και δεν έχετε πια τη στοιχειώδη εμπειρία να αντιληφθείτε ότι μετά από δεκαετίες που καίγονται τα δάση μας, κάποτε πρέπει να λάβουμε μέτρα! Έχει καεί η Πεντέλη! Έχει καεί η Πάρνηθα! Προχθές, μισοκάηκε ο Υμηττός! Μερικές δεκάδες στρέμματα δάσους έχουν απομείνει στον Υμηττό!

Και έρχεστε μ' αυτό το νομοσχέδιο στην καρδιά της Αθήνας,

στο πάρκο το οποίο φιλοδοξούμε να διαμορφωθεί στην περιοχή Γουδή-Ιλισός, να κάνετε νέα τσιμεντοποίηση, αυθαίρετη, παράνομη, αντισυνταγματική τσιμεντοποίηση. Και κυρίως, θα προσθέσω ακόμα –και να το υπογραμμίσω αυτό γιατί θα το εξηγήσω παρακάτω– ότι επιχειρείτε μαζί μ' αυτήν την τσιμεντοποίηση την οποία κάνετε και η οποία είναι διάλυση του πάρκου στην ουσία, να παραδώσετε και αυτό το χώρο σε άγρια κερδοσκοπική ιδιωτική εκμετάλλευση. Και αυτό διότι αυτήν την τσιμεντοποίηση την επιχειρείτε μέσω Σ.Δ.Ι.Τ.. Αυτό που θα πράξετε εκεί, θα το παραχωρήσετε σε ιδιώτη προς κερδοσκοπική εκμετάλλευση.

Αυτό που σας λέμε, λοιπόν, είναι να αποσύρετε αυτό το έγκλημα το οποίο επιχειρείτε. Πάρτε το! Δείτε και τη γνωμάτευση της Επισημημονικής Επιτροπής της Βουλής και θα αντιληφθείτε περί τίνος πρόκειται. Είναι τραγικό ότι μ' αυτό το νομοσχέδιο πάει να γίνει δια νόμου τροποποίηση του προεδρικού διατάγματος στις 24 Σεπτεμβρίου 2001, τροποποίηση, δηλαδή, του εγκεκριμένου ρυμοτομημένου σχεδίου Αθηνών και καθορισμός όρων και περιορισμών δόμησης στην κατεύθυνση της αύξησης των δομήσιμων επιφανειών και εκμεταλλεύσιμων χώρων.

Γιατί τα κάνετε αυτά, κύριε Υπουργέ; Δεν καταλαβαίνετε ότι συνιστούν μία πρόκληση ιδιαίτερα σ' αυτήν τη συγκυρία; Δεν βλέπετε τι γίνεται γύρω μας; Δεν έχετε ακούσει τις δεσμεύσεις που έχουν υπάρξει από τον Υπουργό ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. πέρυσι, μετά την πυρκαγιά στην Πάρνηθα, ότι δηλαδή πρέπει να πάψει κάθε είδους δόμηση στο χώρο του ευρύτερου Πάρκου Γουδή-Ιλισού; Τα γνωρίζετε αυτά. Γιατί έρχεστε στο όνομα αυτού του περιήγμου –που δεν το καταλαβαίνω κίολας– Πολιτιστικό Κέντρο της Αστυνομίας να δημιουργήσετε ένα τέρας σ' αυτό το χώρο; Γιατί περί τέρατος πρόκειται!

Και να σας πω και κάτι ακόμα. Δεν καταλαβαίνω γιατί κάνετε αυτό το κτήριο, αυτό το κτηριακό συγκρότημα! Με συγχωρείτε, δηλαδή, για να μην τρελαθούμε σ' αυτήν την Αίθουσα, σαράντα πέντε στρέμματα δομημένα για Πολιτιστικό Κέντρο της Αστυνομίας; Πείτε μου, τι θα κάνετε εκεί πέρα; Μυστική είναι η διάθεση αυτών των χώρων; Πείτε μου τι θα φτιάξετε επί των σαράντα πέντε στρεμμάτων! Πείτε μου, ποιος Οργανισμός, ποιο Υπουργείο πια έχει σαράντα πέντε στρέμματα δομημένα έκτασης που θέλετε εσείς να φτιάξετε αυτό το Πολιτιστικό Κέντρο;

Αντί, λοιπόν, να πάρετε μέτρα, έρχεστε μ' αυτές τις διατάξεις και αυξάνετε κατά παράβαση του προεδρικού διατάγματος την επιτρεπόμενη δόμηση στο ένα από τα δύο περιγραφόμενα κτήρια διοίκησης του Πολιτιστικού Κέντρου που θέλετε να διαμορφώσετε από είκοσι, σε είκοσι οκτώ χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα, οκτώ στρέμματα τσιμέντο παραπάνω!

Αυξάνετε το περίγραμμα κάλυψης στα τέσσερις χιλιάδες πεντακόσια στρέμματα. Καθορίζετε αυθαίρετα μέγιστο ύψος είκοσι επτά μέτρα. Πείτε μας τι θέλετε να κάνετε σ' αυτό το κτήριο, σ' αυτόν τον ουρανοξύστη των είκοσι οκτώ χιλιάδων τετραγωνικών μέτρων που δεν έχει γίνει. Τώρα θα φτιάξετε το κτήριο;

Με αυτά που διαμορφώνετε εδώ σηματοδοτείτε την επικαιροποίηση ανέγερσης νέου κτηρίου, η δημιουργία του οποίου είχε ανασταλεί καθώς εξέλειπε η ανάγκη δημιουργίας στη θέση αυτή του Υπουργείου Εσωτερικών.

Εγώ θέλω μία απάντηση σ' αυτό. Τι θα κάνετε όλους αυτούς τους χώρους; Γιατί εγώ υποψιάζομαι και μπορεί να το υποψιαστεί και κάθε καλοπροαίρετος ότι μιλάμε για άλλα πράγματα, που σε άλλα στοχεύουν και άλλες προεκτάσεις έχουν για το χώρο αυτό και τις εκτάσεις που θα δομηθούν. Και αν το συνδυάσω και με το ρόλο που πάτε να αναθέσετε στο Πολιτιστικό Κέντρο της Ελληνικής Αστυνομίας, το μυαλό μου πάει μακριά. Δεν θέλω αυτή τη στιγμή να μιλήσω με αυθαίρεσες, αλλά εκφράζω υπαρκτές απορίες οι οποίες χρήζουν απαντήσεων. Τι αίθουσες θα κάνετε; Για ποια πράγματα; Για σεμινάρια; Τι θα κάνετε εκεί; Και φτιάχνετε και ελικοδρόμιο. Ποιος θα προσγειώνεται με ελικόπτερο εκεί; Ποιος θα φοβάται να πάει κανονικά και να χρειάζεται ελικόπτερο; Ο κύριος Πρωθυπουργός; Μήπως θα πηγαίνουν εκεί κάποια πρόσωπα όπως το γενικό διευθυντή που λέτε ότι πρέπει να είναι γνώστης των θεμάτων της εθνικής και της διεθνούς ασφάλειας, κάποια πρόσωπα υψη-

λής προστασίας και θα θέλουν το ελικοδρόμιο; Γιατί το κάνετε το ελικοδρόμιο και αυτό τον ουρανοξύστη; Τι θέλετε τα σαράντα τρεις χιλιάδες στρέμματα; Δώστε μια εξήγηση.

Επίσης, στο παλιό κτήριο, το κτήριο της Σχολής Χωροφυλακής δίνετε τη δυνατότητα διαμόρφωσης υπόγειων χώρων στάθμευσης και ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων αγνώστου έκτασης μαζί με νέες διατάξεις πρόσβασης στους υπόγειους χώρους. Τι θα κάνετε εκεί; Μπορείτε να μου το εξηγήσετε και αυτό; Γκαράζ λέει. Πόσο; Τι έκτασης;

Δίνετε επίσης τη δυνατότητα κατασκευής δρόμων ήπιας κυκλοφορίας και το ελικοδρόμιο που σας ανέφερα. Αυτά δεν είναι για Πολιτιστικό Κέντρο της Αστυνομίας. Για κάποια άλλα πράγματα ίσως είναι. Κάτι άλλο έχετε στο νου σας. Ένα μυστικό σχέδιο είναι σε εξέλιξη και μας το εμφανίζετε εδώ ως Πολιτιστικό Κέντρο της Ελληνικής Αστυνομίας. Δεν εξηγούνται όλα αυτά. Δεν εξηγείτε γιατί αυτό το τέρας που πάτε να διαμορφώσετε εκεί θα χρησιμεύσει για πολιτιστικό κέντρο Αστυνομίας, όταν η διεύθυνση της ίδιας της Αστυνομίας έχει πολύ λιγότερα τετραγωνικά μέτρα.

Γιατί τα θέλετε όλα αυτά; Και τα κάνετε σε μια περιοχή που εφάπτεται στη Β' ζώνη Υμηττού, στην καρδιά του Πάρκου Γουδή-Ιλισσός όταν, όπως σας είπα μετά την πυρκαγιά της Πάρνηθας ο Υπουργός Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. είχε δεσμευτεί εδώ ότι θα επικαιροποιηθεί η μελέτη του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου και αμέσως μετά θα γίνει η αναθεώρηση του ρυθμιστικού, ώστε να εξασφαλιστεί η προστασία του μητροπολιτικού πάρκου. Αυτή είναι η απάντησή σας σ' αυτές τις δεσμεύσεις;

Νομίζω ότι εσκεμμένα κάνετε μια τροποποίηση τοπικού ρυμοτομικού σχεδίου δια νόμου και όχι μέσω προεδρικού διατάγματος για να παρακάμψετε την υποχρέωση γνωμοδότησης από τα νομαρχιακά και δημοτικά συμβούλια καθώς και από το Κεντρικό Συμβούλιο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων. Έχω εδώ τις αντιδράσεις όλων των φορέων.

Το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο αντιδρά και σας καταγγέλλει. Έχω εδώ την αντίθεση –τουλάχιστον εγώ αυτό αντιλήφθηκα– από τα πρακτικά του Δημοτικού Συμβουλίου της Αθήνας και του ίδιου του Δημάρχου. Βλέπω την καταγγελία της Υπερνομαρχίας Αθηνών γι' αυτήν την αυθαίρετη δόμηση που κάνετε.

Έχω εδώ επισημασμένη και τεκμηριωμένη καταγγελία της Επιτροπής Αγώνα για το Μητροπολιτικό Πάρκο του Γουδή και έχει τη σχετική τεκμηρίωση και τις προσπάθειες που καταβάλλουν. Δεν ακούτε κανέναν, δεν ακούτε πολίτες, δεν ακούτε φορείς. Στην επιτροπή δεν επιτρέψατε να γίνει διάλογος και να έλθουν φορείς που εκπροσωπούν πολίτες στην Αθήνα (δηλαδή ο Δήμος, η Υπερνομαρχία, οι επιτροπές κ.λπ.) να μας πουν τις απόψεις τους. Επιτρέψτε μου, εδώ να πω ότι και η θέση του Π.Α.Σ.Ο.Κ. στην επιτροπή ήταν κάκιση, διότι ο εισηγητής μας κ. Δρίτσας στην επιτροπή κατάγγειλε εξ αρχής συγκεκριμένα αυτή τη διάταξη και ζήτησε να κληθούν φορείς και ο εισηγητής του Π.Α.Σ.Ο.Κ. αρνήθηκε ακόμη να κληθούν οι φορείς και το αξιοποίησε αυτό ο Πρόεδρος και είπε: «η πλειοψηφία δεν θέλει να κληθούν φορείς». Και απ' ό,τι είδα βεβαίως στα Πρακτικά μετά, ο εισηγητής σας, όχι μόνο δεν είπε λέξη γι' αυτή την αυθαίρετη δόμηση, αλλά για το μόνο που είχε επιφυλάξεις είναι αν μπορεί αυτά τα πράγματα να γίνουν με Σ.Δ.Ι.Τ., διότι τα Σ.Δ.Ι.Τ. δεν έχουν πετύχει στην Ελλάδα και ψήφισε τελικά το νομοσχέδιο. Μην διαμαρτύρεστε, έχω τα Πρακτικά εδώ και είναι στη διάθεσή του καθενός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν διαμαρτύρεται κανένας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εγώ θεωρώ ευχάριστη εξέλιξη ότι το Π.Α.Σ.Ο.Κ. σήμερα μετέβαλε τη θέση του και δεν ψηφίζει το νομοσχέδιο και καταγγέλλει και τη συγκεκριμένη διάταξη. Βεβαίως, θα τονίσω επίσης ότι είναι απαραίτητο το να επιχειρείται αυτή η δόμηση να γίνει με Συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα. Γιατί το κάνετε αυτό; Ο ιδιώτης που θα αναλάβει να κάνει αυτό το έργο, τι θα κερδίσει; Από πού θα βγάλει τα λεφτά του; Εμπορική κερδοσκοπική εκμετάλλευση πάτε να κάνετε εκεί; Δηλαδή, να του δώσετε τα γκαράζ, τα κυλικεία, να του δώσετε τη δυνατότητα να χρησιμοποιεί τις αίθουσες με εμπορικό τρόπο; Μήπως αυτά τα κτήρια χρησιμοποιηθούν και

για άλλου είδους ρόλους και προσανατολισμούς, προκειμένου ο ιδιώτης που θα έχει και τη διαχείριση –κερδοσκοπική διαχείριση θα κάνει– να βγάλει τα λεφτά του και όχι ένα ευκαταφρόνητο κέρδος; Και μήπως γι' αυτό ενδιαφέρεστε να κάνετε αυτό το «τέρας» στη Μεσογείων, προκειμένου να δώσετε τη δυνατότητα στον ιδιώτη, ο οποίος θα το χτίσει να κάνει και κάποιες εμπορικές δραστηριότητες επωφελείς, να αντλήσει κέρδος και έτσι υποτίθεται να αποζημιωθεί για τα λεφτά που θα βάλει, προκειμένου να χτιστεί το περίφημο πολιτιστικό κέντρο της Αστυνομίας; Γιατί κάνετε με Σ.Δ.Ι.Τ. αυτά τα πράγματα;

Σας είπα επίσης για το ρόλο που επιφυλάσσετε στη διεύθυνση του Κέντρου. Ο ρόλος αυτός δεν είναι καθόλου πολιτιστικός, ούτε καν ιστορικός. Ψάχνετε να βάλετε διευθυντή της Αντιπρομοκρατικής Υπηρεσίας ως διευθυντή του Κέντρου. Αν θέλετε να βάλετε έναν διευθυντή της Αντιπρομοκρατικής Υπηρεσίας αυτά τα προσόντα θα προδιαγράφατε που γράφετε εδώ πέρα: «να έχει υψηλού επιπέδου γνώσεις σε θέματα εθνικής και διεθνούς ασφάλειας και αντιεγκληματικής πολιτικής». Πολιτιστικό Κέντρο είναι αυτό; Και πέραν αυτού, για να μιλάμε για Πολιτιστικό Κέντρο της Αστυνομίας, πρέπει να έχει παράγει ένα πολιτιστικό έργο η Αστυνομία. Πού είδατε αυτό το πολιτιστικό έργο της Αστυνομίας; Τα γκλομπς, τα Μ.Α.Τ., οι καθημερινοί ξυλοδαρμοί, τα κυνηγητά στους δρόμους; Ποιο είναι το πολιτιστικό έργο; Θέλετε να κάνετε μουσείο; Εδώ θέλει μία συζήτηση. Μουσείο ποιας ιστορίας; Γιατί η ιστορία αυτή έχει πολλές αναγνώσεις. Και ποια ιστορία θα καταγραφεί εκεί; Θέλετε να κάνετε κάτι για να εξωραϊστεί το μέλλον; Πολύ φοβάμαι ότι πάει μακρύτερα το πράγμα απ' όσο φανταζόμαστε και απ' όσα διατυπώνονται στο νομοσχέδιο. Και επίσης, γιατί θα στελεχώνετε αυτό το περίφημο Πολιτιστικό Κέντρο με μετατάξεις, οι οποίες θα γίνονται εκτός γνωμοδότησης υπηρεσιακών συμβουλίων. Τι θα είναι αυτοί; Οι εκλεκτοί που θα επιλέγονται, ειδικά γι' αυτό το Πολιτιστικό Κέντρο, χωρίς υπηρεσιακά συμβούλια; Επομένως τι προσόντα θα έχουν αυτοί; Γιατί δεν θέλετε τη γνώμη των υπηρεσιακών συμβουλίων; Πόσοι θα είναι; Δεν λέτε ούτε αυτό.

Είναι πολλά τα θέματα που ανακύπτουν μ' αυτό το Πολιτιστικό Κέντρο. Εγώ νομίζω ότι γίνεται εδώ μία αρχή με άγνωστο τέλος και άγνωστες προεκτάσεις στην καρδιά της Αθήνας. Φυσικά θα καταψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο και όλα τα άρθρα του.

Επιτρέψτε μου κλείνοντας να επαναλάβω την έκκλησή μας στον κύριο Υπουργό. Κύριε Υπουργέ, όταν καίγεται η Ελλάδα, όταν υπάρχει αυτό το ηθικό και πολιτικό κλίμα στη χώρα, όταν το λεκανοπέδιο ταλαιπωρείται και επιβαρύνεται συνεχώς, πάρτε πίσω αυτό το νομοσχέδιο, πάρτε πίσω το περιβαλλοντικό έγκλημα το οποίο επιχειρείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Λαφαζάνη.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Πολατίδης.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς θα πω ότι είχε έλθει πριν από λίγες μέρες άλλο νομοσχέδιο σχετικό με την Αστυνομία και όπως ήταν φυσικό έγινε μία εκτενής συζήτηση και το ρόλο αλλά και για τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες καλείται η Αστυνομία να φέρει εις πέρας το ομολογουμένως δύσκολο –ιδιαιτέρως λόγω των ελληνικών συνθηκών– έργο της.

Θέλω να αναφέρω ένα γεγονός για να δείξω από τι πραγματικά έχει ανάγκη η Αστυνομία που είναι πολύ περισσότερα από ένα Πολιτιστικό Κέντρο, εάν βέβαια όλα αυτά που προβλέπονται μέσα στο παρόν νομοσχέδιο πραγματικά έχουν κάποια σχέση με τη δημιουργία Πολιτιστικού Κέντρου ή προσπαθούν να καλύψουν κάτω απ' αυτόν τον ωραίο τίτλο αλλότριους σκοπούς.

Στην οδό Ερμού κάτω από την πλατεία Συντάγματος –την οποία γνωρίζετε όλοι και στην οποία τυγχάνει να βρίσκεται το ξενοδοχείο στο οποίο μένω– υπάρχει στέκι κάποιων Αφρικανών λαθρομεταναστών-λαθρεμπόρων οι οποίοι πουλάνε εκεί τσάντες και άλλα είδη τα οποία κατά κανόνα απευθύνονται στο γυναικείο πληθυσμό. Χθες ακριβώς –και αυτό μου το μετέφεραν αυτόπτες μάρτυρες– οι Αφρικανοί λαθρομετανάστες έδειραν

ανηλεώς έναν αστυνομικό.

Αυτή είναι η κατάσταση της Ελληνικής Αστυνομίας σήμερα, κύριε Υπουργέ, αυτό είναι το κατάντημα της Ελληνικής Αστυνομίας. Φυσικά, επειδή ο αστυνομικός είναι Έλληνας και οι λαθρομετανάστες Αφρικανοί καμμία μη κυβερνητική οργάνωση -την οποία ως «μαϊντανό» σπέρνεται παντού σ' όλα τα νομοσχέδια- δεν θα κάνει κάτι.

Άλλο περιστατικό. Πέταγμα σκουπιδιών -τα οποία είδαμε έξω από το Υπουργείο κατά τη διάρκεια των απεργιών- πάνω στους αστυνομικούς χωρίς καμμία αντίδραση από την πλευρά τους και όλα αυτά γίνονται με κάμερες. Ενώ φυσικά όλοι αυτοί οι οποίοι κάνουν τα πάντα εναντίον των αστυνομικών είναι γνωστοί, υπάρχει ατιμωρησία.

Απ' αυτά έχει ανάγκη η Αστυνομία, κύριε Υπουργέ, αυτά είναι τα κακώς κείμενα, για να μην αναφερθώ στα γνωστά και πολυσυζητημένα γεγονότα της Κρήτης με τους εν ψυχρώ πυροβολισμούς.

Αντ' αυτών -στα οποία εσείς κωφεύετε διότι άλλες είναι οι προτεραιότητές σας- έρχεστε εδώ μ' ένα νομοσχέδιο το οποίο έχει ορισμένους στόχους που αναφέρονται στην αιτιολογική έκθεση οι οποίοι όμως δεν έχουν καμμία σχέση μ' αυτό που τελικά βλέπουμε μέσα στο νομοσχέδιο. Άλλα πράγματα περιγράφονται στην αιτιολογική έκθεση.

Αναφέρω, για τους Έλληνες αστυνομικούς ιδιαίτερα χρήσιμη αποβάνει η μελέτη της ιστορικής εξέλιξης στην Αστυνομία κ.λπ.. «Καθιστάμενοι γνώστες της ιστορικής εξέλιξης δεν επαναλαμβάνουν λάθη του παρελθόντος και αποφεύγουν συμπεριφορές οι οποίες έδωσαν αφορμές αυστηρής και πολλές φορές όχι άδικης κριτικής».

Τα γεγονότα που συνέβησαν ο καθένας μπορεί να τα δει και δεν συμφωνώ βέβαια με τη γνώμη των κομμάτων της Αριστεράς που θεωρούν ότι κάθε Έλληνας έχει «μαύρη» άποψη για οτιδήποτε έκανε η Αστυνομία στην ιστορική διαδρομή της. Πάρα πολλοί έχουν καλή άποψη.

Εδώ πέρα εσείς έρχεστε και λέτε ότι αυτούς τους στόχους θα μπορέσετε να τους πραγματοποιήσετε. Πώς θα τους πραγματοποιήσετε; Με τη μελέτη και προβολή της ιστορίας. Κατ' αρχήν είναι κάτι πολύ μικρό μέσα στο νομοσχέδιο η προβολή της ιστορίας. Και εδώ, θα απευθυνθώ πάλι στο Κ.Κ.Ε. και στο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και θέλω να πω ότι προφανώς υπάρχουν αρνητικά πράγματα μέσα στην ιστορία της Ελληνικής Αστυνομίας και της Χωροφυλακής. Προφανώς, υπάρχουν όμως και θετικά. Σε οποιαδήποτε ιστορική διαδρομή και σε οποιοδήποτε Σώμα υπάρχουν θετικά και αρνητικά. Πιστεύετε ότι πρέπει τα αρνητικά να μην τα μελετάμε; Πιστεύετε ότι η άποψη μόνο η δική σας έχει σημασία; Των υπολοίπων δεν πρέπει να έχει σημασία; Δηλαδή το ότι μετά την Επανάσταση του 1821 το ότι κατόπιν γύρω στο 1825 είχαμε εμφυλίστους, είδαμε να φυλακίζεται ο Κολοκοτρώνης και επειδή είναι δυσάρεστο πρέπει να κλείσουμε τα μάτια; Δεν πρέπει απ' αυτά να βγάλουμε τα κατάλληλα ιστορικά συμπεράσματα; Και για να βγάλουμε τα κατάλληλα ιστορικά συμπεράσματα χρειαζόμαστε όλα τα ιστορικά δεδομένα ο καθένας να τα κρίνει σύμφωνα με την ιδεολογία του και αυτά που πιστεύει. Είναι δικαίωμά σας να τα κρίνετε από την μια πλευρά και είναι δικαίωμα κάποιων άλλων και εμού προσωπικά να τα κρίνω από κάποια άλλη πλευρά. Από εκεί και πέρα η μελέτη της ιστορίας όμως πρέπει να υπάρξει.

Όμως όλα αυτά που γράφει ότι θέλει να κάνει στην αιτιολογική έκθεση τα κάνει τελικά το νομοσχέδιο; Εδώ εμείς τι έχουμε; Έχουμε κατ' αρχήν μια πολύ μεγάλη παράβαση σχετική με μια παρέμβαση στο ρυθμιστικό σχέδιο της Αθήνας. Αυτό γιατί συμβαίνει; Δηλαδή το κράτος θέτει κάποιους νόμους. Όταν όμως αυτοί οι νόμοι για κάποιο άλλο λόγο επειδή ξαφνικά αποφάσισε ότι το συγκεκριμένο οικόπεδο δεν τον βολεύει να έχει δέκα χιλιάδες τετραγωνικά δομημένα και θέλει εκατό χιλιάδες έρχεται εδώ μια τροπολογία, μια ρύθμιση ψηφίζεται από την κυβερνητική Πλειοψηφία και αυτομάτως ο προηγούμενος νόμος παύει να ισχύει. Δεν είναι έτσι. Εάν ένας δηλαδή φτωχός πολίτης έχει ένα σπίτι που έχει καλύψει τα τετραγωνικά μέτρα που δικαιούται το οικόπεδό του και έχει κάποια κοινωνική ανάγκη, έχει παραπάνω παιδιά παντρεύεται η κόρη του, έχει δικαί-

ωμα να κάνει αυθαίρετο; Φυσικά και δεν έχει, οι νόμοι πρέπει να τηρούνται απ' όλους. Αλλά είναι δυνατόν το Υπουργείο σας να μην τηρεί τους νόμους επειδή έχει τη δυνατότητα να τους κάνει «λάστιχο» με αυτήν τη διαδικασία να ψηφίζουμε ένα ρυθμιστικό σχέδιο, να απαιτούμε απ' όλους τους άλλους τριγύρω αυτό το ρυθμιστικό σχέδιο να το τηρούν εκτός από το κράτος; Για το κράτος δεν ισχύει!

Γιατί μπαίνετε σε όλη αυτή τη διαδικασία; Λέτε μέσα ότι θέλετε κατασκευή υπογείων χώρων στάθμευσης, θέλετε κατασκευή ελικοδρομίου. Τελικά, κάνω μια απλή ερώτηση. Τα πάντα στην Ελλάδα πρέπει να εγκλωβιστούν σε αυτό το τρίγωνο Μύκονος, Κολωνάκι, Αράχωβα; Δεν υπάρχουν άλλες πόλεις οι οποίες πολύ ευχαρίστως θα μπορούσαν να δεχθούν μια επένδυση όχι φυσικά για ένα τόσο τεράστιο κτήριο, ένα μικρότερο το οποίο όμως θα μπορούσε πραγματικά να εκπληρώσει αυτό το σκοπό αν βέβαια αυτός είναι ο σκοπός διότι εμένα δεν με έχετε πείσει. Υπάρχει, λοιπόν, κάποια λογική. Υπάρχουν αντιδράσεις από πάρα πολύ κόσμο. Υπάρχει αντίδραση από την Υπερνομαρχία τουλάχιστον που μας έχει στείλει και ζητάει την απόσυρση του νομοσχεδίου. Είχαμε πει στην επιτροπή, δια του εκπροσώπου μας εκεί του κ. Πλεύρη ότι ψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο αλλά πάντα με την προϋπόθεση και την επιφύλαξη ότι θα φέρνατε εδώ κάποια ειδική μελέτη η οποία θα δικαιολογούσε αυτές τις παρεμβάσεις που κάνετε. Δεν υπάρχει τίποτα. Έρχεται το νομοσχέδιο ακριβώς όπως ήταν και γι' αυτό και εμείς και βάσει αυτού που έχουμε πει στην επιτροπή δεν μπορούμε να το ψηφίσουμε επί της αρχής.

Επίσης, ένας λόγος που αναφέρεται μέσα είναι ότι το διοικητικό συμβούλιο ορίζεται από τον Υπουργό και φυσικά γνωρίζουμε πολύ καλά ότι τα διοικητικά συμβούλια αποτελούνται από κάποιους ανθρώπους «ειδικών» προσόντων οι οποίοι φυσικά δεν θέλουν να απομακρυνθούν και πολύ από το λεκανοπέδιο της Αττικής. Μήπως αυτός είναι ο λόγος που υπάρχει η εμμονή να γίνει στο συγκεκριμένο σημείο;

Επίσης, στο άρθρο 3, στο σκοπό μέσα του Πολιτιστικού Κέντρου της Ελληνικής Αστυνομίας αναφέρεται: «αναπτύσσει συνεργασία σε εθνικό και διεθνές επίπεδο με οργανισμούς, υπηρεσίες, ερευνητικά, εκπαιδευτικά κέντρα και ιδρύματα κοινωνικών, επιστημονικών και παραγωγικών φορέων καθώς και με μη κυβερνητικές οργανώσεις».

Αυτό είναι που δεν λείπει ποτέ από πουθενά. Δεν υπάρχει νομοσχέδιο που να έχω δει από τη στιγμή που έγινα Βουλευτής, όπου να μην υπάρχει και ο «μαϊντανός» των μη κυβερνητικών οργανώσεων; Επιτέλους, τι εξυπηρετούν αυτές οι μη κυβερνητικές οργανώσεις, οι μόνο από το κράτος χρηματοδοτούμενες; Και η πλειονότητα αυτών κάνει κυβερνητική πολιτική, που μπορεί πάντα, όταν κάτι πάει στραβά, να την αρνηθεί ο οποιοσδήποτε. Γιατί κάνετε όλες αυτές τις διαδικασίες, οι οποίες δεν προσφέρουν το παραμικρό;

Στη σύσταση, επίσης, αναφέρεται ότι μπορεί να γίνει και τοποθέτηση ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων. Αυτές οι ηλεκτρομηχανολογικές εγκαταστάσεις - το ανέφερε πριν και ο κ. Λαφαζάνης - γενικώς μας κάνουν να σκεφτόμαστε ότι ο σκοπός του κτηρίου δεν θα είναι αυτός που αναφέρεται.

Τι θα μπορεί να είναι; Το ελικοδρόμιο, οι ηλεκτρομηχανολογικές εγκαταστάσεις, οι χώροι σταθμεύσεως μάς δίνουν την εντύπωση ότι θα είναι ένα κέντρο διοικήσεως κάποιων ξένων δυνάμεων, οι οποίες χρειάζονται κάποια βάση στην περιοχή.

Αναφέρθηκε επίσης ότι το προτεινόμενο κτήριο, όταν τελειώσει, θα είναι μεγαλύτερο από την έδρα της Αστυνομίας, από τα ίδια τα κτήρια της Αστυνομίας. Ενδεχομένως θα μπορούσε να είναι - και θα μπορούσατε να πείτε ότι αυτά είναι συνωμοσιολογίες, αλλά εδώ είμαστε για να καλύπτουμε όλες τις περιπτώσεις και όλα τα ενδεχόμενα και γι' αυτό το αναφέρω - ένα σχέδιο, μια βάση στην οποία θα έρχονται αμερικανοί πράκτορες για να μπορούν να «εκπαιδεύουν» τους οποιουδήποτε θεωρούν ότι θέλουν να «εκπαιδεύσουν».

Είναι μια περιοχή η δική μας, στην οποία έχουν ιδιαίτερα ενδιαφέροντα. Υπάρχει και η γειτνίαση με περιοχές ιδιαίτερου ενδιαφέροντος γι' αυτούς και γι' αυτό θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για μια σειρά πράγματα.

Πάντως, τα επιχειρήματά σας ότι σ' αυτό το χώρο, ο οποίος πρόκειται να χτιστεί στην περιοχή Γουδή και μάλιστα με μια σειρά από τέτοιες παραβάσεις, δεν μας πείθουν ότι γι' αυτό για το οποίο ενδιαφέρεστε είναι πραγματικά η μελέτη, η προβολή της ιστορίας και οτιδήποτε άλλο σχετικό.

Γι' αυτούς τους λόγους καταψήφισουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Πολατίδη.

Εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών Βουλευτών.

Το λόγο έχει ο κ. Αυγενάκης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το έργο της Ελληνικής Αστυνομίας είναι ανεκτίμητο και η προσφορά της στο κοινωνικό σύνολο είναι εξαιρετικά σημαντική, ακόμα και αν έχουν διαφορετική άποψη –πιστεύω– κάποιοι ελάχιστοι συνάδελφοι και αρκετοί δημοσιογράφοι κυρίως αθηναϊκών Μέσων Ενημέρωσης.

Η Ελληνική Αστυνομία αποτελεί το θεματοφύλακα της δημόσιας τάξης και της ασφάλειας της χώρας μας. Τα εκατόν εβδομήντα πέντε περίπου χρόνια ύπαρξής της έχουν δημιουργήσει μια μεγάλη ιστορική μνήμη και υπογραμμίζουν τη διαχρονική προσφορά των Σωμάτων Ασφαλείας προς το κοινό συμφέρον. Ο ρόλος της Αστυνομίας είναι να είναι δίπλα στον άνθρωπο και να προσφέρει προστασία στον πολίτη. Στο πλαίσιο του δημοκρατικού κοινωνικού κράτους δικαίου ο ρόλος της Αστυνομίας είναι να προστατεύει και να υπερασπίζεται την ασφάλεια του πολίτη.

Αυτό το ρόλο της Αστυνομίας ενισχύουν και ενδυναμώνουν οι πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης και η ηγεσία της Ελληνικής Αστυνομίας. Η αποφασιστικότητα και η βούληση όλων μας για τη διασφάλιση της δημόσιας ασφάλειας και την καλύτερη προστασία των πολιτών και την πάταξη της εγκληματικότητας είναι δεδομένη.

Όμως οι νέες προκλήσεις για την ασφάλεια των πολιτών είναι πολλές. Απαιτούν εκσυγχρονισμό της Αστυνομίας και την προσαρμογή της στα νέα δεδομένα. Απαιτούν εγρήγορση και καινοτόμες δράσεις, που δεν ακολουθούν μόνο κατασταλτικά τις παράνομες δράσεις, αλλά πρέπει να προηγούνται και να προλαμβάνουν.

Η Ελληνική Αστυνομία, αξιωματικοί και απλοί αστυνομικοί, αποδεικνύουν καθημερινά και κάτω από δύσκολες ομολογουμένως συνθήκες τη μεγάλη του διάθεση για την τήρηση της τάξης και την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας. Εργάζονται πάντοτε και στο σύνολό τους με υψηλό αίσθημα ευθύνης και αξιοσημείωτο επαγγελματισμό. Εργάζονται καθημερινά περισσότερο από κάθε άλλον για την προστασία του πολίτη και την εξασφάλιση της δημόσιας ασφάλειας.

Επιτρέψτε μου σε αυτό το σημείο να τονίσω ότι ένας βασικός πυλώνας δράσης της Ελληνικής Αστυνομίας είναι η πρόληψη της εγκληματικότητας. Βεβαίως, οι προσπάθειες πρόληψης και πάταξης της εγκληματικότητας δεν πρέπει να εναπόκεινται μόνο στις αστυνομικές αρχές και τα αστυνομικά όργανα, αλλά χρειάζεται η σύμπραξη όλων μας, όλων των θεσμικών και κοινωνικών δυνάμεων.

Έχω την πεποίθηση ότι η σύμπραξη όλων μας μπορεί να βοηθήσει και να υποστηρίξει το σημαντικό έργο της Ελληνικής Αστυνομίας για τη μεγαλύτερη ασφάλεια των πολιτών και την ευημερία της κοινωνίας μας. Σημαντικές είναι και οι πρωτοβουλίες της κοινωνίας των πολιτών και παραγόντων της πνευματικής ζωής του τόπου.

Αξίζει να αναφέρω ότι ήδη από το 1991 το Πανεπιστήμιο Κρήτης με πρωτοβουλία του τότε Πρύτανη κ. Γεωργίου Γραμματικάκη άρχισε μια εκστρατεία κατά της οπλοφορίας και οπλοκατοχής στην Κρήτη. Την προσπάθεια στήριξαν από τότε όλοι οι πολιτικοί άνδρες και γυναίκες του νησιού, δήμαρχοι, νομάρχες, μητροπολίτες και η Αρχιεπισκοπή της Κρήτης. Πρωτοβουλίες τέτοιου είδους αποτελούν το ελάχιστο δείγμα για τις ανεκτίμη-

τες δυνατότητες που προσφέρει η συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών. Είμαι βέβαιος όμως ότι η σύμπραξη όλων μας μπορεί να βοηθήσει και να υποστηρίξει το σημαντικό έργο της Ελληνικής Αστυνομίας.

Κυρίες και κύριοι, παρά τις αυστηρές κριτικές που συχνά ακούγονται, στη συνείδηση όλων των πολιτών είναι καταγεγραμμένη η πολύτιμη και θετική προσφορά της Ελληνικής Αστυνομίας. Η ΕΛ.ΑΣ. διασφαλίζει με την παρουσία της για πολλά χρόνια το υψηλό αγαθό της έννομης τάξης και ασφάλειας για όλους τους πολίτες.

Η ίδρυση του Πολιτιστικού Κέντρου βάσει του παρόντος σχεδίου νόμου, αποτελεί την ελάχιστη αναγνώριση εκ μέρους της πολιτείας της πολύτιμης προσφοράς της Ελληνικής Αστυνομίας στη νεότερη ελληνική ιστορία και της αρμονίας που απαιτείται να έχει με την κοινωνία και τους εμπλεκόμενους φορείς. Η ίδρυση του Πολιτιστικού Κέντρου έρχεται σε μια περίοδο με ιδιαίτερα φορτισμένο αρνητικό κλίμα για την αποτελεσματικότητα και την ετοιμότητα του Σώματος της Ελληνικής Αστυνομίας.

Στην αποστολή του ιδρυόμενου Πολιτιστικού Κέντρου της Ελληνικής Αστυνομίας εντάσσονται μεταξύ άλλων η ανάδειξη και η προβολή της ένδοξης ιστορίας και του έργου των Αστυνομικών Σωμάτων με τη συγκέντρωση, διάσωση, συντήρηση, ταξινόμηση και έκθεση στο ευρύ κοινό του αρχαιολογικού υλικού που αντανακλά την ιστορική διαδρομή του αστυνομικού θεσμού. Η οργάνωση συνεδρίων και εκδηλώσεων για το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, η πραγματοποίηση εκπαιδευτικών σεμιναρίων εθνικού και ευρωπαϊκού μετεκπαιδευτικού χαρακτήρα, καθώς και σειρά ερευνών. Επίσης, το Πολιτιστικό Κέντρο θα ενταχθεί στο πλαίσιο της αστυνομικής συνεργασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και θα ενισχύσει τις διμερείς συνεργασίες της Ελληνικής Αστυνομίας στον τομέα της ενημέρωσης, της πρόληψης και της καταστολής κάθε μορφής εγκληματικού φαινομένου.

Ως εκ τούτου, κύριοι συνάδελφοι, το Πολιτιστικό Κέντρο της Ελληνικής Αστυνομίας θα συμβάλει ουσιαστικά στην ανάπτυξη προληπτικών δράσεων κατά της εγκληματικότητας και στη σχέση εμπιστοσύνης που πρέπει καθημερινά να σφυρηλατείται με τους πολίτες.

Στο σημείο αυτό θέλω να υπογραμμίσω ότι η πρόληψη παραβατικών συμπεριφορών είναι εξίσου σημαντική με την αντιμετώπισή τους. Πρόληψη σημαίνει ότι αντιμετωπίζουμε το κακό από τη ρίζα του. Και ο πολιτισμός συμβάλλει στην πρόληψη της παραβατικότητας. Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι ο πολιτισμός νοουθετεί, προβάλλει και διακηρύσσει ιδέες και αξίες της ζωής όπως η αγάπη, η ειρήνη, η δημιουργία, η ευγένεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελληνική Αστυνομία ήδη εκδηλώνει την πολιτιστική της πολυμέρεια διοργανώνοντας εικαστικές εκθέσεις με ζωγραφική, γλυπτική, αρχιτεκτονική. Ανεβάζει θεατρικά έργα. Αναπτύσσει αξιόπαινες φιλανθρωπικές πρωτοβουλίες. Συμμετέχει σε αθλητικές εκδηλώσεις.

Η ίδρυση του Πολιτιστικού Κέντρου της Ελληνικής Αστυνομίας συμβάλλει στην προσπάθεια ανάδειξης του έργου της και θα τη φέρει πιο κοντά στον πολίτη, τιμώντας παράλληλα την ένδοξη ιστορία της Ελληνικής Αστυνομίας.

Η ίδρυση του Κέντρου μέσα από την πολύπλευρη αποστολή του θα συμβάλει ουσιαστικά στη διαμόρφωση μιας νέας σχέσης εμπιστοσύνης μεταξύ των Σωμάτων Ασφαλείας και της κοινωνίας των πολιτών.

Άκουσα από συναδέλφους σχόλια και επιφυλάξεις, ότι πρόκειται για ουρανοξύστη, για παράνομη δόμηση, για υπόγειους χώρους στάθμευσης, για πράκτορες, για μυστικές χρήσεις και πολλά άλλα. Ούτως ή άλλως, κύριοι της Αντιπολίτευσης, πάντοτε αναφέρεστε με έναν αρνητικό τρόπο, με μια αρνητική διάθεση σε όποιο νομοσχέδιο και αν συζητάμε.

Σήμερα όμως που συζητάμε για πολιτισμό, πίστευα ότι θα αφήνατε στην άκρη τη στείρα αντιπολίτευση και θα κάναμε έναν παραγωγικό διάλογο. Δυστυχώς όμως για άλλη μια φορά χάσατε την ευκαιρία να αποδείξετε ότι βρίσκόμαστε και βρίσκεστε στο 2008 και όχι χρόνια πριν σε σκοτεινά, μελανά σημεία της ιστορίας.

Πιθανώς για ορισμένους το Πολιτιστικό Κέντρο δεν αποτελεί

προτεραιότητα. Μάλιστα άκουσα κάποιοι να σχολιάζουν αρνητικά ότι με το παρόν σχέδιο νόμου προσπαθούμε να λύσουμε τα προβλήματα της Ελληνικής Αστυνομίας, όπως έκανε ο καθ' όλα συμπαθής συνάδελφος του Συνασπισμού και κάποιος άλλος συνάδελφος του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Κύριοι, δεν αποτελεί πρωταρχικό στόχο το Πολιτιστικό Κέντρο της Αστυνομίας. Όμως, είναι σίγουρα μια πρωτοβουλία που αξίζει συγχαρητηρίων. Η ίδρυση του πολιτιστικού κέντρου αποτελεί μία ακόμα σημαντική δράση και συνεισφορά προς την πολιτεία και την κοινωνία, αλλά και ένα χρέος της πολιτείας προς τους αστυνομικούς και τις οικογένειές τους.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Αυγενάκη.

Το λόγο έχει ο κ. Γείτονας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχήν η ίδρυση Πολιτιστικού Κέντρου της Αστυνομίας θα με έβρισκε, θα μας έβρισκε σύμφωνους. Όμως, δεν μπορούμε να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο, γιατί η Κυβέρνηση, με τον τρόπο που χειρίζεται το θέμα, ουσιαστικά υπονομεύει και την ψήφιση του νομοσχεδίου, αλλά και την προώθηση και υλοποίηση του Πολιτιστικού Κέντρου. Θέλουμε να «αγιάσουμε», κύριοι συνάδελφοι, αλλά δεν μας αφήνει αυτή η Κυβέρνηση. Καλά, δεν μπορείτε, κύριε Υπουργέ, να κάνετε κάτι σωστό μια φορά; Να πάρετε μία πρωτοβουλία ύστερα από διάλογο και να πραγματοποιηθεί με συναίνεση, όπως για παράδειγμα σ' ένα τέτοιο θέμα;

Ουσιαστικά, λοιπόν, τι κάνετε; Ιδρύετε Πολιτιστικό Κέντρο της Αστυνομίας, που θεωρητικά θα ήταν μια θετική πρωτοβουλία. Για την ενίσχυση της εθνικής μνήμης. Την αντικειμενική ανάδειξη της ιστορικής διαδρομής της Αστυνομίας, η οποία είναι συνδεδεμένη πάντα με την εξέλιξη της χώρας και της κοινωνίας τότε με θετικό και πότε με αρνητικό τρόπο στις εμπορφωτικές πρωτοβουλίες επαγγελματικής αναβάθμισης της Αστυνομίας; Αυτό θα πρέπει να το ξεκαθαρίσετε. Η ανάμιξη σκοπών δεν προσφέρει.

Έρχεστε, όμως, στο ίδιο το Πολιτιστικό Κέντρο και συντάσσετε σκοπούς οιονεί κέντρου στρατηγικών μελετών. Εγώ δεν το κατάλαβα αυτό, κύριε Παυλόπουλε. Δηλαδή, πώς το πολιτιστικό κέντρο της Αστυνομίας ουσιαστικά θα έχει ρόλο σε επιμorfωτικές πρωτοβουλίες επαγγελματικής αναβάθμισης της Αστυνομίας; Αυτό θα πρέπει να το ξεκαθαρίσετε. Η ανάμιξη σκοπών δεν προσφέρει.

Δεν είναι, όμως, μόνο εδώ το θέμα. Το κύριο πρόβλημα, όπου είναι και η αντίδρασή μας, είναι ότι χρησιμοποιείται η ίδρυση του Πολιτιστικού Κέντρου ως όχημα, για να τροποποιηθεί το προεδρικό διάταγμα που αφορά το ρυμοτομικό σχέδιο και το πάρκο στου Γουδή. Και τροποποιείται επί το δυσμενέστερον.

Αυτό, λοιπόν, μας βρίσκει κάθετα αντίθετους και ζητάμε να το αποσύρετε. Εάν δεν αποσύρετε όλο το νομοσχέδιο, κύριε Παυλόπουλε, θα έπρεπε να αποσύρετε τουλάχιστον το σχετικό άρθρο που τροποποιεί το προεδρικό διάταγμα. Αλλάζετε με νόμο το προεδρικό διάταγμα του 2001 ουσιαστικά για να παρακάμψετε τον έλεγχο του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ξέρετε ότι κατά πάγια τακτική το Συμβούλιο της Επικρατείας αρνείται την αύξηση των συντελεστών δόμησης.

Οι παρατηρήσεις δε της Διεύθυνσης Επιστημονικών Μελετών της Βουλής είναι χαρακτηριστικές και ενισχύουν τις απόψεις μας. Και μόνο αυτές οι επιστημονικές θα έπρεπε να σας πείσουν να αποσύρετε αυτή την διάταξη. Με την τροποποίηση αυξάνετε το συντελεστή δόμησης κατά οκτώ χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα. Δεν είναι αστειό δεν είναι λίγο. Προσέξτε, αυξάνετε επίσης την κάλυψη, αλλά και το ύψος.

Και ερωτώ, γιατί προέκυψε αυτή η ανάγκη; Ο σχεδιασμός που κάνετε πιστεύω ότι δεν έχει σχέση -είναι κρυφός- με το Πολιτιστικό Κέντρο. Με τα νέα κτήρια, τη δέσμευση κοινόχρηστων χώρων, τους νέους δρόμους δήθεν, όπως λέτε, ήπιας κυκλοφορίας και το ελικοδρόμιο ουσιαστικά υπονομεύεται η δημιουργία του πάρκου. Και επειδή θα υπάρξουν προσφυγές, έτσι λοιπόν από την αρχή υπονομεύετε ουσιαστικά και την υλοποίηση του Πολιτιστικού Κέντρου. Αυτό κάνετε. Υπονομεύετε σήμερα την ψήφισή του. Θα μπορούσαμε να το ψηφίσουμε

συναινετικά, εάν μάλιστα αποσύρατε το άρθρο 2 και υπήρχε και διόρθωση σε σχέση με τα προσόντα των μελών στη διοίκηση. Τα προσόντα είναι ασαφή τελείως, αν και πρέπει σ' ένα τέτοιο Κέντρο να υπάρχουν αντικειμενικά κριτήρια για τα όργανα της διοίκησης για να μην έχουμε άλλες ιστορίες. Θα μπορούσαμε, λοιπόν, πραγματικά να το ψηφίσουμε. Εσείς υπονομεύετε και την ψήφιση και στη συνέχεια την εφαρμογή του. Αυτή είναι η ουσία.

Η συζήτηση για το Πολιτιστικό Κέντρο, κύριε Υπουργέ, γίνεται σε μια συγκυρία, όπου αίσθημα ανασφάλειας κυριαρχεί στην ελληνική κοινωνία. Δοκιμάζονται σκληρά στη σημερινή εποχή η αξιοπιστία και η αποτελεσματικότητα της Ελληνικής Αστυνομίας. Τα στοιχεία για την εγκληματικότητα σε όλη την επικράτεια και ιδιαίτερα στην Αττική, που είδαν το φως της δημοσιότητας, για το πρώτο εξάμηνο του 2008, είναι εξόχως ανησυχητικά. Και οι ληστείες και οι κλοπές και τα άλλα εγκλήματα αυξάνονται με ταχείς ρυθμούς.

Γεννιέται πια πρόβλημα ασφάλειας στη χώρα και η καθημερινή έκφραση στα χείλη των πολιτών, νοιώθοντας αυτό το αίσθημα ανασφάλειας, είναι: «γίναμε Σικάγο». Αυξάνει η εγκληματικότητα με ταχείς ρυθμούς και φοβάμαι ότι θα χάσουμε, όπως πάμε, κύριε Υπουργέ -και να το προσέξετε- ένα προνόμιο που είχαμε μέχρι τώρα στη χώρα. Να είμαστε, εάν όχι η ασφαλέστερη, μια από τις ασφαλέστερες χώρες στον κόσμο και ιδιαίτερα στην Ευρώπη. Αυξάνει η εγκληματικότητα και η χαμηλή και η βαριά εγκληματικότητα, κάθε ημέρα έχουμε και μια ληστεία. Αυξάνει το κοινό έγκλημα και εγκαθίσταται σε μονιμότερη βάση το οργανωμένο έγκλημα. Πρέπει να μας απασχολήσει σοβαρά αυτό το ζήτημα. Και δεν φθάσαμε τυχαία ως εδώ. Γι' αυτό πρέπει να αλλάξετε τακτική.

Μετά την αστυνομία των επιτυχιών των Ολυμπιακών Αγώνων, της εξάρθρωσης της «17 Νοέμβρη», έχουμε σήμερα αυτά τα άσχημα αποτελέσματα. Πληρώνουμε πιστεύω τα επίχειρα της ανεμνίστησης πολιτικής της Κυβέρνησής σας, που ήθελε την αστυνομία όργανό της, που έφερε πάλι αναξιοκρατία και νεποτισμό. Τοποθέτησε άπραγα και άπειρα στελέχη σε καίριες θέσεις, το είδαμε, το πληρώσαμε. Πολιτικής που έδωσε λάθος μηνύματα σε αστυνομικούς και επέτρεψε να αναβιώσουν μεμονωμένα, σποραδικά ευτυχώς περιστατικά νοοτροπίας αστυνομικού κράτους. Που επέτρεψε υποβάθμιση της αποτελεσματικότητας της αστυνομίας, ανέτρεψε σύγχρονους σχεδιασμούς, αποδυνάμωσε μάχιμους απέναντι στο έγκλημα μηχανισμούς. Εγκαταλείψτε τις πεζές περιπολίες, τον αστυνόμο της γειτονιάς. Μιας πολιτικής που αντί να καλύπτει κενά στην αστυνομία -που υπάρχουν σήμερα και είναι τεράστια, κύριε Υπουργέ- προσλαμβάνει αγροφύλακες. Εμείς, εγκαίρως είχαμε διαπιστώσει εδώ αυτή τη χαλάρωση, τη διολίσθηση. Και είχαμε πει απλά, ότι το έγκλημα δεν αστειεύεται, τιμωρεί και οργανώνεται μάλιστα πιο γρήγορα και πιο εύκολα, όταν η αστυνομία χαλαρώνει και αποδιοργανώνεται.

Είναι καιρός -κύριε Υφυπουργέ είστε νέος στο πόστο- να προχωρήσετε, ως φυσική και πολιτική ηγεσία της αστυνομίας, σε ριζικές αλλαγές. Δεν μπορεί να κλείνετε τα μάτια. Να αλλάξετε νοοτροπία. Να σταματήσετε η θεωρία από Υπουργούς «των αστυνομικών μου» ή από συνδικαλιστές ότι «η Ρηγίλλης είναι το σπίτι μας». Να αντιληφθείτε επιτέλους ότι η αστυνομία είναι ένας θεσμός στην πολιτεία που ανήκει πραγματικά στην κοινωνία και στη χώρα. Και να προχωρήσετε με γρήγορα μέτρα, για να εκσυγχρονιστεί η δομή και η λειτουργία της. Χρειαζόμαστε μια αστυνομία σύγχρονη και ευέλικτη, αποτελεσματική, προσλωμένη στην αποστολή της, φιλική προς τον πολίτη.

Επομένως, καλή η ίδρυση -αν και έτσι όπως την κάνετε βέβαια, όπως είπα, είναι υπονομευμένη του πολιτιστικού κέντρου- καλύτερη, όμως επείγουσα και εκ των ων ουκ άνευ, η ανάγκη αναβάθμισης της αστυνομίας. Και σ' αυτό θα κριθείτε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Γείτονα.

Ο κ. Καραόγλου, έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Το να κάνουμε γενικώς και αορί-

στως ανερμάτιστη κριτική που δεν βασίζεται σε στοιχεία, αλλά απλά και μόνο επιδιώκεται να δημιουργήσει εντυπώσεις, θεωρώ ότι είναι ένα πολύ μεγάλο λάθος που δεν βοηθά, αν μη τι άλλο και στην αξιοπιστία της ίδιας της πολιτικής. Έτσι, λοιπόν, καλό είναι, όταν κάνουμε κριτική σε άσχετο νομοσχέδιο για άλλα ζητήματα, να έχουμε στοιχεία, για να αποδεικνύουμε αυτά που λέμε.

Τώρα, είναι γεγονός αναμφισβήτητο, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι οι ανάγκες για την ασφάλεια των πολιτών της κάθε χώρας, αλλά και οι ανάγκες για τη διατήρηση της έννομης τάξης, επέβαλαν τη δημιουργία και λειτουργία ενός συγκεκριμένου θεσμικού φορέα, που θα απαντά στα παραπάνω ζητήματα. Έτσι, σε όλες τις οργανωμένες κοινωνίες, οργανώθηκε, λειτούργησε και εξακολουθεί να λειτουργεί το Σώμα της αστυνομίας. Σκοποί του, όπως άλλωστε προείπαμε, είναι η διατήρηση της εσωτερικής έννομης τάξης σε κάθε χώρα, και η διατήρηση και εμπέδωση του αισθήματος ασφάλειας σε όλους τους πολίτες της κάθε χώρας.

Με βάση το παραπάνω, λοιπόν, σκεπτικό και υπηρετώντας τις προαναφερθείσες ανάγκες, στη νεότερη ιστορία της χώρας, αμέσως μετά την απελευθέρωση της χώρας από τους Τούρκους, το 1833, ιδρύθηκε η Ελληνική Χωροφυλακή και στη συνέχεια, το 1921, η Αστυνομία Πόλεων που λειτούργησαν παράλληλα και οι δύο υπηρεσίες, έως το 1984, οπότε ενοποιήθηκαν, συγχωνεύθηκαν και έχουμε πλέον μια ενιαία υπηρεσία διατήρησης της έννομης τάξης και της ασφάλειας των πολιτών της χώρας μας, την Ελληνική Αστυνομία ή ΕΛ.ΑΣ., όπως είναι πιο γνωστή από τα αρχικά των δύο συγκεκριμένων λέξεων.

Η ΕΛ.ΑΣ. έχει ήδη κλείσει εκατόν εβδομήντα πέντε χρόνια ιστορίας, με χιλιάδες νεκρούς, τραυματίες, θύματα σε εθνικούς αγώνες, θύματα στον αδυσώπητο διαρκή αγώνα εναντίον κάθε μορφής κακοποιών στοιχείων, εκατόν εβδομήντα πέντε χρόνια ένδοξης και τιμημένης ιστορίας αυτού του Σώματος Ασφαλείας, εκατόν εβδομήντα πέντε χρόνια στη διάθεση του λαού και του τόπου.

Ο ελληνικός λαός, σχεδόν στο σύνολό του, τιμά και συμπαράστέκεται στα στελέχη της Ελληνικής Αστυνομίας στο δύσκολο αυτό καθήκον τους. Παρά τα σοβαρά προβλήματα που διαχρονικά αντιμετωπίζει η ΕΛ.ΑΣ., ο Έλληνας αστυνομικός εργάζεται με αυταπάλη, με ηρωισμό και επιτελεί στο ακέραιο το καθήκον του. Το μόνιμο πρόβλημα επαρκούς προσωπικού, οι κατώτερες αποδοχές από αυτές που πραγματικά ο Έλληνας αστυνομικός αξίζει, η έλλειψη σύγχρονων υλικών μέσων που το οργανωμένο έγκλημα σε αφθονία διαθέτει, σε αντίθεση με τις οργανωμένες υπηρεσίες της ΕΛ.ΑΣ., όλα αυτά δεν στέκονται εμπόδιο στην αδάμαστη θέληση των στελεχών της Ελληνικής Αστυνομίας για προσφορά στο κοινωνικό σύνολο.

Παρά τα προβλήματα που προαναφέρθηκαν και παρά τις συγκεκριμένες πολύ μεγάλες προσπάθειες της Ελληνικής Κυβέρνησης για την αντιμετώπισή τους, η Ελληνική Αστυνομία θεωρείται, αλλά και είναι, μία από τις καλύτερες και πιο πετυχημένες Αστυνομίες όλου του κόσμου, με τεράστιες επιτυχίες τόσο στην αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος, όσο και στην αντιμετώπιση της τρομοκρατικής επιβολής κατά της χώρας και της δημοκρατίας της.

Κανείς άλλωστε δεν πρέπει να ξεχνάει τις πρόσφατες πολύ μεγάλες επιτυχίες της ΕΛ.ΑΣ. με την εξάρθρωση της μεγαλύτερης και ιστορικότερης τρομοκρατικής οργάνωσης της «17 Νοέμβρη», τη διοργάνωση των ασφαλέστερων, στη μέχρι τώρα ιστορία τους, Ολυμπιακών Αγώνων. Μία σειρά επιτυχιών που πραγματικά και δικαιολογημένα κάνουν τον ελληνικό λαό να αισθάνεται περήφανος για τα παιδιά του, τους αστυνομικούς που επάξια τον υπηρετούν, υπηρετούν τους δημοκρατικούς θεσμούς της χώρας και την έννομη τάξη, προασπίζουν με επιτυχία την τιμή, την αξιοπρέπεια και την περιουσία του κάθε Έλληνα πολίτη.

Προφανώς, στην ιστορία των εκατόν εβδομήντα πέντε χρόνων υπάρχουν και μελανά σημεία, όπως για παράδειγμα η υπερβολική ή η αδικαιολόγητη χρήση βίας σε κάποιες περιπτώσεις, η εκτροπή από τους δημοκρατικούς θεσμούς και την λειτουργία του πολιτεύματος που δημιούργησαν σκιές σ' αυτήν

την ένδοξη ιστορία. Είναι σίγουρο όμως ότι ακόμη και στις περιπτώσεις αυτές μιλάμε για μεμονωμένα περιστατικά στην πρώτη περίπτωση, ή σύντομες παρενθέσεις στη δεύτερη, που σαφώς καταδικάζονται, αλλά δεν μπορούν να αμαυρώσουν την ένδοξη συνολικά ιστορία της Ελληνικής Αστυνομίας στα εκατόν εβδομήντα πέντε χρόνια ύπαρξής της. Άλλωστε, όπως όλοι γνωρίζουμε από την καθημερινότητά μας, αλλά και από τις δημοσκοπήσεις, ο ελληνικός λαός, σχεδόν στο σύνολό του, υποστηρίζει, εκτιμά και εμπιστεύεται την Ελληνική Αστυνομία. Καταδικάζει δε όσους επιχειρούν, για λόγους μικροπολιτικής, να καταστήσουν «σάκο του μποξ» τον Έλληνα αστυνομικό, που παρά τα προβλήματα που αντιμετωπίζει, τις ελλείψεις σε ανθρώπινο δυναμικό και μέσα, επιτελεί το καθήκον του με τόσο μεγάλη επιτυχία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το αρμόδιο Υπουργείο Εσωτερικών, εισάγει προς συζήτηση και έγκριση από το Ελληνικό Κοινοβούλιο το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αναγνωρίζοντας αφενός μεν το σημαντικότερο ιστορικό ρόλο της Ελληνικής Αστυνομίας, αφετέρου δε την τεράστια προσφορά της ως θεματοφύλακα της έννομης τάξης και της δημόσιας τάξης της χώρας μας.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο ήταν δέσμευση του Πρωθυπουργού της χώρας ότι θα έλθει προς συζήτηση και ψήφιση στη Βουλή. Ήταν ηθική υποχρέωση στους χιλιάδες νεκρούς άνδρες και γυναίκες ΕΛ.ΑΣ. που θυσιάστηκαν στο βωμό του καθήκοντος σε εθνικούς αγώνες ή στην καθημερινή μάχη ενάντια της τρομοκρατίας, ενάντια στο οργανωμένο έγκλημα. Ήταν υποχρέωσή μας απέναντι στα χιλιάδες στελέχη των Σωμάτων Ασφαλείας που υπηρέτησαν και υπηρετούν με ευσυνειδησία τον ελληνικό λαό.

Με την ίδρυση του Πολιτιστικού Κέντρου Ελληνικής Αστυνομίας στην Αθήνα κατ' αρχάς, με δυνατότητα και πρόβλεψη εξάπλωσής του σε όλη την Ελλάδα –και ελπίζω σύντομα– θα δοθεί η δυνατότητα στους Έλληνες πολίτες, ένστολους και μη, να έλθουν ακόμη πιο κοντά στο Σώμα, να γνωρίσουν τη λαμπρή ιστορία του, το ένδοξο παρόν του, το ελπιδοφόρο μέλλον του, να σταθούν στις συγκεκριμένες σκιές του που μπορούν να γίνουν τα ιστορικά παραδείγματα προς αποφυγήν, να αισθανθούν υπερήφανοι για τα παιδιά του ελληνικού λαού, τους αστυνομικούς, που θα ήθελα χαρακτηριστικά να σημειώσω ότι προέρχονται από τα φτωχότερα λαϊκά στρώματα και αυτό είναι κάτι που δεν πρέπει να ξεχνάμε.

Θα ήθελα κλείνοντας να καλέσω όλους τους συναδέλφους από όλες τις πτέρυγες της Βουλής να σταθούν θετικά απέναντι στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο παραβλέποντας επιμέρους ζητήματα, γιατί το νομοσχέδιο αυτό έρχεται να καλύψει ένα μεγάλο κενό που υπάρχει στο χώρο αυτό. Εμπράκτως θα αποδείξουμε με την ψήφισή του όλοι μας, ότι τα στελέχη της Ελληνικής Αστυνομίας δικαιούνται και έχουν συμπαράσταση και την αγάπη όλων μας, όλου του ελληνικού λαού στο δύσκολο έργο που καθημερινά επιτελούν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Διαμαντοπούλου.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτιμώ ότι η σημερινή συζήτηση δεν αφορά το Πολιτιστικό Κέντρο της Αστυνομίας. Και η αναγκαιότητά του και ο λόγος για τον οποίο πρέπει να δημιουργηθεί και τα αιτήματα των ανδρών και γυναικών της Ελληνικής Αστυνομίας είναι καθόλα σεβαστά. Όμως το σημερινό νομοσχέδιο δεν αφορά το Υπουργείο Εσωτερικών. Αφορά το Υπουργείο Περιβάλλοντος.

Ο εισηγητής μας και οι συνάδελφοι που μίλησαν ήταν πολύ σαφείς και δεν θα επαναλάβω τις λεπτομέρειες με τις οποίες αποδεικνύεται ότι υπάρχει μια μεθόδευση οριακής νομιμότητας, ώστε να προχωρήσουμε σε μετατροπή ενός συγκεκριμένου χώρου υψηλού πρασίνου σε δομημένη ζώνη.

Δεν πρόκειται να συναινέσουμε ποτέ σε μια τέτοια επιλογή στη συγκεκριμένη περιοχή, ιδιαίτερα όταν έχουμε κάνει σαφή τη θέση μας για την ανάγκη δημιουργίας ενός Μητροπολιτικού Πάρκου στο Γουδί, το οποίο συνδέεται με τον Υμηττό, τα

Τουρκοβούνια και το Λυκαβηττό.

Κάποιες φορές δε χρειάζεται να είμαστε ούτε πολύ αναλυτικοί ούτε να λέμε πολλά πράγματα. Θα τοποθετηθώ μέσα σ' ένα λεπτό και θα είμαι πολύ σαφής.

Ως Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ πιστεύω ότι όταν μιλάμε για πράσινη ανάπτυξη υπάρχει σ' αυτήν τη λογική ένα δόγμα, ένα σαφές νέο για την ελληνική πολιτική σκηνή δόγμα. Το δόγμα αυτό λέει ότι όταν έχω να επιλέξω ανάμεσα σε οικονομικές ή και πολιτιστικές δραστηριότητες και στο περιβάλλον, επιλέγω το περιβάλλον.

Ως Βουλευτής Α' Αθήνας θέλω να πω ότι πρέπει να υπάρξει πια ένα απόλυτο τέλος στην τσιμεντοποίηση μιας πόλης η οποία είναι πλέον αβίωτη και δεν πρόκειται να συναινέσω στην απώλεια ούτε ενός τετραγωνικού εκατοστού πρασίνου εάν αυτό δεν αντικαθίσταται σε σημείο εντός της πόλης.

Ως εκ τούτου η ψήφιση του νομοσχεδίου δεν έχει καμμία δυνατότητα να είναι θετική από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τους Βουλευτές του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το λακωνίζω εστί φιλοσοφείν.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Και ουκ εν τω πολλώ το ευ κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Χαρακόπουλος.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εύρυθμη λειτουργία κάθε κοινωνίας απαιτεί η θέσπιση των κανόνων δικαίου να διασφαλίζεται από συγκεκριμένες δομές. Ο πιο διαχρονικός φορέας διατήρησης της εσωτερικής έννομης τάξης που συντελεί με το έργο της και στην ομαλότητα του δημόσιου, αλλά και του ιδιωτικού βίου είναι η Ελληνική Αστυνομία, μια Αστυνομία, η λειτουργία της οποίας δεν είναι άσχετη από τις εκάστοτε πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές παραμέτρους.

Είναι αδιαμφισβήτητο πως το πολιτιστικό επίπεδο μιας κοινωνίας, παράλληλα με το επίπεδο πολιτικής της ωρίμανσης συμπαρασύρει και την ποιότητα του αστυνομικού έργου.

Η Ελλάδα είναι μια χώρα που βίωσε έντονα τους δύο παγκόσμιους πολέμους τον προηγούμενο αιώνα, τον εθνικό διχασμό και τον εμφύλιο πόλεμο.

Ο ρόλος παλαιότερα της Χωροφυλακής και αργότερα της Αστυνομίας Πόλεων μετήλθε πολλών σύνθετων καταστάσεων στις οποίες έπρεπε κατ' ανάγκη να ανταποκριθεί.

Οι πολιτικές συνθήκες ως το 1974 ήταν επί το πλείστον διαταραγμένες. Η οικονομική ανάπτυξη διαρκές ζητούμενο, η κοινωνική ομοιογένεια από προβληματική έως ανύπαρκτη.

Το κλίμα αυτό δημιουργούσε αναπόφευκτα μια συνεχή καχυποψία για το ρόλο και την εν γένει σκοπιμότητα κάθε αστυνομικής πρακτικής με αποτέλεσμα μια διαιωνιζόμενη ένταση στις σχέσεις αστυνομίας και πολίτη. Στις τελευταίες δεκαετίες η προβληματική αυτή έχει αμβλυνθεί και οι καταστάσεις είναι πλέον ωριμότερες από ποτέ για να επαναπροσδιοριστούν οι σχέσεις εμπιστοσύνης μεταξύ αστυνομίας και πολιτών. Εντός του πλαισίου αυτού του Υπουργείου Εσωτερικών, προχωρεί στην κατάθεση του σχεδίου νόμου για τη δημιουργία του Πολιτιστικού Κέντρου της Ελληνικής Αστυνομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την πρωτοβουλία αυτή οι Έλληνες αστυνομικοί αλλά και το σύνολο των Ελλήνων πολιτών με τη δυνατότητα μελέτης και επαφής με την ιστορική εξέλιξη της Αστυνομίας θα έχουν την ευκαιρία να αποκτήσουν συνείδηση του χρέους και του καθήκοντος της Ελληνικής Αστυνομίας και μια πιο ευρεία γνώση για τη διαχρονική της προσφορά. Μέσω της έναρξης λειτουργίας του Πολιτιστικού Κέντρου της Ελληνικής Αστυνομίας δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για μια πιο ομαλή διαλεκτική στις σχέσεις αστυνομικών-πολιτών και προς την κατεύθυνση αυτή το Υπουργείο εμπράκτως αποδεικνύει το ενδιαφέρον της πολιτείας για την ιστορική προσφορά της Αστυνομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύρια αποστολή του Πολιτιστικού Κέντρου της Ελληνικής Αστυνομίας είναι η προβολή του έργου της Αστυνομίας με τη συγκέντρωση, διάσωση, συντήρηση και ταξινόμηση του αρχειακού της υλικού, το οποίο περι-

λαμβάνει όπλα, σημαίες, σήματα, χάρτες και κάθε μορφής σύμβολα που χρωματίζουν την ιστορική συνέχεια του θεσμού της στη χώρα μας. Πρέπει να επισημανθεί πως η λειτουργία του πολιτιστικού κέντρου της Ελληνικής Αστυνομίας δεν θα είναι αμιγώς μουσειακή, αλλά το εύρος δράσης της θα είναι ποικιλόμορφο. Θα αποτελεί ένα Πολιτιστικό Κέντρο που διαδραστικά θα παρεμβαίνει μέσω συνεδρίων και εκδηλώσεων στα τεκταινόμενα της αστυνομίας τόσο εντός όσο και εκτός συνόρων στο πλαίσιο της συνεργασίας της Ελληνικής Αστυνομίας με την παγκόσμια κοινότητα. Και βέβαια διάφοροι παραγωγικοί φορείς, η ιδιωτική πρωτοβουλία, ερευνητικά και εκπαιδευτικά κέντρα θα έχουν τη δυνατότητα να συνεπικουρούν τη λειτουργία του Πολιτιστικού Κέντρου της Ελληνικής Αστυνομίας, μια λειτουργία που, όπως προαναφέρθηκε, δεν θα περιορίζεται σε μια μουσειακή στατικότητα, αλλά θα παρεμβαίνει δυναμικά με μελέτες, εκδόσεις βιβλίων και ό,τι άλλο απαιτείται για να ανταποκριθεί στο ρόλο του και να αμβλύνει την όποια κοινωνική ένταση ακόμη υφίσταται μεταξύ πολιτών και αστυνομίας εξαιτίας παρελθοντικών παθογενειών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Πολιτιστικό Κέντρο της Ελληνικής Αστυνομίας δεν αποτελεί έναν ανεξάρτητο και απομονωμένο φορέα. Με το παρόν σχέδιο νόμου προβλέπεται η συνεργασία του και με άλλους συναφείς φορείς, προβλέπεται η οικονομική του αυτοτέλεια με τη δημόσια και ιδιωτική επικουρία, η αλληλεπίδρασή του με ερευνητικά και επιστημονικά προσωπικά, ώστε να διασφαλίζεται η επίτευξη της αρτιότητας των σκοπών του. Στη νέα εποχή που ανατέλλει ουδείς έχει την πολυτέλεια να διχάζει τους πολίτες. Ζητούμενο είναι η συνεργασία και η δημιουργική αλληλεπίδραση. Καμμία κάθετη κοινωνική τομή δεν προάγει την κοινωνική συνοχή.

Κατανώ την επιφυλακτικότητα συναδέλφων της Αριστεράς λόγω των τραυματικών βιωμάτων της δικτατορικής περιόδου. Τα βιώματα όμως αυτά δεν πρέπει σε καμμία περίπτωση να οδηγούν σε συμπλεγματική συμπεριφορά προς την Ελληνική Αστυνομία του σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε μέρα όλο και περισσότερο αναδύεται η ανάγκη όλοι οι φορείς να συνεργάζονται, να αναδεικνύουν ό,τι τους ενώνει. Η νέα εποχή επιβάλλει την συνδιαμόρφωση της από όλες τις κοινωνικές δυνάμεις, το γκρέμισμα των διαχωριστικών τειχών που υψώθηκαν είτε από λάθη είτε από προκαταλήψεις. Και η πρωτοβουλία αυτή του Υπουργείου Εσωτερικών, προς αυτή την κατεύθυνση λειτουργεί, να αναδείξει τον ιστορικό ρόλο της Αστυνομίας χωρίς να εξωραίζει αλλά ούτε και να δαιμονοποιεί τη διαδρομή της στο χρόνο, να ανοίξει το δρόμο για τη νέα εποχή που επιφυλάσσει ένα ρόλο διαφορετικό για την Ελληνική Αστυνομία, ένα ρόλο πιο δημιουργικό, ένα ρόλο που θέλει τους πολίτες και την Αστυνομία συμμάχους από το ίδιο μετερίζι να υπηρετούν το κοινό καλό.

Με αυτές τις σκέψεις υπερψηφίζω το σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Χαρακόπουλο.

Το λόγο έχει η κ. Δαμανάκη.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, η συζήτηση για το εάν χρειάζεται Πολιτιστικό Κέντρο η Ελληνική Αστυνομία είναι εντελώς περιττή. Δεν νομίζω ότι κανείς θα είχε αντίρρηση να φτιαχτεί και ένα τέτοιο κέντρο. Όπως επίσης θεωρώ ότι είναι εντελώς περιττή η προσπάθεια ορισμένων συναδέλφων -αυτή είναι η γνώμη μου- να απευθυνθούν στο Σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας με πανηγυρικούς που δείχνουν, υποτίθεται, το ενδιαφέρον τους για το Σώμα αυτό. Πράγματι, η Ελληνική Αστυνομία έχει πολλά προβλήματα και εάν θέλουμε να ασχοληθούμε με αυτά, θα πρέπει να ασχοληθούμε με σοβαρότητα, με ουσία, φροντίζοντας τα ζητήματα των αστυνομικών, οι οποίοι πολλές φορές αναγκάζονται σε δύσκολες συνθήκες να εργάζονται και να μην αμειβο-νται ανάλογα. Αυτά είναι τα ζητήματα. Να τα δούμε, αν μπορούμε, σε μία οργανωμένη συζήτηση. Δεν είναι της ώρας.

Το κύριο πρόβλημα, κύριε Πρόεδρε, και δεν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό, είναι ότι με το πρόσχημα της ίδρυσης του περίφη-

μου Πολιτιστικού Κέντρου της Ελληνικής Αστυνομίας χτίζεται ένα μεγαθήριο στο τελευταίο πάρκο που έχει απομείνει στην Αθήνα, τόσο απλά. Η Αθήνα, κύριε Πρόεδρε, για να πιάσω τα πράγματα από την αρχή, έχει δύο μεγάλους χώρους πια, δεν έχει πολλούς. Και όταν λέω Αθήνα, δεν εννοώ μόνο το Δήμο Αθηναίων, εννοώ το ευρύτερο συγκρότημα της πρωτεύουσας. Έχει το Πάρκο του Γουδή στα δυτικά και τον Ελαιώνα στα ανατολικά. Αυτοί είναι οι χώροι, δεν υπάρχουν άλλοι και κάποιες εκτάσεις στα βόρεια. Η επιλογή, λοιπόν, είναι πολύ συγκεκριμένη. Θα αποφασίσουμε να κρατήσουμε αυτούς τους χώρους αδόμητους, να ή όχι;

Και εκτιμώ, κύριε Πρόεδρε, ότι, επειδή ακούμε διάφορα κατά καιρούς για το περιβάλλον, για το φαινόμενο του θερμοκηπίου, για την περιβαλλοντική ευαισθησία όλων μας, πρέπει εν πάση περιπτώσει σ' αυτήν τη Βουλή να συζητηθούν. Υπάρχουν δύο τρόποι, με τους οποίους βλέπει κάποιος τα πράγματα σήμερα σ' αυτήν την τσιμεντούπολη που λέγεται Αθήνα. Αν υπάρχει ένας ελεύθερος χώρος, υπάρχουν κάποιοι που λένε πώς θα τον κρατήσουμε αυτόν το χώρο ελεύθερο, άντε και να φυτέψουμε ένα δέντρο. Και υπάρχουν άλλοι που λένε: «Τι ωραίο κτήριο που μπορούμε να κτίσουμε εδώ!». Τόσο απλά είναι, κύριε Πρόεδρε, και όλα τα άλλα περιττεύουν.

Οι κάτοικοι, λοιπόν, χρόνια αγωνίζονται και οι ενεργοί πολίτες αυτής της πόλης, επί εικοσαετία εγώ θυμάμαι προσπάθειες, έχουμε κάνει όλοι μαζί για να κρατήσουμε αυτούς τους χώρους αδόμητους. Και τώρα με πρόσχημα το Κέντρο της Ελληνικής Αστυνομίας, θα χτίσουμε ένα μεγαθήριο εκεί προσθέτοντας οκτώ χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα; Είναι δηλαδή εντελώς άχαρη η συζήτηση και εκτός τόπου και χρόνου, κύριε Πρόεδρε. Εκτός τόπου και χρόνου. Δεν έχει κανένα νόημα αυτή η διάταξη, πρέπει να αποσυρθεί αμέσως και απορώ πώς η Κυβέρνηση μπορεί να επιμένει. Όταν όλοι οι φορείς είναι αντίθετοι, όταν η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι αντίθετη, όταν το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής κατακραυμώνει τη σχετική διάταξη, γιατί το κάνουνε αυτό;

Και ακούσαμε και το πρωτοφανές, να πάνε -λέει- οι ενδιαφερόμενοι στο Συμβούλιο της Επικρατείας να δούμε εάν θα δικαιωθούν. Μα, είναι σοβαρή συζήτηση αυτή; Είναι δυνατόν, κύριε Πρόεδρε, να λέμε ότι το ρυθμιστικό σχέδιο της Αθήνας ισχύει για όλους τους πολίτες και όχι για το δημόσιο; Δεν καταλαβαίνω από πού ως πού το δημόσιο έχει τη δυνατότητα να χτίζει κατά παρέκκλιση, όπως ακούω, των διατάξεων. Γιατί; Υπάρχει ανάγκη να γίνει ένα καινούργιο κτήριο για το Πολιτιστικό Κέντρο της Αστυνομίας; Γιατί δεν γίνεται σε μια περιφερειακή πόλη; Δεν το έχω αντιληφθεί αυτό. Ας γίνει σε μια περιφερειακή πόλη. Τι νόημα έχει; Είναι τάχα μου η Αστυνομία συνδεδεμένη αποκλειστικά με την πρωτεύουσα και η παράδοση και η ιστορία, που ακούμε; Γιατί; Εν πάση περιπτώσει, απάνει σε ένα από τα κτήρια που υπάρχουν του δημοσίου, τόσα κτήρια, πολλά σε άλλες περιοχές. Όλοι δηλαδή πρέπει να πάμε εκεί γύρω από τη Μεσογείων μέχρι το Σύνταγμα, εκεί να το τσιμεντώσουμε;

Κύριε Πρόεδρε, δεν είναι αυτά τα ζητήματα δευτερεύοντα. Δεν είναι πραγματικά καθόλου δευτερεύοντα. Και δεν ξέρω οι πολίτες αυτής της πόλης που μας κοιτούν όλους και είναι πραγματικά απελπισμένοι, γιατί έχουν τα προβλήματά τους, γιατί έχουν τις δυσκολίες τους, γιατί δεν μπορούν να ανασάνουν σ' αυτήν την πόλη, εάν μπορούν να ακούσουν τέτοιου είδους δικαιολογίες, ότι φτιάχνουμε ελικοδρόμια και δρόμους μέσα σε ελάχιστο πάρκο που έχει μείνει. Θυμάμαι, όταν ήμουνα στο Δήμο Αθηναίων -και φαντάζομαι πολλοί συνάδελφοι εδώ θα το θυμούνται- τι προσπάθειες κάναμε να πάνε τα σχολεία να φυτέψουν δεντράκια, να προστατεύσουμε τους χώρους, να δώσουμε υποτίθεται το καλό παράδειγμα και θα έρθουμε τώρα εδώ με μία διάταξη, που καλά-καλά δεν ξέρω και οι συνάδελφοι εάν έχουν συνειδητοποιήσει τι κάνουμε, τι ακριβώς κάνουμε, να τα βάλουμε όλα αυτά στην άκρη, για να χτίσουμε εκεί; Για ποιο λόγο να χτίσουμε;

Χρειαζόμαστε κτήρια; Η προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς που ακούω εδώ από τους συναδέλφους σε υψηλούς τόνους, της Ελληνικής Αστυνομίας είναι θέμα κτηρίων; Αφήνω τα υπόλοιπα που τα είπαν και άλλοι συνάδελφοι για τα προσό-

ντα του διευθυντή, για τις αποσπάσεις κ.λπ.. Κατά τη γνώμη μου όσο σημαντικά και να είναι, είναι δευτερεύοντα. Το κύριο είναι ότι είναι ανάγκη να σταματήσει σ' αυτήν την Αίθουσα η υποκρισία της περιβαλλοντικής ευαισθησίας! Χρησιμοποιώ πολύ σκληρή έκφραση, αλλά φθάνει για να αγανακτεί κανείς.

Τι θα πούμε σ' αυτή την επιτροπή κατοίκων που επί είκοσι χρόνια παλεύει για να κρατήσει αδόμητο το πάρκο; Έχει κάνει κινητοποιήσεις σε δύσκολες συνθήκες χειμώνα καλοκαίρι επί χρόνια. Τι θα πούμε; Ότι έτσι αποφασίσαμε; Ποιοι είμαστε εμείς στο κάτω-κάτω, που δικαιούμαστε να μη σεβόμαστε τους κανόνες που βάζουμε για τους πολίτες; Το τελευταίο πάρκο που έχει μείνει θα το κάνουμε τσιμέντο;

Άκουσα τον κύριο Υπουργό να λέει διάφορα για το παρελθόν του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δεν ξέρω τι ακριβώς εννοεί. Θα τον ακούσουμε. Θέλω όμως να πω ότι επιτέλους πρέπει να μπει μια τελεία σ' αυτό το τροπάρι, τι κάνατε και τι κάναμε. Δεν υπάρχει δυνατότητα να οικοδομηθεί ούτε ένα τετραγωνικό μέτρο πρασίνου στην Αθήνα. Η πόλη ασφυκτιά. Πρέπει, λοιπόν, να βάλουμε μια τελεία και να αποφασίσουμε ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν μπορεί να προχωρήσει έτσι. Ας φτιάξει ο κύριος Υπουργός αλλού το Πολιτιστικό Κέντρο της Αστυνομίας. Ας αποσύρει το άρθρο 4 διότι είναι έγκλημα αυτό που γίνεται σε βάρος των κατοίκων του Λεκανοπεδίου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι είναι στοιχειώδες καθήκον του καθενός από εμάς όταν συζητάμε ένα νομοσχέδιο να έχει διαβάσει τουλάχιστον τι γράφει το νομοσχέδιο. Δέχομαι κάθε κριτική και σας το είπα. Είναι χρέος της Αντιπολίτευσης να κάνει κριτική και χρέος της Κυβέρνησης να τη λαμβάνει υπ' όψιν. Εκείνο που δεν μπορώ να αντιληφθώ είναι η ανακρίβεια και η ελαστροφία της πραγματικότητας, ιδίως σε ό,τι αφορά τις πολεοδομικές ρυθμίσεις, οι οποίες όπως θα δείτε -θα εξηγήσω στη συνέχεια- δεν έχουν να κάνουν με τη δημιουργία του Πολιτιστικού Κέντρου το οποίο έχει συγκεκριμένο χώρο και γράφει μέσα πού θα γίνει, σε ποιο κτήριο.

Θα εξηγήσω στη συνέχεια ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προέβλεψε με το διάταγμα του 2001 το κτήριο για το οποίο διαμαρτύρονται οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι θα ανεγερθεί τώρα. Πώς είναι δυνατόν να το μπλέκουν με το κτήριο του ΠΟ.Κ.Ε.Α.; Αλλά ας έλθουμε στο κύριο θέμα γιατί άκουσα γι' αυτό διάφορα, τα οποία πρέπει να ανασκευάσω. Και τι δεν άκουσα! Άκουσα ότι είναι υπερβολή. Άκουσα την άποψη, «μα τι ιστορία έχει η Ελληνική Αστυνομία, τι ιστορία θα στεγαστεί μέσα στο ΠΟ.Κ.Ε.Α.; Η ιστορία των γκλομπς, η ιστορία των βιαιοτήτων κατά των πολιτών»;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι ανεξάρτητα από την πολιτική τοποθέτηση την οποία έχει ο καθένας μας πρέπει να σεβόμαστε τους θεσμούς, την ιστορία τους και την προσφορά τους. Βέβαια, η πορεία της δημοκρατίας μας δεν υπήρξε μονοδρομική. Την τάραξαν στην πορεία παρεκβάσεις από τη δημοκρατία, επώδυνες παρεκβάσεις, ιδίως δικτατορίες, οι οποίες στοίχισαν στον τόπο και στη δημοκρατία πολλά αλλά και σε εθνικά θέματα.

Και δεν νοείται -κι αυτό δεν είναι αντιδημοκρατική άποψη, αλλά είναι αποτύπωση της Ιστορίας- να είναι κανείς νοσταλγός, σε καμμία περίπτωση, τέτοιων εποχών. Και δεν λέω ότι υπάρχουν κανείς εδώ. Θεωρητικά το λέω, για να μην παρεξηγηθώ. Σ' εκείνες τις περιόδους όπου πραγματικά ξεφύγαμε από τη δημοκρατία -και που είμαι βέβαιος ότι δεν πρόκειται να συμβεί ποτέ στο μέλλον αυτό- σ' εκείνες λοιπόν τις περιόδους και η Ελληνική Αστυνομία, ως προς ορισμένα στελέχη της τουλάχιστον, χρησιμοποιήθηκε ως ο μακρύς βραχίονας ενός αστυνομικού κράτους. Πέραν του ότι πράγματι επίσης στο παρελθόν υπήρξε η έννοια του αστυνομικού κράτους, εκεί που ο αστυνομικός χρησιμοποιήθηκε για να παρακολουθήσει τον πολίτη, πολλές φορές για να επέμβει στον πυρήνα των δικαιωμάτων του. Μόνο που η περίοδος αυτή έχει παρέλθει ανεπιστρεπτί. Και είναι συνεισφορά όλων, ιδίως μετά τη Μεταπολίτευση, όλων των κομ-

μάτων που κυβέρνησαν κι όλων των πολιτικών δυνάμεων που δεν κυβέρνησαν, αλλά στήριξαν τις προσπάθειες εκδημοκρατισμού, για να φθάσουμε σήμερα να έχουμε μια Ελληνική Αστυνομία -με κενά βεβαίως, με προβλήματα, με λάθη πολλές φορές στελεχών της- η οποία όμως έχει γίνει τόσο αποδεκτή από τον πολίτη στην προσπάθεια αντιμετώπισης της καθημερινότητας ώστε ο πολίτης να αποζητά τον αστυνομικό δίπλα του και να λέμε: «γιατί να μην υπάρχουν περισσότερες πεζές περιπολίες;» και «γιατί ο αστυνομικός να μην είναι δίπλα στον πολίτη εκείνον ο οποίος έχει το μαγαζάκι του μέσα στη νύχτα για να κάνει τη δουλειά του και να μην φοβάται τον κλέφτη ή, παραδείγματος χάριν, να μπορούν να κυκλοφορούν άνθρωποι ελεύθεροι σε μια πόλη -κι αυτό είναι και αυτοκριτική για μένα- η οποία δυστυχώς μέσα από την εγκληματικότητα χάνει βασικά χαρακτηριστικά, τα οποία ήταν δικά της, της ελευθερίας, των ανοιχτών παραθύρων, της ανοιχτής πόρτας, της επικοινωνίας των ανθρώπων;» Εκεί αποζητάει η κοινωνία τον αστυνομικό.

Ξέρετε πόσο σημαντική είναι αυτή η όσμωση ανάμεσα στην κοινωνία και τον αστυνομικό όταν τον βλέπει κάποιος τον αστυνομικό πλέον ως ένα μέλος του κρατικού μηχανισμού, το οποίο είναι επιφορτισμένο με τη στήριξη του πολίτη και όχι με την παραβίαση των δικαιωμάτων του;

Μόνο που δεν είναι αυτό μόνο η ιστορία της Ελληνικής Αστυνομίας, που γράφεται τώρα ή εδώ και κάμποσο καιρό. Η Ελληνική Αστυνομία, και με τις δύο μορφές που είχε στο παρελθόν -και μετά, αλλά ιδίως παλιότερα- συνεισέφερε πολλά. Συνεισέφερε πολλά στην ίδια την κοινωνία στις δημοκρατικές περιόδους, που ευτυχώς υπήρξαν ο κανόνας, συνεισέφερε πολλά σε εθνικούς αγώνες. Έχυσε αίμα. Έδωσε ανθρώπους για τους οποίους είμαστε υπερήφανοι. Φυσικά μπορεί να υπήρξαν και οι παρεκβάσεις -το είπα- και άνθρωποι οι οποίοι δεν τίμησαν το Σώμα. Όμως αυτός είναι ο κανόνας; Όποιος λέει ότι αυτός είναι ο κανόνας για την Αστυνομία και σε ό,τι αφορά την πορεία της στο αστυνομικό της έργο και σε ό,τι αφορά την πορεία της στους εθνικούς αγώνες, όποιος μηδενίζει αυτή την προσφορά κάνει ένα μεγάλο λάθος. Δεν προσφέρει τίποτα στην Ιστορία, ταυτοχρόνως όμως αδικεί σήμερα τα στελέχη της Ελληνικής Αστυνομίας, τα οποία δεν ξεφύτρωσαν από το μηδέν. Έχουν ιστορία και πάνω σ' αυτή την ιστορία χτίζουν ένα μέλλον αντάξιο της ποιότητας της δημοκρατίας μας.

Το Πολιτιστικό Κέντρο αυτό το στόχο έχει. Να δημιουργήσει έναν πυρήνα, έναν φορέα μέσα από τον οποίο θα διαφυλαχθεί η ιστορία, οι μνήμες, ακόμα και οι κακές μνήμες για να είναι παράδειγμα προς αποφυγήν, αλλά κυρίως οι μνήμες εκείνες οι οποίες πρέπει να είναι το στήριγμα της Ελληνικής Αστυνομίας για το μέλλον, ο φάρος των αγώνων που έδωσε κι η Ελληνική Αστυνομία για τη Δημοκρατία και για τον Τόπο. Και αυτό γίνεται.

Γίνεται λοιπόν ένα Πολιτιστικό Κέντρο, το οποίο εκτός από τη μνήμη που πρέπει να συντηρήσει θα έχει και τη δυνατότητα να ασχοληθεί ακόμα και ερευνητικά γενικότερα με την πορεία της Ελληνικής Αστυνομίας. Γιατί και η ιστορία έχει έρευνα. Τι προς ψόγον σ' αυτό;

Και δεύτερον, το κτήριο στο οποίο θα στεγαστεί -και θα έρθουμε στην πορεία να σας πω περί τίνος πρόκειται- θα έχει και χώρους μέσα οι οποίοι μπορεί να χρησιμοποιούνται και για διάφορες εκδηλώσεις και για χρησιμοποίηση αυτού του κτιρίου ως λέσχης για τα στελέχη της Ελληνικής Αστυνομίας. Τι το κακό έχει αυτό; Δηλαδή παραδείγματος χάριν, όταν ξέρουμε ότι οι Ένοπλες Δυνάμεις -και μπράβο που έχει γίνει αυτό- έχουν τους κατάλληλους χώρους για να κάνουν κάτι τέτοιο, αυτό είναι προς ψόγον των Ενόπλων Δυνάμεων και πρέπει να μην το έχει η Ελληνική Αστυνομία; Τι είναι η Ελληνική Αστυνομία; Ο παρίας των ένοπλων Σωμάτων;

Όταν ξέρετε, παραδείγματος χάριν, ότι το κτήριο Παλαμά χρησιμοποιείται από το Πανεπιστήμιο Αθηνών ακόμα και για εκδηλώσεις που αφορούν τα μέλη Δ.Ε.Π. του Πανεπιστημίου Αθηνών, προς ψόγον είναι αυτό;

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Η Εθνική Αντίσταση δεν είναι μία λέσχη!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Πολύ περισσότερο μάλιστα για ανθρώπους της Ελληνικής

Αστυνομίας, απόστρατους πολλές φορές, που βρίσκουν έναν χώρο για να μπορέσουν να συντηρήσουν τη μνήμη αυτού που προσέφεραν.

Έχετε δει πού είναι, παραδείγματος χάριν, σήμερα τα γραφεία των αποστράτων; Τα έχει δει κανείς; Έχετε δει πού πρέπει να συνέρχονται όλοι αυτοί οι άνθρωποι, αν θέλουν να κάνουν έστω και ένα συνέδριο ή να βρεθούν για να γιορτάσουν κάτι; Είναι δυνατόν να αντιδικούμε πάνω σε τέτοια θέματα, σε αυτόνοθα θέματα;

Και ύστερα, για τα θέματα διοίκησης, βλέπετε ότι τα κριτήρια τα οποία βάζουμε είναι άνθρωποι, οι οποίοι να μπορούν να βοηθήσουν προς αυτή την κατεύθυνση, στην ανάδειξη του πολιτισμού, στην ανάδειξη της έρευνας και στη δυνατότητα διοίκησης ενός τέτοιου Κέντρου.

Εγώ δεν κατάλαβα ποτέ για ποιο λόγο στον τομέα αυτό υπάρχει αυτή η καχυποψία. Είναι κάτι το απόλυτα αναγκαίο και σας διαβεβαιώνω ότι, όταν ερχόμουν εδώ, πίστευα ότι θα το ψηφίσουμε όλοι.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ: Άλλαξαν στην πορεία!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Τώρα, από εκεί και πέρα, πρέπει να τονίσω επίσης ότι αυτό το κείμενο νόμου που ψηφίζουμε δεν είναι δημιούργημα του υποφαινομένου. Έγιναν πολλές προσπάθειες πριν από προκατόχους μου -προς τιμήν τους- οι οποίοι το ξεκίνησαν και έλαχε σε εμένα η τιμή να είμαι σήμερα εδώ. Γιατί χρειάστηκε πάρα πολύς χρόνος για να το κάνουν αυτό, το ήθελαν πολλοί προηγούμενως να γίνει και το ξέρετε ότι υπήρχε σαν σκέψη και μπράβο που ήταν σκέψη τους.

Έγινε τώρα. Έπρεπε να έχει γίνει εδώ και πολύ καιρό. Και οφείλω να τιμήσω, για να μη διεκδικώ την πατρότητα αυτού του πράγματος, όλους εκείνους τους προκατόχους που το ξεκίνησαν και ιδίως τον άνθρωπο που σχεδόν είχε ετοιμάσει το κείμενο, τον προκατόχο μου κ. Βύρωνα Πολύδωρα.

Έρχομαι στην ουσία του πράγματος, σχετικά με όλα αυτά που ακούστηκαν μέσα εδώ. Πρώτα-πρώτα άκουσα το εξής: Μα, είναι δυνατόν, -λέει- δεν βρήκαμε ένα άλλο κτήριο; Εκεί θα φτιάξουμε κτήριο για να γίνει το Πολιτιστικό Κέντρο;

Μα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχετε παρά να διαβάσετε να δείτε πού γίνεται αυτό. Αν διαβάσετε το άρθρο 1 παράγραφος 4, το Π.Ο.Κ.Ε.Α. θα στεγαστεί στο κτήριο της πρώην Σχολής Χωροφυλακής που είναι μέσα εκεί στο παραδοσιακό κτήριο, το οποίο δεν πειράζεται γιατί είναι κτήριο του 1897. Απλώς και μόνο γίνονται οι μηχανολογικές εγκαταστάσεις που πρέπει να γίνουν, να μπουν *air condition*, όχι ότι πρόκειται να μπουν από κάτω πράκτορες!

Δηλαδή, συγχωρέστε με γι' αυτό που λέω, αλλά είναι δυνατόν να ακούγονται τέτοια πράγματα; Φτιάχνεις ένα κτήριο που είναι παραδοσιακό κτήριο -εκεί θα στεγαστεί το Π.Ο.Κ.Ε.Α.- και σ' αυτό το κτήριο ξέρετε ότι σήμερα δεν υπάρχει ούτε *air condition* ούτε τίποτα. Θα γίνει ένα σύγχρονο κτήριο που δεν το πειράζουμε αρχιτεκτονικά γιατί αυτό έχει τους κανόνες του. Το κτήριο αυτό είναι από το 1897.

Γίνονται, λοιπόν, προβλέψεις για μηχανολογικές εγκαταστάσεις και ακούω να λέγεται «ποιοι θα είναι από κάτω, ποιοι θα κρύβονται από κάτω», σαν να μην ξέρει κανείς ότι σήμερα -όταν φτιάχνεις ένα σύγχρονο κτήριο- πρέπει να προβλέπεται η δυνατότητα αυτή και κάποια άλλα πράγματα αντίστοιχα και πρέπει σ' αυτό το κτήριο να υπάρχει π.χ. και ένα *air condition*!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Επί της ουσίας να απαντάτε!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Όμως εκεί γίνεται το Κέντρο, σ' αυτό που ήδη υπάρχει. Δεν φτιάχνουμε καινούργιο κτήριο για το Π.Ο.Κ.Ε.Α..

Έρχομαι στην πολεοδομική ρύθμιση, για την οποία τόσα άκουσα. Φτιάχνετε -λέει- Πολιτιστικό Κέντρο της Ελληνικής Αστυνομίας και χρειαζόσαστε 28.000 τετραγωνικά μέτρα για να το φτιάξετε;

Ποιος το είπε αυτό; Σας είπα ότι το Π.Ο.Κ.Ε.Α. θα στεγαστεί στο αναμορφωμένο κτήριο, χωρίς να του αλλάξουμε την αρχιτεκτονική γιατί είναι παραδοσιακό κτήριο, κομμάτι των Σχολών Χωροφυλακής, του 1897.

Τι προβλέπει όμως για το πολεοδομικό για το οποίο τόσα ελέ-

χθησαν; Είναι άλλη ρύθμιση, η οποία σχετίζεται με την ανέγερση του Κτηρίου Διοίκησης της Ελληνικής Αστυνομίας. Γιατί;

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Τι σχέση έχει αυτό;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Θα σας πω, κυρία Δαμανάκη και έχω τα διατάγματα εδώ, για να καταλάβετε για τι μιλάμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν κτιζόταν το κτήριο του σημερινού Υπουργείου Δικαιοσύνης ξέρετε για τι προοριζόταν; Για Αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας και για την Ελληνική Αστυνομία, για να είναι το Υπουργείο Δημοσίας Τάξης σ' αυτό το κτήριο, γιατί δεν χώραγαν.

Ο τότε πανίσχυρος Υπουργός Δικαιοσύνης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το επέβαλε να το πάρει. Έτσι, λοιπόν, δεν έγινε ποτέ το κτήριο της Ελληνικής Αστυνομίας και συστεγαζόταν το τώως Υπουργείο Δημοσίας Τάξης με την Ελληνική Αστυνομία.

Το 2001, λοιπόν, προβλέφθηκε με Υπουργό, τότε, τον κ. Λαλιώτη, επί Προεδρίας Κωνσταντίνου Στεφανόπουλου –και το διάταγμα είναι εδώ και το καταθέτω στα Πρακτικά- το διάταγμα με το οποίο καθορίστηκαν στην ίδια περιοχή, στον ίδιο χώρο που προβλέπει και ο νόμος, η ανέγερση κτηρίου 20.000 τετραγωνικών μέτρων, πέρα από το Υπουργείο Δικαιοσύνης που είχε κτιστεί –και είχε πάει εκεί το Υπουργείο Δικαιοσύνης- για τη δημιουργία του κτηρίου διοίκησης, το οποίο δεν έγινε ποτέ μέχρι τώρα, αλλά προβλέπεται με το διάταγμα.

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Προκόπης Παυλόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όλη η διαφορά την οποία κάνει η ρύθμιση την οποία φέρνω –και που σας είπα ότι δεν έχει καμμία σχέση με το ΠΟ.Κ.Ε.Α., το ΠΟ.Κ.Ε.Α. θα στεγαστεί εκεί που τόνισα και διαβάστε το, το λέει το άρθρο 1 –είναι ότι αντί για είκοσι χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα, γίνεται είκοσι οκτώ χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα. Γιατί; Γιατί αν παρατηρήσετε γύρω- γύρω, μέσα στο κτήριο που αρχίζει από τη Μεσογείων μέχρι να φθάσει στο τώως Υπουργείο Δημοσίας Τάξης, υπάρχουν μία σειρά από παραπήγματα τα οποία έγιναν το 1999. Έγιναν παραπήγματα, επειδή δεν έφθανε το κτήριο, τα οποία καταλαμβάνουν χωρίς καμμία πρόβλεψη –περάστε να το δείτε- διάφορες υπηρεσίες του Υπουργείου και κρίσιμες πολλές φορές υπηρεσίες, σε οικίσκους οι οποίοι είναι προκατασκευασμένοι και οι οποίοι καταλαμβάνουν σε χώρο τρία ολόκληρα στρέμματα. Αυτό δεν είχε προβλεφθεί το 2001 ότι θα γίνει στο κτήριο που προβλεπόταν για τα 20.000 τετραγωνικά. Γιατί το κτήριο διοίκησης, επί Λαλιώτη χωροθετημένο και προσδιορισμένο, αυτό το κτήριο που δεν έγινε ποτέ και που θέλουμε να κάνουμε, γιατί κάπου πρέπει να στεγαστεί η Ελληνική Αστυνομία –αλίμονο μας αν δεν έχουμε ένα κτήριο για την Ελληνική Αστυνομία αντάξιο της επιχειρησιακής δυνατότητας και των στελεχών της- αυτό το κτήριο γίνεται κατά 8.000 τετραγωνικά παραπάνω για να πάνε και οι οικίσκοι αυτοί και από εκεί να τα τρία στρέμματα, τα οποία σήμερα καταλαμβάνουν συνολικά οι οικίσκοι, τα 1.500 τετραγωνικά μέτρα μόνο χρησιμοποιούνται για τα 8.000 τετραγωνικά, γιατί είναι αύξηση σε έκταση και σε ύψος, για να μπορέσουμε να το καλύψουμε και από εκεί και πέρα, τα υπόλοιπα γίνονται ελεύθερος χώρος.

Και ερωτώ: Τι είναι αυτά που λέγονται εδώ; Πού ακούστηκε αυτό το πράγμα, ότι θα στεγαστεί το ΠΟ.Κ.Ε.Α. στα 28.000 τετραγωνικά μέτρα; Ναι, ή όχι χωροθετήθηκε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτός ο χώρος για 20.000 τετραγωνικά, αλλά, ταυτόχρονα, είχαν μπει τα παραπήγματα που αυξάνονταν και τα οποία δεν τιμούν το χώρο και την ιστορία του; Και λες «να κάνω 8.000 τετραγωνικά σε ένα κτήριο που θα γίνει, αυξάνεται κατά τι», αλλά αν δείτε από τη Μεσογείων δεν ενοχλεί κανέναν, μα κανέναν, το ύψος αυτό.

Το πρόβλεψε λοιπόν, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να κτιστεί και με ρωτάνε γιατί το κτίζουμε. Μου λένε γιατί φτιάχνω 8.000 τετραγωνικά παραπάνω που δεν είναι για τα ΠΟ.Κ.Ε.Α. και δεν βλέπουν τα παραπήγματα που στήθηκαν παρανόμως και παρατυπώς και που είναι ντροπή να στεγάζονται οι υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας μέσα εκεί. Αυτή είναι η αλήθεια.

Άρα, λοιπόν, τονίζω για να μην υπάρχουν παρεξηγήσεις ότι το ΠΟ.Κ.Ε.Α. θα γίνει στο παλιό παραδοσιακό κτήριο του 1897, το κτήριο διοίκησης αυξάνεται κατά 8.000 τετραγωνικά μέτρα για να φύγουν τα παραπήγματα τα οποία υπάρχουν και επειδή τα παραπήγματα καταλαμβάνουν τρία στρέμματα, από αυτά χρησιμοποιούμε το 1,5 στρέμμα και το άλλο 1,5 στρέμμα θα είναι περισσότερος ελεύθερος χώρος, σε σχέση αυτό που καταλαμβάνεται σήμερα, πέραν του αντιαισθητικού.

Και τώρα θα συμφωνήσω με αυτό που είπε η κ. Δαμανάκη, να σταματήσει η υποκρισία της οικολογικής ευαισθησίας. Verbatim παίρνω αυτό το οποίο είπε και υπάρχουν και τα Πρακτικά για να δει αν το είπε. Γιατί αν υπάρχει οικολογική ευαισθησία είναι σ' αυτό που προσπαθώ να κάνω.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Να κτίσουμε καινούργιο κτήριο, κύριε Υπουργέ;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Προβλεπόταν, κυρία Δαμανάκη, με το διάταγμα Λαλιώτη.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Και λοιπόν; Κακώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ, κυρία Δαμανάκη, μη διακόπτετε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Με συγχωρείτε πολύ. Η Ελληνική Αστυνομία που θα πάει να μείνει; Δεν κατάλαβα. Δηλαδή το διάταγμα το είχατε ψηφίσει το 2001 και το στηρίξατε εσείς την εποχή εκείνη ως μέλος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., και αυτή τη στιγμή έρχεστε και μας λέτε γιατί να κτιστεί;

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Τα διατάγματα δεν είναι νόμοι και δεν τα ψηφίσαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πάρετε το λόγο, θα πρωτολογήσετε, θα δευτερολογήσετε, θα τα πείτε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Εν πάση περιπτώσει, ως εδώ η υποκρισία. Το κτήριο χωροθετήθηκε και διαμορφώθηκε από πλευράς όρων δομησεως τότε.

Και έρχομαι τώρα, λοιπόν, στον τρόπο με τον οποίο το κάνω, δηλαδή γιατί το κάνω, λένε, με νόμο. Και είναι, λέει, κόλαφος η έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θα χρειαστώ μόνο δύο λεπτά παραπάνω, κύριε Πρόεδρε. Θα τα πούμε και στη δευτερολογία άλλωστε.

Έρχεται, λοιπόν και λέει, «πρώτα-πρώτα γιατί πρέπει να μη γίνει με διάταγμα και γίνεται με νόμο». Πουθενά δεν αποκλείεται να γίνει με νόμο. Ξέρετε γιατί η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής το λέει αυτό; Αμφισβητήθηκε στην επιτροπή από κάποιους συναδέλφους που είπαν «όχι, πρέπει να γίνει με διάταγμα». Είχα πει ότι μπορεί να γίνει με νόμο. Τι λέει, λοιπόν η απόφαση 391/2008; Δεν αποκλείεται η κατ' απόκλιση από τη συνήθη διοικητική διαδικασία –δηλαδή το διάταγμα- νομοθέτηση.

Άρα, δηλαδή, σου λέει η απόφαση 391/2008 μπορεί να γίνει με νόμο και λέει υπό ποιους όρους, τι πρέπει να λάβεις υπ' όψιν σου.

Και εγώ καταθέτω ξανά τη μελέτη, η οποία έγινε προηγουμένως στα Πρακτικά, πριν φθάσουμε εδώ, από την επιτροπή που συνεστήθη ακριβώς γιατί με βάση αυτή τη μελέτη πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που λέει η απόφαση 391/2008.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Προκόπης Παυλόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα μελέτη, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Αν κάναμε διάταγμα, δεν θα έπαρναν χαμπάρι.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Δεν είναι κόλαφος για την Κυβέρνηση και το νομοσχέδιο. Κόλαφος είναι για εκείνους που έλεγαν ότι αυτό μόνο με διάταγμα μπορεί να γίνει. Ενώ προβλέπει ρητά η απόφαση –και διαβάστε την έκθεση- ότι μπορεί να γίνει και με νόμο, αλλά βεβαίως δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις, γι' αυτό και κατέθεσα όλη αυτή τη μελέτη την οποία έχετε μπροστά σας.

Και το ερώτημα είναι το εξής: Γιατί κάποιους τους ενοχλεί

που το κάνουμε με νόμο; Εδώ, δηλαδή, όπως βρισκόμαστε όλοι και συζητάμε και μπορείτε να μου κάνετε και την κριτική, δεν είναι καλύτερα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Δεύτερον, ποιος χάνει τη δικαστική του προστασία; Πρώτα απ' όλα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τόνισα ότι όταν το κάνεις με διάταγμα, έχεις πράγματι μία εξασφάλιση. Είναι η επεξεργασία του προεδρικού διατάγματος κατά το άρθρο 95 του Συντάγματος. Όμως, η επεξεργασία είναι επεξεργασία. Διότι μπορεί το Συμβούλιο της Επικρατείας σε δικαστικό σχηματισμό –γιατί η επεξεργασία γίνεται από διοικητικό σχηματισμό του Ε' Τμήματος ή της Ολομελείας, άρα στην ουσία είναι διοικητική διαδικασία, αλλά δεν δεσμεύει δικαιοδοτικά το Συμβούλιο της Επικρατείας– να αποφασίσει διαφορετικά αύριο, να έλεγε «ναι» και αύριο να έλεγε «όχι».

Αρα, αυτό δεν είναι απόλυτη εγγύηση. Και αυτό έχει γίνει σε αρκετές περιπτώσεις.

Δεύτερον, ποιος εμποδίζεται –επειδή το κάνουμε με νόμο– να προσφύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας; Και λέει σαφώς η απόφαση 391/2008 και αυτό, ότι δηλαδή βεβαίως όταν νομοθετείς, αφού επιτρέπεται να νομοθετήσεις, τίποτα δεν εμποδίζει αυτή τη ρύθμιση να την προσβάλλεις στο Συμβούλιο της Επικρατείας και με αίτηση ακυρώσεως και με αίτηση αναστολής εκτελέσεως και να το σταματήσεις, αν είναι παράνομο.

Και επειδή το είπα, μου λένε «δηλαδή, πηγαίνετε στο Συμβούλιο της Επικρατείας». Μα, ούτως ή άλλως, αν το Συμβούλιο της Επικρατείας έλεγε «ναι» στο θέμα της επεξεργασίας, δεν θα βρισκόταν κάποιος να πάει στο Συμβούλιο της Επικρατείας, αν είχε αντίρρηση, αφού δεν δεσμεύεται το Συμβούλιο της Επικρατείας από τη διοικητική του διαδικασία;

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Ό,τι γίνεται και στην Καισαριανή!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Πόσο απλό είναι! Κανένας δεν παρεμποδίζεται. Αν παραβιάζεται με τους όρους που εγώ νομοθετώ –εμείς νομοθετούμε, η πλειοψηφία τέλος πάντων– έστω και κατ' ελάχιστον το περιβαλλοντικό κεκτημένο, εδώ είναι ο εγγυητής της νομιμότητας που λέγεται Συμβούλιο της Επικρατείας σε δικαστικό σχηματισμό να αποφασίσει και οριστική και προσωρινή δικαστική προστασία.

Ποια είναι η αυθαιρεσία λοιπόν; Η Βουλή συζητάει, κάνει την κριτική της, το Συμβούλιο της Επικρατείας θα κρίνει, τότε πρέπει να κρίνει, όλοι εκείνοι που έχουν αντίρρηση δεν αποκλείεται να προσφύγουν. Και το τονίζω: Μη μου πουν ότι τους στέλνω στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Αν πηγαίνα με διάταγμα και το Συμβούλιο της Επικρατείας έλεγε «ναι» στο διάταγμα, νομίζετε ότι δεν θα προσέφευγαν γιατί θα είχαν αντίρρηση, όπως το έχουν κάνει και σε άλλες περιπτώσεις; Και καλά κάνουν!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Αυτή είναι η αλήθεια, τέλος πάντως, για όλο αυτό που λέμε.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Αυτά σας είπε και το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., κύριε Υπουργέ; Το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. συμφωνεί μαζί σας;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Και σας παρακαλώ πάρα πολύ, όταν συζητάμε εδώ, ας κοιτάμε τουλάχιστον ποιες είναι οι ρυθμίσεις. Ας κοιτάμε τι λέει η έκθεση της Επισημονικής Υπηρεσίας της Βουλής και ας μη μιλάμε για κόλαφο και άλλα. Διότι σας είπα και πάλι ότι τα κείμενα είναι εδώ και υπάρχει ένα κείμενο το οποίο λέει «ναι, μπορεί να ακολουθηθεί η νομοθετική οδός» και είδαμε το πώς μπορεί να ακολουθηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, να ολοκληρώσετε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Θα συζητήσουμε και αύριο, όταν φθάσουμε στο συγκεκριμένο άρθρο και νομίζω ότι τότε μπορούμε να λύσουμε πολλές απορίες. Όμως, χάνουμε το μείζον. Αδικούμε την Ελληνική Αστυνομία. Αδικούμε την ιστορία της. Αδικούμε πραγματικά την πορεία του μέλλοντός της, των ανθρώπων εκείνων που θέλουν μέσα απ' αυτήν την ιστορία να στηριχθούν για το μέλλον, όταν διαστρέφουμε λεπτομέρειες που δεν είναι υπαρκτές, για να αποκρύψουμε το μείζον, ότι δηλαδή επιτέλους πρέπει η Αστυνομία

να αποκτήσει το σπίτι της ιστορίας της και εκείνοι που είναι οι απόμαχοι πολλές φορές να μπορούν να έχουν τη δυνατότητα να μείνουν μέσα σ' αυτό το χώρο και να θυμηθούν αυτά που εισέφεραν και να διδάξουν τους επόμενους αυτό το οποίο εκείνοι έκαναν όλα αυτά τα χρόνια.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Παπουτσή έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην αρχή της διαδικασίας σήμερα το απόγευμα ζήτησα εκ μέρους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από την Κυβέρνηση να αποσύρει το νομοσχέδιο. Και πρότεινα μάλιστα και μία διαδικασία, δηλαδή να επανέλθουμε εδώ για να συζητήσουμε την υπόθεση του Πολιτιστικού Κέντρου για την Αστυνομία, αφού πρώτα όμως η Κυβέρνηση πάρει τη νομοθετική πρωτοβουλία και φέρει εδώ τη γενική ρύθμιση για το Μητροπολιτικό Πάρκο του Γουδή. Αφού υπάρξει πρώτη η γενική ρύθμιση για το Μητροπολιτικό Πάρκο του Γουδή, ευχαρίστως να συζητήσουμε –εκεί, αλλού ή όπου θέλετε– για πολιτιστικά κέντρα και οτιδήποτε άλλο.

Όμως, να το ξεκαθαρίσουμε. Δεν μπορούμε να ακούμε εδώ από τον κύριο Υπουργό τα περί υποκρισίας, γιατί η υποκρισία βαρύνει κυρίως τη δική σας παράταξη. Διότι μας μιλάτε συνεχώς εδώ για το πράσινο, για την ευαισθησία σας και τα γενικότερα θέματα που αφορούν την ανάπτυξη της Αθήνας και όμως, δεν υπενθυμίζετε στο Σώμα –αλλά θα το κάνω εγώ– ότι το προεδρικό διάταγμα της εποχής του 2001 στο οποίο αναφερθήκατε –πριν ξεκινήσουμε, δηλαδή, καν τη συζήτηση για τους Ολυμπιακούς Αγώνες– δεν είχε προβλέψει τότε ότι θα υπήρχε και το Μπάντινγκτον στη μέση, ότι θα υπήρχε το γήπεδο, ότι θα υπήρχαν οι ολυμπιακές εγκαταστάσεις.

Η Κυβέρνησή μας όταν προχώρησε στη διαμόρφωση του γηπέδου, έκανε ταυτόχρονα τη δήλωση ότι αμέσως μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες το κατασκευάσμα όπου έγινε το γήπεδο για τους αγώνες του Μπάντινγκτον, θα εξαφανιζόταν. Όχι μόνο δεν εξαφανίστηκε από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αλλά αντίθετα με νέα νομοθετική ρύθμιση μετά από το υπόμνημα της κ. Πετραλιά –η οποία ήταν Υπουργός Τουρισμού– με τον τότε Υπουργό Άμυνας κ. Σπηλιωτόπουλο προχώρησαν με νόμο στη νομοθετική κατοχύρωση πλέον του συγκεκριμένου οικοδομήματος και ταυτόχρονα, η ίδια η Κυβέρνηση χρηματοδότησε διάφορους δρόμους και διάφορες ρυμοτομικές παρεμβάσεις σ' αυτή την περιοχή οι οποίες, ειρήσθω εν παρόδω, βεβαίως είναι παράνομες, γιατί δεν πήραν ποτέ άδεια. Αυτή ήταν η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας.

Και αφού γεμίσατε την περιοχή με τσιμέντο και ουσιαστικά αλλάξατε την κατεύθυνση της περιοχής χωρίς να υπάρχει η κεντρική ρύθμιση για το μητροπολιτικό πάρκο, έρχεστε και μας λέτε το εξής: «Είχατε προβλέψει εσείς το κτήριο της Αστυνομίας το 2001 και αυτή την πρόβλεψη την αξιοποιούμε εμείς τώρα και από εκεί που είχατε προβλέψει είκοσι χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα, τα κάνουμε είκοσι οκτώ χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα, για να μπορέσει να χωρέσει πλέον το κτήριο διοίκησης το οποίο θα είναι παράπλευρα και μαζί με το Πολιτιστικό Κέντρο.»

Τι χρειάζεται το ελικοδρόμιο, κύριε Υπουργέ; Για να μεταφέρει επισκέπτες στο μουσείο ή για τις επιχειρησιακές ανάγκες της Αστυνομίας; Τι χρειάζεται το ελικοδρόμιο το οποίο προβλέπετε με το σχέδιο νόμου το οποίο μας εισηγάτε εδώ; Για ποιο λόγο προβλέπετε τις Σ.Δ.Ι.Τ., τις συμβάσεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα; Για ποιο λόγο; Πρόκειται το νέο κτήριο διοίκησης της Αστυνομίας να το κάνετε με τον ιδιωτικό τομέα; Είμαστε δηλαδή σε φάση, στο ανώτερο στάδιο του φιλελευθερισμού, όπου κάνουμε και τα κρατικά κτήρια πλέον με Συμβάσεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα ή προβλέπετε να δημιουργήσετε κάποια κλαμπ για αξιωματικούς, για απόστρατους, για τις οικογένειές τους; Καλό είναι να τα έχουν οι άνθρωποι και δεν υπάρχει ουδείς ψόγος.

Το ερώτημα, όμως, είναι γιατί VIP κλαμπ με ελικόπτερα και με

συμβάσεις του ιδιωτικού τομέα στο κέντρο της Αθήνας με ένα και μόνο στόχο, το πώς θα περιορίσουμε το πράσινο σε μία περιοχή εξαιρετικά ευαίσθητη;

Γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ -και εγώ σέβομαι την ευαισθησία σας ως Βουλευτή της Α' Αθήνας- ότι η αθηναϊκή κοινωνία, οι πολίτες της Αθήνας είναι στο πόδι, είναι στο κλαρί εδώ και χρόνια αγωνιώντας και αγωνιζόμενοι για το πώς θα διατηρήσουν το πράσινο στο κέντρο της Αθήνας.

Γνωρίζετε πολύ καλά ότι επί σειρά ετών δόθηκαν μάχες στην ευρύτερη περιοχή των Αμπελοκήπων και σε άλλες περιοχές μέχρι να φθάσουμε να συναίνεσουμε όλες οι πολιτικές δυνάμεις στο σχέδιο της διπλής ανάπλασης που προβλέπει την ανάπλαση του Βοτανικού από τη μία πλευρά, το Μητροπολιτικό Πάρκο στο Γουδί από την άλλη και ταυτόχρονα, την αξιοποίηση του χώρου που βρίσκεται σήμερα το γήπεδο του Παναθηναϊκού στη Λεωφόρο Αλεξάνδρας για να γίνει πάρκο και χώρος πρασίνου.

Αυτό ήταν ένα συνολικό σχέδιο που τελικά βρήκε το δρόμο του μέσα από το Δήμο Αθηναίων με τη συναίνεση των περισσότερων πολιτικών δυνάμεων που εκφράζονται στο Δήμο Αθηναίων.

Και τώρα, μ' αυτό το σχέδιο νόμου στην πραγματικότητα έρχεστε να πλήξετε την αξιοπιστία όσων υποστήριξαν αυτό το σχέδιο της διπλής ανάπλασης της Αθήνας και ταυτόχρονα, να περιορίσετε το βασικό κύτταρο πρασίνου στην καρδιά της πρωτεύουσας.

Επανερχομαι, λοιπόν. Αποσύρετε το σχέδιο νόμου εδώ και τώρα, ώστε να προχωρήσουμε όλοι μαζί τώρα στην κεντρική ρύθμιση για μητροπολιτικό πάρκο στου Γουδίου. Και από εκεί και πέρα, να προβλέψουμε όλες τις άλλες διατάξεις.

Πάντως, από την πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν θα βρείτε ποτέ συναίνεση για να αυξηθούν τα κτήρια τα οποία βρίσκονται αυτή τη στιγμή στον ευρύτερο χώρο που ονομάζεται «Μητροπολιτικό Πάρκο Γουδίου» ή αυτόν που διεκδικούν όλοι οι κάτοικοι της περιοχής για Μητροπολιτικό Πάρκο στου Γουδίου.

Γνωρίζετε την έντονη και σφοδρή αντίδραση της Υπερνομάρχου κ. Ντίνας Μπέη. Είμαι σε θέση να γνωρίζω ότι ο Δήμος Αθηναίων δεν θα συναίνεσει ποτέ στην αύξηση των κτιριακών και στην περαιτέρω δόμηση αυτής της περιοχής. Πού βασίζεστε λοιπόν; Με ποιους συναίνειτε; Με ποιους συμφωνείτε; Με ποιους συζητάτε; Ποιοι είναι εκείνοι οι οποίοι συνομιλούν μαζί σας και σας τροφοδοτούν με τέτοιου είδους ιδέες;

Άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή τον κ. Παυλόπουλο προηγούμενως να αναφέρεται στην έκθεση της Διεύθυνσης Επιστημονικών Μελετών της Βουλής. Τι μας λέει εδώ πέρα η έκθεση; Ότι τροποποιείται το εγκεκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο Αθηνών στην περιοχή Γουδίου. Και ερωτώ: νομιμοποιείται η Κυβέρνηση να τροποποιήσει το ρυμοτομικό σχέδιο Αθηνών έτσι, με μια τροπολογία, με μία ρύθμιση η οποία επέρχεται σε ένα άσχετο νομοσχέδιο; Η απάντηση είναι όχι. Ποιος παίρνει την πολιτική ευθύνη γι' αυτό; Αυτό δεν είναι επιχείρημα της Αντιπολίτευσης, είναι επιχείρημα της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής.

Δεύτερη παρατήρηση: Στα άρθρα 1 έως 5 λέει, με την προτεινόμενη διάταξη αυξάνεται η δομήσιμη και μεταβάλλεται η καλυπτόμενη επιφάνεια των χώρων που προορίζονται για την ανέγερση κτηρίου διοίκησης, καθώς και το επιτρεπόμενο ύψος του κτηρίου αυτού, κατ' απόκλιση από τη συνήθη διοικητική διαδικασία του Κώδικα Βασικής Πολεοδομικής Νομοθεσίας. Δεν το λέει η Αντιπολίτευση μόνο, το λέει η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής.

Ερωτώ: Πού βασίζεται λοιπόν η Κυβέρνηση και προχωρά; Πώς νομιμοποιείται η πολιτική πρωτοβουλία να φέρει η Κυβέρνηση αυτό το νομοσχέδιο εδώ στη Βουλή;

Εδώ με την προσπάθεια την οποία κάνετε και κατ' απόκλιση της νομοθεσίας, ουσιαστικά επιχειρείτε την παραβίαση του τυπικού νόμου για τη θέσπιση των σχετικών διατάξεων του πολεοδομικού σχεδιασμού. Και επιπλέον στο άρθρο 1 παράγραφος 6, λέει: «Με την προς ψήφιση διάταξη εντάσσεται στον κοινόχρηστο χώρο πρασίνου και ελικοδρόμιο που θα απαιτηθεί για τη λειτουργία των κτηριακών εγκαταστάσεων». Επαναλαμβάνω, αυτά δεν τα λέει πάλι μόνο η Αντιπολίτευση, τα λέει η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής. Λέει ότι είναι

αυτονόητο ότι η δημιουργία εγκαταστάσεων του είδους δεν επιτρέπεται να μειώνει ή να μεταβάλλει τον κύριο προορισμό των χώρων πρασίνου. Όμως, ελάτε που τον μειώνει, ελάτε που η παρέμβασή σας αυτή την οποία προβλέπετε και νομοθετείτε σήμερα, μειώνει το χώρο πρασίνου στην Αθήνα!

Ερωτώ λοιπόν, ποιος σας νομιμοποιεί σε αυτό; Φέρει το νομοσχέδιο αυτό την υπογραφή του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.; Το έχει πάρει ειδηση ο κ. Σουφλιάς; Θα συνεχίσει ο κ. Σουφλιάς να βγαίνει και να υποστηρίζει ότι πράγματι λαμβάνει πρωτοβουλίες εκ μέρους της Κυβέρνησης για την προστασία του περιβάλλοντος;

Πάμε παραπέρα. Τι λέει στο άρθρο 8; Κατά το προς ψήφιση άρθρο στο Π.Ο.Κ.Ε.Α. αποσπώντας τόσο ενεργειακή προσωπική του Υπουργείου Εσωτερικών με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, όσο και εξειδικευμένοι ερευνητές, λέει, ειδικοί επιστήμονες, τεχνικοί και δημόσιοι υπάλληλοι από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Στην πρώτη περίπτωση η υπουργική απόφαση λαμβάνεται μετά από γνώμη του αρχηγού του οικείου σώματος, ενώ στη δεύτερη, μετά από πρόταση του διοικητικού συμβουλίου του Π.Ο.Κ.Ε.Α.. Στη δεύτερη αυτή περίπτωση εισάγεται ρητή απόκλιση από τη σχετική γενική ρύθμιση του ισχύοντος Υπαλληλικού Κώδικα.

Συμφωνούν οι εργαζόμενοι στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και Εσωτερικών; Συμφωνεί η Α.Δ.Ε.Δ.Υ.; Συμφωνούν τα συνδικάτα; Συμφωνούν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας να προχωράτε σε ρητή απόκλιση από τη σχετική ρύθμιση του Υπαλληλικού Κώδικα; Ερωτώ, τι ακριβώς θέλετε να κάνετε;

Και για να γίνω πιο σαφής, μια και έπιασα τα διοικητικά, στο άρθρο 6 του νομοσχεδίου αναφέρονται οι αρμοδιότητες του διοικητικού συμβουλίου, όπου πράγματι εάν τις διαβάσει κανείς με προσοχή θα δει ότι είναι αρμοδιότητες οι οποίες αφορούν κάποιες πολιτιστικές δράσεις, κάποιες κοινωνικές εκδηλώσεις, τη διαχείριση του ίδιου του πολιτιστικού κέντρου. Εάν πάει όμως στο προηγούμενο άρθρο, στο άρθρο 4, όπου αναφέρεται στα όργανα διοίκησης και ορίζει σαφώς τις αρμοδιότητες των μελών του διοικητικού συμβουλίου, θα διαπιστώσει με έκπληξη ότι τα κριτήρια, τα προσόντα τα οποία προσδιορίζονται για τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, δεν έχουν καμιά σχέση με τις αρμοδιότητες του διοικητικού συμβουλίου αυτού καθ' αυτού. Και σας διαβάζω από το άρθρο 4: «Τα όργανα διοίκησης του Π.Ο.Κ.Ε.Α. είναι το διοικητικό συμβούλιο, ο διευθυντής...» και τα υπόλοιπα. Και λέει παρακάτω: «Τα όργανα διοίκησης του Π.Ο.Κ.Ε.Α. απαιτείται να διαθέτουν αξιόλογο επιστημονικό έργο στους τομείς της πολιτικής και στρατηγικής, εθνικής και διεθνούς ασφάλειας ή αντεγκληματικής πολιτικής ή να έχουν αποδεδειγμένη εμπειρία και εξειδίκευση στους τομείς της ασφάλειας, σε συνδυασμό με επαρκή εμπειρία στη διοίκηση». Και το ερώτημα είναι: Κάνετε πολιτιστικό κέντρο ή κέντρο επιχειρήσεων; Τι ακριβώς συμβαίνει εδώ; Ή προσπαθείτε μέσα από ένα πολιτιστικό κέντρο, το οποίο το ονομάζετε μάλλον πολιτιστικό κέντρο, να βολέψετε ξανά ένα στρατό ημετέρων σε διάφορες θέσεις, τους οποίους μετά θα τους διαχειριζόμαστε και μάλιστα σε πολύ ωραίο και ευάερο περιβάλλον, όπως είναι μέσα στο κέντρο της Αθήνας, στο πάρκο στου Γουδίου;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως αναφέρθηκαν, πρώτα απ' όλα ο εισηγητής μας κ. Ρήγας σήμερα, όπως και οι υπόλοιποι συνάδελφοι, εμείς δεν έχουμε κανένα απολύτως πρόβλημα στο να διαμορφωθεί το ιστορικό αρχείο της Αστυνομίας παρά το γεγονός ότι θα θέλαμε -και νομίζω ότι αυτό είναι υποχρέωση του πολιτικού κόσμου- αυτή την ιστορία της Αστυνομίας, της Χωροφυλακής και της Αστυνομίας Πόλεων, να τη διαβάσουμε από κοινού με τη συνέργεια όλων των πολιτικών δυνάμεων της χώρας. Γιατί κακά τα ψέματα, η ιστορία της Αστυνομίας έχει σχέση με την ίδια την ιστορική και πολιτική εξέλιξη της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας αλλά και του πολιτικού συστήματος. Και θα ήθελα να ακούσω πράγματι εκεί ποιανών μάχες θα γίνεται αναπαράσταση στο Πολιτιστικό Κέντρο, όπως προβλέπεται από το νομοσχέδιό σας. Η μάχη με τους Μπουραντάδες; Η μάχη με το εργατικό κίνημα και το φοιτητικό κίνημα; Η μάχη στον αντιδικτατορικό αγώνα; Θα υπάρχουν και φωτογραφίες

δηλαδή πολλών συναδέλφων εδώ στην Αίθουσα, οι οποίοι συλλαμβάνονταν από την Αστυνομία και κρατούνταν στις φυλακές; Θα υπάρχουν όλα αυτά; Θα υπάρχει η συμμετοχή της Αστυνομίας στο Πολυτεχνείο;

Αν υπάρχουν όλα αυτά, σας διαβεβαιώ το Πολιτιστικό Κέντρο θα έχει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον. Αλλά επειδή έχουμε και εμείς υποχρέωση και ευθύνη να προασπίσουμε την πολιτική ιστορία του τόπου και το κύρος του πολιτικού κόσμου, σας προτείνω αυτή την ιστορία να αναλάβει να τη διαβάσουν όχι οι απόστρατοι του Σώματος, αλλά να τη διαβάσει μια διακομματική επιτροπή της Βουλής, των εκλεγμένων νομίμων αντιπροσώπων του έθνους, βεβαίως μαζί με εκπροσώπους της Αστυνομίας και των στελεχών της. Να καταγραφεί επίσης με πειστικό τρόπο, με αντικειμενικό τρόπο αυτή η ιστορία.

Σε αυτή την κατεύθυνση βεβαίως θα συμβάλλουμε. Αλλά πριν φθάσουμε σ' αυτό θέλω για μία ακόμη φορά να πω και να προτείνω στην Κυβέρνηση το εξής. Τα εννιάκοντα εξήντα πέντε στρέμματα, τα οποία υποτίθεται ότι ανήκουν στο περίφημο όνειρο για το μητροπολιτικό πάρκο στου Γουδή, εδώ και τώρα να τα δημιουργήσουμε εμείς, να τα θεσμοθετήσουμε, να προωθήσουμε τη βασική ρύθμιση και να δημιουργήσουμε πυρήνα δημόσιου πάρκου, υψηλής οικολογικής ποιότητας για την αναψυχή όλων των κατοίκων του Λεκανοπεδίου.

Σας υπενθυμίζω δε ότι εδώ που επιχειρείτε να νομοθετήσετε και να νομοποιήσετε τη δημιουργία ενός τεράστιου κτηρίου, αυτή τη στιγμή, ισχύει η απόφαση του Υπουργού Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. που απαγορεύει την οποιαδήποτε οικοδομική δραστηριότητα ιδιαίτερα μετά τη φωτιά της Πάρνηθας. Γι' αυτό ρώτησα και ξαναρώσα: Έχετε ρωτήσει τον κ. Σουφλιά; Έχετε πάρει την έγκριση και των άλλων συναδέλφων σας της Κυβέρνησης; Έχετε ρωτήσει τους Βουλευτές, τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας και κυρίως τους συναδέλφους της Α' και της Β' Αθηνών που αισθάνονται την πίεση των πολιτών;

Εμείς είμαστε απολύτως σαφείς. Καταψήφισαμε το νομοσχέδιο. Σας δώσαμε την πρόταση. Πάρτε το πίσω και ελάτε αφού δημιουργήσουμε το πάρκο στου Γουδή. Μετά να το συζητήσουμε. Δεν το θελήσατε. Θέλετε να προχωρήσετε. Θα προχωρήσετε με τη δική μας άρνηση, με τη συνολική καταψήφισή του νομοσχεδίου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Παπουτή.

Ο κ. Παναγιωτόπουλος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το συζητούμενο νομοσχέδιο εκτός των άλλων, μας προσφέρει την ευκαιρία να δούμε ποιες είναι οι επιλογές τακτικής, αντιπολιτευτικής τακτικής, που κάνει η σημερινή ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. απέναντι στην Κυβέρνηση. Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο δεν στερείται ασφαλώς σοβαρότητας, αλλά δεν θα έλεγα ότι είναι και ο ακρογωνιαίος λίθος, ας πούμε, της κυβερνητικής πολιτικής για τα θέματα της αστυνόμευσης και της ασφάλειας.

Ενώ, λοιπόν, θα περίμενε κανείς μία πιο συναινετική προσέγγιση, παρακολουθώ τη συζήτηση από το κλειστό κύκλωμα της τηλεόρασης μπαινοβγαίνοντας στην Αίθουσα από την αρχή της συνεδρίασης και θα έλεγα ότι τα όσα έχουν ακουστεί σ' αυτή την Αίθουσα είναι το λιγότερο πρωτοφανή.

Θεωρώ ότι η στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κυρίως αλλά και άλλων κομμάτων της Αντιπολίτευσης, εν προκειμένω της ελάσσονος Αντιπολίτευσης, απέναντι στο νομοσχέδιο αποτελεί μνημείο πολιτικής καχυποψίας, μνημείο συνωμοτικής αντίληψης για τα όσα γίνονται ή δεν γίνονται στο χώρο της πολιτικής.

Τι ακούστηκε; Και τι δεν ακούστηκε από συναδέλφους που έλαβαν το λόγο προηγουμένως και προέρχονται από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης.

Τι σκοπό έχει να κάνει ο κ. Παυλόπουλος; Γιατί λέει κατασκευάζει ελικοδρόμιο; Γιατί προβλέπεται ελικοδρόμιο; Γιατί θα είναι το κτήριο τόσο ψηλό; Τι θα το κάνει αυτό το ψηλό κτήριο εν προκειμένω η Ελληνική Αστυνομία; Δεν είναι μόνο περιβαλ-

λοντικές ανησυχίες, στις οποίες θα έρθω στη συνέχεια. Είναι και ανησυχίες, οι οποίες θυμίζουν τη δεκαετία του '50 λες και η χώρα μόλις έχει βγει από μία αιμάσσοσα περίοδο, λες και η χώρα έχει βγει μόλις από έναν εμφύλιο πόλεμο. Τι θα το κάνει ο Παυλόπουλος το ελικοδρόμιο; Τι θα το κάνει το Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως τόσο ψηλό κτήριο, αν θα έχει υπόγεια, τι συντελεστή θα έχει κ.ο.κ.;

Θεωρώ ότι η καχυποψία αυτή είναι αδικαιολόγητη και αλίμονο αν εμφανίζεται η Αντιπολίτευση τόσο καχύποπτη σε ένα νομοθέτημα του οποίου η ανάγνωση επιτρέπει μου να πω είναι ευθεία και σε ό,τι αφορά το νομοθετικό στο συγκεκριμένο νομοθέτημα, δεν έχει και πολύ βάθος. Είναι ευθεία η ανάγνωση, δεν έχει δεύτερη ούτε τρίτη ανάγνωση. Όπως σας είπα, δεν λύνεται εδώ το θεσμικό πρόβλημα της Αστυνομίας, τα θεσμικά ζητήματα, οι σχέσεις της με τον πολίτη, τα ζητήματα δημόσιας ασφάλειας και δημόσιας τάξης. Όχι, δεν φιλοδοξεί το νομοσχέδιο να αντιμετωπίσει τέτοιου είδους ζητήματα. Αφορά σε ένα συγκεκριμένο ζήτημα και ξαφνικά βλέπουμε να διευρύνεται η συζήτηση και να διατυπώνονται υποψίες, να περιγράφονται σκιές, να γίνονται αναφορές, οι οποίες δεν θα έλεγα ότι αγγίζουν και περνούν τα όρια του πολιτικού και του αντιπολιτευτικού μαξιμαλισμού. Θα έλεγα ότι εκθέτουν αυτούς που τις διατυπώνουν.

Σε ό,τι αφορά τα περιβαλλοντικά, άκουσα πριν από λίγο τον Υπουργό. Και εγώ είμαι Βουλευτής του λεκανοπεδίου και σας διαβεβαιώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι και εμείς οι Βουλευτές του λεκανοπεδίου, εν προκειμένω της Β' Περιφέρειας της Αθήνας, δεν υστερούμε σε ευαισθησία για τα θέματα του περιβάλλοντος και δεν υστερούμε, αν θέλετε, και σε ένταση των αιτημάτων που εκφράζουν μέσω ημών οι συμπολίτες μας ψηφοφόροι από τις διαφορετικές περιοχές και τις γειτονιές του λεκανοπεδίου για μια καλύτερη ποιότητα ζωής. Άρα, δεν μονοπωλεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ούτε η Αριστερά το ενδιαφέρον για τα περιβαλλοντικά θέματα του λεκανοπεδίου σ' αυτήν την Αίθουσα. Και εν πάση περιπτώσει, απόλυτα ενδεικτικό της αξιοπιστίας του πολιτικού λόγου του καθενός, όπως εκφέρεται και εκφράζεται σ' αυτήν την Αίθουσα είναι αυτά που έχει κάνει ο καθένας μας, όταν ασκούσε τη διακυβέρνηση του τόπου. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε επί είκοσι χρόνια την ευθύνη της διακυβέρνησης του τόπου, μπορούσε να δώσει δείγμα γραφής για το πώς εννοεί τη διεύθυνση των μεγάλων όντως υπαρκτών περιβαλλοντικών προβλημάτων του λεκανοπεδίου, έδωσε εξετάσεις και απέτυχε. Απέτυχε μετά πολλού θορύβου, απέτυχε παταγωδώς.

Νομίζω ότι ο Υπουργός έδωσε τις σταθερές εκείνες και τις εγγυήσεις για το πώς σκέπτεται η Κυβέρνηση να αντιμετωπίσει ζητήματα, που αφορούν το περιβάλλον και οδηγούν στη διατύπωση ενστάσεων ή και ερωτημάτων από την πλευρά της Αντιπολίτευσης. Δεν υπάρχει καμμία ανησυχία, κανένας φόβος, τα ζητήματα αυτά θα αντιμετωπιστούν κατά τέτοιο τρόπο, ώστε και το έργο να γίνει και το έργο να είναι ένα έργο καλαισθησίας και υψηλής αισθητικής και να εκπληρώνει την αποστολή του, αλλά ταυτόχρονα να υπάρξει πλήρης σεβασμός προς τις απαιτήσεις του περιβάλλοντος εδώ στο λεκανοπέδιο. Και εγώ θα παραδεχθώ ότι οι συνθήκες της καθημερινότητας στο λεκανοπέδιο είναι εξαιρετικά επιβαρυνμένες, το γνωρίζει η Κυβέρνηση και να είστε βέβαιοι ότι και οι εγγυήσεις θα υπάρξουν, αλλά και στην πράξη θα λειτουργήσουν όλες οι προστατευτικές ρήτρες στα θέματα περιβάλλοντος για να έχουμε πλήρη σεβασμό και πλήρη εναρμόνιση.

Τώρα στο πολιτικό επίπεδο του θέματος. Ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: η Ελληνική Αστυνομία είναι κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας. Και η ελληνική κοινωνία, για να πάω στο πιο πρόσφατο ιστορικό παρελθόν, από το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και μετά πέρασε από χίλια μύρια κύματα. Πέρασαμε από την οδυνηρή εμπειρία ενός αιματηρού, από τους πιο αιματηρούς στην ιστορία της Ευρώπης, στη νεότερη και νεοτάτη ιστορία της Ευρώπης, εμφυλίου πολέμου.

Πέρασαν δεκαετίες από τότε και είδαμε όλοι τα λάθη μας. Ήταν κομμάτι του ελληνικού λαού, παιδιά του ελληνικού λαού αυτοί που πολέμησαν και από τη μία πλευρά, αυτοί που πολέμησαν και από την άλλη πλευρά. Το λέω, γιατί τυγχάνει να συμβαίνει και στην οικογένειά μου. Είμαι παιδί ανθρώπου, ο οποί-

ος πολέμησε ως έφεδρος ανθυπολοχαγός σε όλες τις επιχειρήσεις του Εμφυλίου. Τα νοιώσαμε, τα υποστήκαμε. Η μετεμφυλιακή περίοδος ήταν εξίσου οδυνηρή με την αιμάσσοσα περίοδο του Εμφυλίου. Βγάλαμε τα συμπεράσματά μας και κάποια στιγμή οφείλουμε να αρθρούμε στο ύψος των περιστάσεων, χωρίς εκπτώσεις και χωρίς κομματικές και μικροπολιτικές σκοπιμότητες και πονηρίες και να αποφασίσουμε να αποτίσουμε φόρο τιμής σε όλους εκείνους που έπεσαν σ' αυτή τη δύσκολη περίοδο, σε όλους ανεξαιρέτως, και να έχουμε το θάρρος να το κάνουμε και οι μεν και οι δε. Γιατί εκείνοι οι διαχωρισμοί, τους οποίους πληρώσαμε, έχουν καταρρεύσει, έχουν τελειώσει και έχουμε τη δυνατότητα και την ευκαιρία να αντιμετωπίσουμε κατάματα την ιστορία, με τα σφάλματά μας, το μεγαλείο μας, τις εξάρσεις μας, αλλά και τις θέσεις μας.

Νομίζω ότι αυτό το νομοθέτημα δίνει την ευκαιρία, εκτός των άλλων, με τη συγκρότηση και αποκατάσταση και στέγαση βεβαίως του ιστορικού αρχείου της Αστυνομίας, να εξοικειωθούμε περισσότερο με την ιστορική μνήμη, να μη φοβηθούμε την ιστορική μνήμη. Εμφύλιο πόλεμο είχε και η Ισπανία και μάλιστα έναν από τους πιο αιματηρούς εμφυλίους πολέμους στην ιστορία των ευρωπαϊκών λαών. Μπόρεσε όμως και βρήκε την άκρη η Ισπανία, μπόρεσε και βρήκε τη σωστή όδευση. Όποιος πάει σήμερα στην Ισπανία, μπορεί να το διαπιστώσει από τα μνημεία που υπάρχουν. Να εξοικειωθούμε, λοιπόν, με την ιστορική μνήμη.

Αν η Αστυνομία υπερέβη, εάν θέλετε, τα εσκαμμένα σε επίπεδο σεβασμού των ατομικών ελευθεριών, γιατί φταίει η Αστυνομία; Η Αστυνομία εκτελούσε πολιτικές αποφάσεις, ή εκτελούσε αποφάσεις κυβερνήσεων ανώμαλων ιστορικών περιόδων. Η Αστυνομία είναι κομμάτι του ελληνικού λαού. Κανείς γιος πλούσιου δεν πάει στην Αστυνομία. Πάνε παιδιά από εργατικές και αγροτικές οικογένειες και πάνε παιδιά αποφασισμένα να τιμήσουν τον όρκο που δίνουν στην πατρίδα, παιδιά τα οποία καμαρώνουν που φέρνουν το εθνόσημο στη στολή τους. Έτσι να το δούμε και όχι να ελεεινολογούμε την Αστυνομία και να τη βάζουμε εύκολα στον τοίχο, επειδή κάποιοι επίορκοι συνταγματάρχες που έφεραν το εθνόσημο και το καταπάτησαν, επειδή κάποιοι καταπάτησαν τον όρκο τους και οδήγησαν τη χώρα στην τραγωδία της Απριλιανής δικτατορίας και στα όσα ακολούθησαν με την τουρκική εισβολή στην Κύπρο και την προδοσία του Αττίλα.

Πρέπει τα πλέγματα του παρελθόντος να τα εκκρίζουμε. Πρέπει να έχουμε το θάρρος να κοιταχθούμε στον καθρέπτη της ιστορίας και να μην επανερχόμαστε και να ακούμε για Μπουραντάδες, πάλι τα ίδια και τα ίδια και τα ίδια. Θα πάμε πάλι τον τόπο στη δεκαετία του '50; Έφτυσε αίμα ο τόπος να ξεπεράσει αυτά τα σύνδρομα. Φτύσαμε αίμα να απαλλαγούμε από την ψυχροπολεμική ατμόσφαιρα που μας κληροδότησε και στην Ελλάδα η συνάντησή και η Συμφωνία της Γιάλτας. Φτύσαμε αίμα να απαλλαγούμε απ' αυτό. Άλλαξε ο κόσμος. Στις αρχές της δεκαετίας 1990-2000 έπεσαν τα σύνορα, έπεσαν τα τείχη. Αντιμετωπίζουμε στην αυγή του 21ου αιώνα ένα διαφορετικό κόσμο. Πρέπει να έχουμε το θάρρος να αφήσουμε το παρελθόν πίσω μας. Και αυτό δεν θα το κάνουμε ενταφιάζοντας την ιστορική μνήμη, θα το κάνουμε αναδεικνύοντας την ιστορική μνήμη, βλέποντας το πρόσωπό μας στον καθρέπτη της ιστορίας, αφομοιώνοντας, όπως σας είπα, και τις δυνατόes και τις αδύνατες στιγμές μας και κατανοώντας ότι η ιστορία όλων μας, η ιστορία του Άρη Βελουχιώτη, η ιστορία του Νίκου Ζαχαριάδη, η ιστορία του Κώστα Κολιγιάννη, η ιστορία των πρώην Βασιλέων της Ελλάδος, η ιστορία του Στρατηγού Ζέρβα, η ιστορία του Ψαρού, είναι κομμάτια της ίδιας της ιστορίας του ενιαίου Ελληνικού Έθνους.

Και ως έλθουμε μετά να αναδείξουμε μέσα από τη νηφάλια προσέγγιση του ιστορικού και τις αδύνατες αλλά και τις δυνατές στιγμές.

Ποιος πιστεύει ή ποιος διατείνεται σ' αυτήν την Αίθουσα ότι κατέχει τη μοναδική αλήθεια; Πόσο δημοκρατικό είναι να λέει κάποιος «εγώ εκπροσωπώ την απόλυτη αλήθεια και οι άλλοι το απόλυτο σκοτάδι»; Εκεί θα γυρίσουμε, στο «σημείο μηδέν» της ιστορίας, στη «μαύρη ζώνη» του μεσοπολέμου;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν πάρα πολύ ωραία αυτά που είπε πριν από λίγο ο κ. Παυλόπουλος με τη μετριοπάθεια, την πολιτική σοφία και τη σοβαρότητα που τον χαρακτηρίζουν. Εμείς θεωρούμε ότι πρέπει να κάνουμε πολλά βήματα προς τα εμπρός. Θεωρούμε ότι αυτό το νομοθέτημα δίνει αυτήν τη δυνατότητα να στεγαστεί το ιστορικό αρχείο της Αστυνομίας, να οργανωθεί, να λειτουργήσει σε επίπεδο ιδρύματος όλη αυτή η προσπάθεια. Όπως σας είπα, θεσμοθετεί μία διαδικασία μέσω της οποίας μπορούμε να κοιταζόμαστε στον καθρέπτη της ιστορίας και να μην ντρεπόμαστε, να μπορούμε να εξοικειωθούμε με την ιστορία, με την ενιαία ιστορική μνήμη.

Η ιστορία της ελληνικής κοινωνίας, η ιστορία του ελληνικού λαού, η ιστορία του ελληνικού έθνους περιλαμβάνει και ένα σημαντικό κομμάτι που είναι η Ελληνική Αστυνομία, ένα κομμάτι που προέρχεται από την κοινωνία μας και ανήκει στην κοινωνία μας. Εάν θεωρούμε ότι η Αστυνομία δεν είναι αυτή που μας αξίζει, στο χέρι μας είναι να την αλλάξουμε και να τη διορθώσουμε, στο χέρι μας είναι να επιχειρήσουμε την ποιοτική της αναβάθμιση. Αυτό κάνει η Κυβέρνηση στα πλαίσια της αποστολής και των εντολών που μας ορίζει και μας θέτει το δημοκρατικό πολίτευμα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Παναγιωτόπουλο.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Κανταρτζής.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο εισηγητής μας δεν σας έκρυψε τον προβληματισμό μας από την αρχή. Κι εμάς μας προβληματίσε το τι ανάγκες πραγματικά θα έλθει να λύσει αυτό το Κέντρο που μάλιστα χαρακτηρίζεται και σαν Πολιτιστικό Κέντρο και μπορεί να δημιουργήσει διάφορους συνειρμούς. Θα έλεγε κανείς από πρώτη άποψη ποιο το κακό, ποιο το μερπύρι να δημιουργηθεί ένα τέτοιο κέντρο.

Ειλικρινά όμως ακούγοντας τους ομιλητές και από την κυβερνητική πλειοψηφία αλλά και από την Αξιωματική Αντιπολίτευση μου δημιουργήθηκε το εξής ερώτημα: Άκουσα να λέγεται: «Θέλουμε το Πολιτιστικό Κέντρο για να αναδείξει ή προσφορά και το έργο των αστυνομικών». Μάλιστα. Αν ο πόνος μας, αν η αφετηρία μας είναι αυτή, γιατί δεν καθόμαστε να συζητήσουμε πάνω στα σημερινά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι αστυνομικοί; Εργαζόμενοι είναι και αυτοί. Γιατί δεν καθόμαστε να συζητήσουμε για τα αυξημένα προβλήματα που έχουν οι εργαζόμενοι που δεν επιλύονται όλα αυτά τα χρόνια; Και από τη σημερινή Κυβέρνηση και από τις προηγούμενες –αναφέρομαι στις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- εισέπρατταν ένα κατηγορηματικό «όχι» και όσον αφορά τα μισθολογικά ζητήματα και όσον αφορά το υπηρεσιακό καθεστώς και όσον αφορά μία σειρά από άλλα ιδιαίτερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι αστυνομικοί σαν ένα αναπόσπαστο κομμάτι των εργαζομένων. Γιατί δεν συζητάμε για παράδειγμα για την αναγνώριση του επαγγέλματος τους ως επικίνδυνου και ανθυγιεινού με όλα τα ευεργετήματα που θα έπρεπε να ακολουθήσουν προς όφελος των αστυνομικών οργάνων; Αντίθετα, επαναλαμβάνω ότι η πρακτική και της σημερινής και της προηγούμενης κυβέρνησης είναι η άρνηση να επιλυθούν αυτά τα προβλήματα.

Άκουσα επίσης από αρκετούς ομιλητές να γίνεται αναφορά στο παρελθόν της Αστυνομίας. Κοιτάξε να σας πω, δεν θα συζητήσουμε για το παρελθόν, δεν θα συζητήσουμε για τις προηγούμενες δεκαετίες. Να συζητήσουμε για το σήμερα. Άκουσα να λέγεται για καλές και για κακές στιγμές της Αστυνομίας έτσι γενικά και αφηρημένα, σα να είναι η Αστυνομία ένα αυθαίρετο σώμα που η πολιτική και η τακτική της δεν καθορίζονται από τις αποφάσεις των εκάστοτε κυβερνήσεων, των εκάστοτε κυρίαρχων δυνάμεων, αλλά από κάποιους καλούς ή κακούς προϊσταμένους, από καλά ή κακά όργανα.

Δεν είναι όμως έτσι τα πράγματα. Η Αστυνομία αν πολιτεύτηκε με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο πολιτεύτηκε και στο παρελθόν και σήμερα –και στο μέλλον έτσι θα πολιτεύεται- γιατί ακριβώς ο ρόλος και η αποστολή της χαράζονται από τις κυρίαρχες δυνάμεις.

Ποιος ήταν ο ρόλος της Αστυνομίας, ποια ήταν η αποστολή της; Μην κοροϊδεύομαστε και μην κρυβόμαστε. Και στις προηγούμενες δεκαετίες και σήμερα –γι' αυτό δεν θα πάω τη συζήτηση στο παρελθόν– κύρια αποστολή της, ανομολόγητη μεν, υπαρκτή δε, είναι η αντιμετώπιση, η καταστολή του λαϊκού κινήματος. Αυτός είναι δυστυχώς και σήμερα ο κύριος προσανατολισμός της Αστυνομίας. Δυστυχώς δεν είναι η αντιμετώπιση του κοινού εγκλήματος που θα έπρεπε να είναι. Άλλη είναι η αποστολή της.

Κοιτάξετε να δείτε, δεν ζούμε σε άλλον κόσμο. Στη χώρα μας ζούμε και τα τελευταία χρόνια πολλές αποκαλύψεις έχουν δει το φως της δημοσιότητας. Ακούσαμε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα τον Πρόεδρο των προηγούμενων κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν αποκαλύφθηκε η συμμετοχή προβοκατόρων μέσα σε εργατικές συγκεντρώσεις, να τη δικαιολογεί ότι τάχα τα αστυνομικά όργανα παρευρίσκονταν εκεί με την πολιτική τους περιβολή για να προστατέψουν τους διαδηλωτές. Ακούσαμε και τέτοιου είδους δικαιολογίες με στόχο να συγκαλύψουν την επαναδραστηριοποίηση του συνδικαλιστικού κινήματος.

Για σήμερα μιλάμε και δεν θα μιλήσουμε για το παρελθόν, μιλάμε για το ηλεκτρονικό «φακέλωμα» που προβλέπεται από τη συμφωνία Σέγκεν και για μία σειρά από άλλες αποφάσεις που έχουν δρομολογηθεί στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν είναι γιατί έτσι ήλθε στα αστυνομικά όργανα να προχωρήσουν σε τέτοιου είδους δραστηριότητες, είναι γιατί ακριβώς οι κυρίαρχες δυνάμεις κατήχυναν και επέβαλαν αυτόν τον προσανατολισμό. Γι' αυτό λέω ότι δεν θα γυρίσουμε στον παρελθόν. Πρέπει να μιλήσουμε για το σήμερα.

Η πραγματικότητα είναι ότι και σήμερα –και αναφέρομαι σ' ένα βάθος χρόνου και δεν ξεχωρίζω τη σημερινή περίοδο διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας από τις προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.– δυστυχώς αυτή η περίοδος είναι μία περίοδος όπου σε πανευρωπαϊκό επίπεδο –και όχι μόνο– οικοδομούνται νέοι μηχανισμοί καταστολής σε βάρος του λαϊκού κινήματος. Η συμφωνία Σέγκεν προβλέπει το «φακέλωμα» για κάθε ύποπτο για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια, υπάρχει η συμφωνία EUROPOL, υπάρχουν ευρωαστυνομίες, ευρωστρατοί και μία σειρά άλλοι μηχανισμοί και τώρα τελευταία έχουμε και τη νομιμοποίηση των «χαφιεδοκαμερών». Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τις αγόρασε, εσείς τις βάλατε σε χρήση και τις νομιμοποιήσατε με την τελευταία τροπολογία πριν από λίγους μήνες.

Μιλάτε τώρα για την έρευνα που θα έχει σαν στόχο την έκθεση του αρχαιακού υλικού. Αλήθεια, θα δοθούν στη δημοσιότητα τα στοιχεία όλων «φακελώνονται» σήμερα; Μην μας πείτε ότι δεν γίνονται «φακελώματα». Το ξέρουμε πολύ καλά. Σήμερα βεβαίως γίνεται το ηλεκτρονικό «φακέλωμα».

Θα σας πω και κάτι ακόμα: Δείκτης της δημοκρατίας είναι η κατάσταση στους χώρους εργασίας. Εκεί κρίνεται το πραγματικό επίπεδο των δημοκρατικών δικαιωμάτων, το κατά πόσο η δημοκρατία περνάει τις πύλες των εργοστασίων. Η εργοδοτική τρομοκρατία που δίνει και παίρνει στους χώρους δουλειάς δεν γίνεται χωρίς τη στήριξη του συνόλου του κρατικού μηχανισμού που έχουν θέσει στη διάθεση των εργοδοτών οι διάφορες κυβερνήσεις. Και η Αστυνομία τμήμα του κρατικού μηχανισμού είναι. Εκεί κρίνεται το επίπεδο της δημοκρατίας, στους χώρους δουλειάς, στα δικαιώματα των εργαζομένων, στο αν μπορεί ο εργαζόμενος να βγει και να διεκδικήσει τα δικαιώματά του χωρίς να τρέμει για την απόλυση, χωρίς να τρέμει για τις πιθανές συνέπειες που θα έχει η στάση του στις κινητοποιήσεις.

Επομένως αυτός ακριβώς είναι ο προβληματισμός που είχαμε και, αν θέλετε, είμαστε καχύποπτοι όχι απέναντι σε σας προσωπικά. Είμαστε καχύποπτοι –και το λέμε καθαρά– απέναντι στη δική σας Κυβέρνηση, απέναντι στις κυβερνήσεις του δικομματισμού διότι με την πολιτική τους δεν θέλουν την αλλαγή του προσανατολισμού της Αστυνομίας και του κρατικού μηχανισμού, αλλά αντίθετα βήμα το βήμα ενισχύουν αυτήν την κατεύθυνση. Γι' αυτούς τους λόγους είμαστε καχύποπτοι και δεν το κρύβουμε.

Τι θα εξυπηρετήσει κατά τη γνώμη μας ένα τέτοιο Πολιτιστικό Κέντρο; Στην καλύτερη περίπτωση θα επιχειρηθεί να εξωραϊστεί όλο αυτό το έργο, το σημερινό έργο. Δεν αναφέρομαι

στο παρελθόν.

Έτσι θα μπορέσουν να περάσουν καλύτερα πολιτικές που έχουν δρομολογηθεί, για παράδειγμα τα διάφορα συμβούλια που είχαν δρομολογηθεί από την προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε επίπεδο κάθε δήμου, κάθε πόλης. Έτσι, θα προωθείται η ιδέα της συνεργασίας για την ενίσχυση των μηχανισμών καταστολής.

Αυτή κατά τη γνώμη μας θα είναι και η κύρια αποστολή του Πολιτιστικού Κέντρου, ο εξωραϊσμός, η ενίσχυση, η άμβλυνση των συνειδήσεων του λαού, η προσπάθεια δημιουργίας ενός «περιτυλίγματος» που θα κάνει πιο ελκυστικό όλο αυτό το αυταρχικό οικοδόμημα το οποίο χτίζετε.

Και θα το πούμε καθαρά: εάν θέλετε να μιλήσουμε για την Αστυνομία, πάρτε τώρα μέτρα αλλαγής του προσανατολισμού, λύστε τα προβλήματα των αστυνομικών οργάνων και τα μισθολογικά και τα υπηρεσιακά, αν θέλουμε πραγματικά να αναγνωρίσουμε το ρόλο τους. Η Αστυνομία όχι για την καταστολή του κινήματος, αλλά για τη δίωξη του κοινού εγκλήματος.

Για το πάγκο στο Γουδή έγινε πολλή συζήτηση. Ειλικρινά δεν καταλαβαίνω όλη αυτή τη συζήτηση που έγινε. Εμείς το κάναμε το γήπεδο, αλλά είχαμε πει ότι αφού το κάνουμε, μετά θα το γκρεμίσουμε. Έτσι δηλαδή επιτάχθηκαν αυτά τα λεφτά; Ο ένας κόβει είκοσι χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα, ο άλλος έρχεται και προσθέτει και λέει «ε, τώρα, τι είκοσι χιλιάδες τι είκοσι οκτώ» και όλα αυτά σε μια επιβαρυνόμενη περιοχή. Αρκετά ειπώθηκαν και από τον εισηγητή μας, δεν θα ήθελα να σταθώ άλλο στο ζήτημα αυτό.

Έχουμε τη γνώμη ότι διαχρονικές είναι οι ευθύνες και των δύο κομμάτων όσον αφορά και τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις στην επιβαρυνόμενη πράγματι περιοχή της Αττικής, της Αθήνας.

Γι' αυτούς τους λόγους ακριβώς δεν μπορούμε να ψηφίσουμε το παρόν νομοσχέδιο, όπως ακριβώς ανέφερε και ο εισηγητής μας.

Θα ήθελα να κλείσω αναφερόμενος πολύ συνοπτικά στην τροπολογία την οποία, κύριε Υπουργέ, έχει καταθέσει η Κυβέρνησή σας. Αναφέρομαι στην τροπολογία για τις δημοσκοπήσεις. Είναι μια απαράδεκτη τροπολογία η δυνατότητα που δίνεται να ανακοινώνονται δημοσκοπήσεις μέχρι και την προπαραμονή των εκλογών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θα τα πούμε αύριο αυτά, κύριε συνάδελφε.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Είναι μια απαράδεκτη τροπολογία, μια απαράδεκτη παρέμβαση που στοχεύει κατ' ευθείαν στη χειραγώγηση της θέλησης του εκλογικού σώματος. Μην κοροϊδεύομαστε τώρα με αυτά που λέγονται στην εισηγητική έκθεση, ότι σας πήρε ο πόνος για το δικαίωμα της ενημέρωσης.

Αν σας έπαιρνε ο πόνος για το δικαίωμα της ενημέρωσης, θα παίρνατε μέτρα για να εξασφαλίσετε την πολυφωνία, για να εξασφαλίσετε τη δυνατότητα σε όλα τα κόμματα να μπορούν να εκθέτουν τις απόψεις τους και να μη ζουν σε καθεστώς λογοκρισίας, όπως ουσιαστικά έχει επιβληθεί σε βάρος των κομμάτων των μη αρεστών. Χαρακτηριστικό είναι ότι στο κόμμα μας δεν διατίθεται ο χρόνος ούτε αυτός ο ελάχιστος που του αναλογεί με βάση την εκλογική του δύναμη, αλλά πολύ λιγότερος.

Άλλες συνεπώς είναι οι προθέσεις σας. Και εδώ είμαστε, θα δούμε προπαραμονές των εκλογών να δίνουν και να παίρνουν τα διάφορα στήμενα, υπαρκτά ή ανύπαρκτα γκάλοι, με στόχο πάντα την καλλιέργεια των πλαστών διλημμάτων, με στόχο τη χειραγώγηση του εκλογικού σώματος.

Επαναλαμβάνω, είναι απαράδεκτη τροπολογία, πάρτε την πίσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κανταρτζή.

Το λόγο έχει ο κ. Λαφαζάνης, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, να δευτερολογήσει. Και όσο οδεύει προς το Βήμα, οφείλω να τον ευχαριστήσω επισήμως, γιατί αποδέχθηκε μια παράκληση που υπέβαλα ιδιαίτερα και αυτό τον τιμά, γιατί όλοι θέλουμε εδώ να προσπαθήσουμε –και πρέπει– να κρατήσουμε όσο μπορούμε το κύρος του Κοινοβουλίου. Ευχαριστώ ιδιαίτερα, κύριε Λαφαζάνη.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, επιχειρήσατε να δικαιολογήσετε τα αδικαιολόγητα. Πάρτε πίσω όλο αυτό το νομοσχέδιο. Πάρτε το τώρα πίσω, γιατί με αυτά που είπατε επιβεβαιώνετε εις διπλούν ότι συντελείται με αυτό το νομοσχέδιο ένα μείζον περιβαλλοντικό έγκλημα. Καταστρέφετε μία περιοχή και υπονομεύετε το Μητροπολιτικό Πάρκο Γουδή-Ιλισού. Και το υπονομεύετε κατά κairio τρόπο.

Και μπαίνω τώρα επί της ουσίας σε αυτά τα οποία είπατε. Μας είπατε ότι το πολιτιστικό κέντρο θα στεγαστεί στις παλιές σχολές Χωροφυλακής και ότι τα νέα κτήρια τα οποία θα κάνετε θα αφορούν τη διοίκηση της Αστυνομίας. Πρώτα απ' όλα το νομοσχέδιο δεν λέει αυτό. Τι λέει το νομοσχέδιο; Άρθρο 2: όροι και περιορισμοί δόμησης στο χώρο για την ανέγερση κτηρίων διοίκησης. Λέει γενικός διοίκησης, δεν λέει της διοίκησης της Αστυνομίας, ότι θα έχουμε μεταφορά αρμοδιοτήτων διοίκησης της Αστυνομίας, λέει «διοίκησης».

Και μιλάμε για ένα νομοσχέδιο το οποίο δεν έχει ούτε μία λέξη μέσα για τη διοίκηση της Αστυνομίας. Όμως, ακόμη και αυτό να επιχειρείτε -το οποίο εάν αφορά τη διοίκηση της Αστυνομίας, πρέπει να το αλλάξετε εδώ για να είναι σαφές περί τίνος μιλάμε- ακόμα και αυτό εάν γίνεται, δεν αλλάζει σε τίποτα απολύτως την ουσία του προβλήματος που επισημίναμε. Δεν το αλλάζει στο παραμικρό.

Μας είπατε ότι υπάρχουν παραπήγματα που έγιναν το 1999, τα οποία είναι περίπου τρία στρέμματα. Μας αναφέρατε ότι θα καταστρέψετε αυτά τα παραπήγματα, θα τα διαλύσετε και επομένως, γι' αυτό κάνετε οκτώ στρέμματα παραπάνω δομήσιμα. Διότι, αν αφαιρέσουμε τα τρία -λέτε- από αυτά τα αυθαίρετα, τι είναι η διαφορά; Ελάχιστη.

Μα, είναι επιχείρημα αυτό, κύριε Υπουργέ; Μιλάμε για αυθαίρετα παραπήγματα εδώ, τα οποία έχουν γίνει παράνομα. Δεν έχουμε μετρήσει την έκτασή τους, εάν είναι τρία στρέμματα, δύο ή ενάμισι, αλλά είναι παράνομα. Και αυτά, αντί να πάτε και να τα γκρεμίσετε εκεί, αφού είναι μάλιστα μνημεία αυθαιρεσίας, προσπαθείτε τώρα να κάνετε μία ζυγοστάθμιση και να μας πείτε ότι «θα». Τι «θα»; Θα φύγουν αυτά, αλλά έναντι αυτών παίρνουμε οκτώ στρέμματα παραπάνω δόμηση, επεκτείνουμε το χώρο δόμησης στα τεσσεράμισι στρέμματα και βάζουμε ύψος είκοσι επτά μέτρα; Είναι λογική αυτή; Και όλα αυτά κατά παρέκκλιση, με νόμο, για να μην περάσετε από τον έλεγχο, αυτόν που σας ανάφερα ρητώς και τα αναφέρει και το επίσημο χαρτί του Πολυτεχνείου;

Αυτό είναι περιβαλλοντικό αίτημα, καταστροφή. Εφάπτεται ο χώρος της δεύτερης ζώνης Υμηττού. Είναι στην καρδιά του πάρκου. Εάν διαλυθεί αυτός ο χώρος, καταστρέφεται το πάρκο. Αναιρούνται πλήρως όλες οι δεσμεύσεις που υπήρχαν, μετά την Πάρνηθα, από το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. ότι θα σταματήσει η δόμηση σε αυτόν το χώρο.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ: Είναι καμένο;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τα καμένα είναι, κύριε συνάδελφε; Αυτό έχετε καταλάβει; Έχουν καεί η Πεντέλη, η Πάρνηθα, ο Υμηττός, τώρα καίγεται ο Ωρωπός, έχουμε εκατό φωτιές σήμερα σε όλη την Ελλάδα και περιμένουμε τι άλλο να καεί;

Ποιο είναι το θέμα; Εάν υπάρχουν κάποιοι ελεύθεροι χώροι, να πρασινίσουν αυτοί οι ελεύθεροι χώροι και να μείνουν ενεργοί αυτοί χώροι ως χώροι πρόσβασης του κοινού στο Λεκανοπέδιο, ως χώροι ανάσας στο Λεκανοπέδιο και όχι να πάμε να τους τσιμεντοποιήσουμε και να τους παραδώσουμε στην κερδοσκοπία με τις περίφημες Συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα. Διότι, ποιος ιδιώτης θα αναλάβει με Σύμπραξη Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα την ανέγερση αυτών των κτηρίων χωρίς ανταλλάγματα εμπορικής φύσης; Ποιος θα το κάνει αυτό; Άρα, θα πάμε και σε εμπορευματοποίηση του χώρου. Είναι η αρχή όλα αυτά για μία καταστροφή. Έτσι, έχουν γίνει οι καταστrophές.

Και το θέμα είναι ότι οχυρώνεστε για όλα αυτά πίσω από τους αστυνομικούς. Τι δουλειά έχουν οι αστυνομικοί με τα περιβαλλοντικά αυτά εγκλήματα που κάνετε; Γιατί οχυρώνεστε, δηλαδή, πίσω από αυτό; Η συντριπτική πλειοψηφία των αστυνομικών είναι μεροκαματιάρηδες άνθρωποι. Δουλεύουν για ένα κομμάτι

ψωμί. Και μιλώ για τον απλό αστυφύλακα. Έχει διεκδικήσεις, αγώνες, προσπάθειες για να βελτιώσει τη ζωή του. Αυτό είναι το θέμα τώρα; Εξυμνείτε το ρόλο του αστυνομικού, οχυρώνετε πίσω από τον απλό αστυφύλακα που τον έχετε όμως περιθωριοποιημένο οικονομικά, κοινωνικά και συνδικαλιστικά ακόμα και μας λέτε «να, κάνουμε καλό για τον απλό αστυνομικό». Άλλα πράγματα να κάνετε για τον απλό αστυνομικό. Και στο μουσείο αυτό που θέλετε να κατασκευάσετε, να βάλετε και τους συνδικαλιστικούς αγώνες, πώς ξεκίνησε, να βάλετε το ξύλο που έχουν φάει για συνδικαλιστικές διεκδικήσεις οι αστυνομικοί, να βάλετε και άλλα πράγματα μέσα. Όμως, δεν πιστεύω ότι θα τα βάλετε. Άλλο είναι το σκεπτικό.

Μου λέτε ότι κάνω συνωμοσιολογία. Πείτε μου: Αυτό το κτήριο των είκoσι επτά μέτρων τι είναι; Τι θα γίνει εκεί πέρα; Οριοθετείτε τις χρήσεις και τις κατασκευές που θα κάνετε. Τι θα είναι αυτές οι χρήσεις; Γιατί δεν μας τα λέτε;

Γιατί χρειάζεται το ελικοδρόμιο; Συγκεκριμένη απάντηση. Για να μπορούμε να βγάλουμε συμπέρασμα τι πάτε να κάνετε. Μου λέτε εδώ -και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- ότι πάτε να φτιάξετε Πολιτιστικό Κέντρο. Πρώτα, πρώτα δεν υπάρχει ούτε μια λέξη στο νομοσχέδιο. Άλλο πράγμα είναι, αλλά εν πάση περιπτώσει. Να δεχθώ ότι κάνετε ένα μουσείο ιστορίας. Ωραία. Τι λέτε εδώ; «Τα όργανα διοίκησης του Πολιτιστικού Κέντρου της Ελληνικής Αστυνομίας, απαιτείται να διαθέτουν αξιόλογο επισημοτικό έργο στους τομείς της πολιτικής και στρατηγικής εθνικής και διεθνούς ασφάλειας. Δεν κατάλαβα. Προχωράτε: «Της αντεγκληματικής πολιτικής ή να έχουν αποδεδειγμένη εμπειρία και εξειδίκευση στους τομείς της ασφάλειας. Εμπειρία και εξειδίκευση στους τομείς της ασφάλειας, σε συνδυασμό με επαρκή εμπειρία στη διοίκηση».

Αυτή είναι η διεύθυνση Πολιτιστικού Κέντρου; Αυτή είναι η διεύθυνση, όπως σας είπα, αντιπροσωκρατικής υπηρεσίας. Θαυμάσια! Αλλά όχι Πολιτιστικού Κέντρου. Όχι κέντρο που θα θέλει να δει την ιστορία και να την προβάλει με έναν αντικειμενικό τρόπο. Δεν είναι διεύθυνση αυτή. Άλλα πράγματα θα επιχειρήσετε με αυτό το Πολιτιστικό Κέντρο και αυτό διαφαίνεται, όχι από υποψίες, αλλά από την ουσία όσων διαβάσει κανείς και προσπαθεί να βγάλει αντικειμενικό συμπέρασμα, λογικό συμπέρασμα.

Σας καλούμε, λοιπόν, να αποσύρετε αυτό το νομοσχέδιο. Ασφαλώς χρειάζεται. Θα μπορούσε να ήταν ένα πράγματι Πολιτιστικό Κέντρο -να το συζητήσουμε με τι χαρακτηριστικά, με τι περιεχόμενο, με τι προσανατολισμό- το οποίο για να βοηθήσει την Ελληνική Αστυνομία σε έναν άλλο προσανατολισμό από τον σημερινό, θα έπρεπε να διαμορφωθεί με πλήρη σεβασμό του περιβάλλοντος. Δεν μπορείτε να μιλάτε για πολιτιστικό κέντρο της αστυνομίας, καταστρέφοντας το περιβάλλον, καταστρέφοντας ένα μητροπολιτικό πάρκο. Τι πολιτισμός είναι αυτός, ο οποίος το πρώτο πράγμα που κάνει, είναι να καταστρέφει τον περιβάλλοντα χώρο που τον προσδοκούν με ανάσα οι πολίτες της Αθήνας. Θέλουν πράσινες ανάσες, ανάσες ζωής. Και ερχόσαστε στο όνομα του πολιτισμού εσείς, με τον ψευδώνυμο αυτό τίτλο, να καταστρέψετε ένα πάρκο και να οχυρωθείτε πίσω από τον απλό αστυνομικό που κάνει, είναι να δικαιολογήσετε αυτά τα τερατουργήματα; Αποσύρετε το.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Λαφάζαρη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Βελόπουλος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα απλά να κάνω μερικές επισημάνσεις. Άκουσα συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας να καταγγέλλει την Αντιπολίτευση ότι έρχεται για ένα νομοσχέδιο και κάνει κριτική για άσχετα πράγματα. Βέβαια άκουσα μια ιστοριοπολιτική θεωρητική αντίληψη του κ. Πάνου Παναγιωτόπουλου, Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας, για τελείως άσχετα πράγματα.

Άρα, λοιπόν, δεν μπορείτε από τη μια να μας καταγγέλλετε, ως αντιπολίτευση, ότι κάνουμε κριτική επί παντός του επιστητού, όταν και σεις πράττετε τα ίδια. Και το χειρότερο απ' όλα

είναι –για να δείτε ότι συμπεριφέρεστε και άκομψα– ότι φέρνετε μια τροπολογία, η οποία δεν έχει καμμία σχέση με την Αστυνομία. Τροπολογία για δημοσκοπήσεις. Που το έχετε δει αυτό; Αν είναι άσχετη η δική με τοποθέτηση στην κριτική που κάνει και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., το Κ.Κ.Ε. και ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και εμείς, αν η δημοσκόπηση έχει σχέση με την Αστυνομία, τότε εγώ έχω σχέση με τους εξωγήινους, για να χρησιμοποιήσω μια έκφραση του συρμού. Μη μας λέτε, λοιπόν, ότι κάνουμε κριτική επί παντός του επιστητού. Και να πω και κάτι άλλο.

Κοιτάξετε να δείτε. Εγώ κατανοώ ότι φέρνετε την τροπολογία για τις δημοσκοπήσεις για δυο λόγους. Πρώτον, για να μαζέψετε τα πρόβατα στο μαντρί, γιατί είστε εκατόν πενήντα ένας συν ένας, να τους φοβίσετε δηλαδή, ώστε να λειτουργήσει, ως τσοπάνης η Νέα Δημοκρατία, με το φόβο των εκλογών και να τους μαντρώσετε ή θα μας πάτε σε εκλογές. Αν μας πάτε σε εκλογές, η παραγραφή των αδικημάτων όλων των σκανδάλων είναι δεδομένη, ό,τι και να μου λέτε. Θα είστε, λοιπόν, ηθικοί αυτουργοί της παραγραφής των συγκεκριμένων αδικημάτων, αν και εφόσον η δημοσκόπηση είναι προπομπός των εκλογών. Έτσι για να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα. Κάνετε λάθη συνεχώς, εκούσια ή ακούσια.

Σήμερα, σε τηλεοπτικούς σταθμούς είδαμε κάτι εκπληκτικό. Ποια είναι τα λάθη σας; Εγώ δεν λέω ότι τα κάνετε επίτηδες, από δόλο. Γίνονται άδολα. Το 2005 νομοθετήσατε ως Κυβέρνηση, υπό τον κ. Αλογοσκούφη, ένα νόμο ο οποίος είναι έκτρωμα, για εισαγωγή επενδύσεων άνευ ελέγχου. Με αυτό το νόμο ο Μαυρίδης έφερε 25.000.000 ευρώ στην Ελλάδα και τα έδινε σε μίζες. Αν αυτό δεν είναι εγκληματικό λάθος, τι μπορεί να είναι;

Θα πω και κάτι άλλο. Ο Πρόεδρος μας από τότε φώναζε και έλεγε ότι αυτό που κάνετε δεν είναι σωστό. Αυτό λοιπόν το λάθος που διασύρει σήμερα όλο το πολιτικό μας σύστημα και φέρνει και συνυπεύθυνη τη Νέα Δημοκρατία, γιατί οι μίζες μέχρι χθες αφορούσαν το 2004 και πριν και νομοθετεί συμπτωματικά το 2005 ο κ. Αλογοσκούφης γιατί; Για να δώσει το δικαίωμα στον κάθε Μαυρίδη να φέρνει χρήματα από το εξωτερικό χωρίς να ξέρουμε από πού προέρχονται. Από ναρκωτικά; Από τη «SIEMENS»; Για μίζες; Κανείς δεν ήξερε. Εάν, λοιπόν, αυτά είναι σοβαρά πράγματα τότε έχουμε μια άλλη αντίληψη.

Πάμε τώρα στην ουσία. Υπάρχουν αστυνομικοί στα θεωρεία, κύριε Υπουργέ. Ρωτήστε τους: Προτιμούν το Πολιτιστικό Κέντρο που πάτε να τους κάνετε ή καλύτερες συνθήκες εργασίας; Προτιμούν το τερατούργημα που πάτε να κάνετε ή καλύτερους μισθούς; Προτιμούν –να σας το πω ευθέως– αυτό το πράγμα που πάτε να χτίσετε εκεί –εσείς το λέτε Πολιτιστικό Κέντρο– ή περιπολικά που να έχουν ελαστικά; Προτιμούν αυτό ή το πιστόλι που αγοράζουν; Προτιμούν αυτό ή τη δυνατότητα να εργαστούν σωστά ως εργαζόμενοι;

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ: Τι λέτε; Όλα τα θέλουν...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τι λέω; Πολύ καλά τα λέω, κύριε συνάδελφε.

Αφού τα θέλουν δώστε τα. Μην δίνετε εκατομμύρια για ένα Πολιτιστικό Κέντρο που είναι αχρείαστο. Εγώ λέω να τους ρωτήσετε, κύριε συνάδελφε. Εδώ είναι, ρωτήστε τους τι επιλέγουν. Αυτό είναι δημοκρατία.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ: Τους ρωτήσαμε...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Επιλέγουν το μουσείο και όχι τους μισθούς; Εδώ είναι, ας απαντήσουν οι κύριοι. Εάν επιλέγουν το μουσείο και όχι τους μισθούς, όχι τα περιπολικά, όχι τα πιστόλια, να μην είναι εδώ πάνω, να πάνε από εκεί που ήρθαν. Δεν υπάρχει λόγος να είναι εδώ πέρα. Ας πάρουν το μουσείο και ας φύγουν. Αυτή είναι η αλήθεια.

Εμείς, λοιπόν, είμαστε επί των πραγματικών δεδομένων μαζί σας. Αλλά, σε ψευτοδιλήμματα, σε ψευτοθεωρήσεις, σε ψευτοαποφές δεν μπορούμε να συνταχιστούμε. Τι να κάνουμε τώρα; Είπαμε, σε κάθε θετικό δίπλα σας. Σε κάθε περιέργο, αντιφατικό και λαθεμένο, απέναντι και μακριά.

Να σας πω και κάτι άλλο. Ρωτήσατε τους κατοίκους τι θέλουν; Σε μια κοινωνία ο πολίτης είναι αυτός που θα υποστεί τις όποιες συνέπειες, θετικές ή αρνητικές. Πήγαμε στο δήμαρχο; Κάναμε ένα μικρό τοπικό δημοψήφισμα, στη χώρα που γέννησε τη δημοκρατία; Αυτούς αφορά. Δεν είναι η περιοχή τσιφλίκι του

πατέρα μας να πάμε να στήνουμε και να κάνουμε ότι θέλουμε. Η περιοχή είναι των κατοίκων. Βιώνουν καθημερινά προβλήματα. Ρωτήστε τους: Θέλετε κύριοι να κάνουμε εδώ αυτό το πράγμα ή δεν θέλετε;

Δεν ρωτάμε τους αστυνομικούς, δεν ρωτάμε τους κατοίκους, θα ρωτήσουμε λοιπόν, τον Προφήτη Ησαΐα, για να μας πει την άποψή του. Μα, δεν είναι έτσι. Η δημοκρατία θέλει ένα πολίτη ενεργό και ο ενεργός πολίτης είναι αυτός που ερωτάται και απαντά. Όχι κάθε φορά να κάνουμε εκλογές κάθε τρία ή τέσσερα χρόνια ή ένα ή δύο χρόνια, ανάλογα πως βολεύει την Κυβέρνηση και μετά κάνουμε ό,τι θέλουμε. Αυτό δεν είναι δημοκρατία.

Ο Υπουργός είπε κάτι το οποίο είναι και αληθές, ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ξεκίνησε. Είναι πραγματικότητα. Δεν λέει ψέματα ο Υπουργός. Εγώ τον τιμώ τον Υπουργό. Σε αυτό είναι ειλικρινής και είμαι κάθετος. Χρειάστηκε, λέει, πολύς καιρός για να γίνει αυτό. Δηλαδή να κάνουμε τι; Να επιλέξουμε τη Μεσογείων. Φανταστείτε ελληνική πολιτεία! Χρειάστηκε πολύς καιρός για να επιλέξουμε τη Μεσογείων που είναι τέσσερα, πέντε χιλιόμετρα μακριά από εδώ. Απίστευτα πράγματα!

Θα πω και κάτι άλλο. Γιατί να μην το πάμε σε μια άλλη πόλη; Γιατί να μην κάνουμε την περίφημη αποκέντρωση σε μια άλλη πόλη; Και όταν λέω άλλη πόλη δεν εννοώ εκτός της Αθήνας. Πηγαίνετε στην Αγία Βαρβάρα, σε μια υποθαμιμένη περιοχή, σε μια περιοχή που θέλει όντως ανάπτυξη, αφού θα γίνει ανάπτυξη με το συγκεκριμένο μουσείο, σε μια περιοχή αποκεντρωμένη. Πηγαίνετε το εκεί.

Εμείς δεν διαφωνούμε με το σκοπό, δεν διαφωνούμε με το στόχο. Διαφωνούμε με την πορεία, διαφωνούμε με τον τρόπο. Ο τρόπος είναι επιβολής. Τρόπος επιβολής σε δημοκρατίες δεν νοείται. Και να πω τι εννοώ. Επαναλαμβάνω, κύριε Υπουργέ, δεν είναι αργά. Ρωτήστε τους κατοίκους, ρωτήστε τους αστυνομικούς, ρωτήστε μια επιτροπή των Βουλευτών τι καλύτερο μπορούμε να κάνουμε. Ας αποφασίσουμε μια φορά όλοι μαζί. Δεν μπορεί να αποφασίζει η Κυβέρνηση κάθε φορά ό,τι θέλει, όπως θέλει, ο Υπουργός να αποφασίζει και εμείς απλά να αντιδρούμε, να λέμε διάφορα πράγματα εδώ μέσα.

Σαράντα πέντε στρέμματα κτήριο. Είναι απίστευτο. Ακούτε το νούμερο; Σαράντα πέντε στρέμματα κτήριο, οχτώ στρέμματα κάλυψη, μέγιστο ύψος είκοσι επτά μέτρα, εννέα όροφοι. Όταν ακούω εγώ εννέα ορόφους κτήριο φαντάζομαι κάτι σοβιετικά κτήρια, εκείνα τα περίεργα, τα τεράστια σε όγκο που σε τρομάζουν και σε φοβίζουν, τα κτήρια των δεκαετιών του '50, του '60, του '70 που κάναμε και στην Ελλάδα δυστυχώς, ακαλαίσθητα, δίχως τεχνοτροπία, δίχως δομή.

Δεν ξέρω πως θα σχεδιαστεί απ' έξω. Θα γίνει το κτήριο. Μην ανησυχείτε, θα το κάνετε το μουσείο. Έτσι και αλλιώς στην Ελλάδα η δημοκρατία είναι καθαρά πρωθυπουργοκεντρική. Το αποφάσισε ο Πρωθυπουργός και πέντε Υπουργοί; Θα γίνει. Απλά τουλάχιστον όταν γίνει το κτήριο να μην είναι όπως όλα τα κτήρια που κατασκευάζονται. Να μην είναι το τετράγωνο κτήριο του Μεγάλου Μουσικής, να μην είναι η Αμερικανική Πρεσβεία το τετράγωνο κτήριο. Να μην είναι το μουσείο Ακροπόλεως το τετράγωνο κτήριο, το ακαλαίσθητο. Φτιάξτε το τουλάχιστον με αισθητική, με μέτρο. Εμείς διαφωνούμε. Αλλά εάν το κάνετε, κάντε το τουλάχιστον με ένα μέτρο που να προσδίδει ότι είναι πολιτιστικό το κέντρο.

Δεν θα πρέπει να χαμογελάτε κυρία συνάδελφε, διότι όλα τα κτήρια κατασκευάζονται με ένα ακαλαίσθητο τρόπο. Σας επαναλαμβάνω. Εάν πάτε να δείτε το Μουσείο Ακροπόλεως θα διαπιστώσετε ότι δεν έχει καμμία σχέση με την Ακρόπολη. Θα πρέπει να το καταλάβετε. Τι σχέση έχει ο ιερός βράχος της Ακροπόλεως με το μουσείο που είναι από κάτω; Επαναλαμβάνω, ότι εάν το κάνετε, κάντε το, τουλάχιστον με ένα τρόπο που να προσδίδει ότι είναι πολιτιστικό κέντρο. Και τούτο γιατί έχω δει πολλά κτήρια που έχει κατασκευάσει ο Δήμος Θεσσαλονίκης που είναι απλά τετράγωνα. Γίνεται και το καινούργιο δημαρχείο, το έχει δει και ο κύριος Υπουργός. Είναι απλώς ένα τετράγωνο κτήριο. Δεν είναι κτήρια αυτά για εργαζόμενους και για πολίτες που πάνε να το επισκεφτούν. Αυτό λέγω αισθητική. Έχω μία αντίληψη για την αισθητική, όπως και χθες για τη μουσική.

Ακούστε. Εγώ δεν θα κοιτάξω εάν αντιδρά η νομαρχία. Θα δω όμως τα δεδομένα που έχουμε. Κάηκε η Πάρνηθα. Ο Πρωθυπουργός έκανε αγώνα για να μπορέσει να αναδασωθεί η περιοχή. Έστειλε υλοτόμους, έκαναν δουλειά. Αργούμε μεν, αλλά γίνεται η δουλειά. Καίγεται ο Υμηττός και άλλες περιοχές. Γιατί αυτός ο χώρος να μην γίνει δασικός πνεύμονας; Γιατί να μην γίνει μια ωραία αναδάσωση;

Θα μου πείτε ότι ο περιβάλλον χώρος θα περιλαμβάνει δένδρα κ.λπ.. Δεν διαφωνώ. Αλλά δεν είναι απαραίτητο το κτήριο να γίνει εκεί.

Η αλήθεια είναι ότι δεν χρειάζεται να νομοθετήσει η Βουλή, γιατί το αποφασίζει ο Υπουργός και η Κυβέρνηση. Αυτό είπε ο κύριος Υπουργός. Δεν χρειάζεται να νομοθετήσει η Βουλή, από τη στιγμή που λέμε ότι το δημόσιο μπορεί να παρανομήσει νομίμως. Όταν λέμε ότι οι εννέα όροφοι είναι κάτι το αυθαίρετο, ότι αλλάζει ο ρυθμιστικός σχεδιασμός και όλα αυτά και ξαφνικά λέμε ότι λόγω δημοσίου συμφέροντος μπορεί να αλλάξει και ο Κανονισμός, αυτό είναι μια άλλη ιστορία.

Εγώ σας επαναλαμβάνω, ότι είμαι αντίθετος για συγκεκριμένους λόγους. Και αν το κάνετε, να το κάνετε με ένα τελείως διαφορετικό τρόπο, με ένα τρόπο όχι καθαρά ελληνοκεντρικό, αλλά να προσδώσουμε στα κτήρια τουλάχιστον από εδώ και στο εξής μια ελληνικότητα, μια ελληνικότητα που λείπει από τα κτήριά μας, που έχουμε γίνει αντίγραφο μιας ξεπερασμένης εποχής, μιας εποχής με γυάλινα κτήρια γιατί οι επιχειρηματίες διαπλέκονται με διάφορες πολεοδομίες.

Εν πάση περιπτώσει, για να κλείσω, θα πω και το εξής. Εμείς ήλθαμε εδώ και θέλω να το καταλάβετε για να σας στηρίξουμε ως Κυβέρνηση σε ό,τι καλό κάνετε. Το κάναμε χθες και με τον Συνασπισμό. Στηρίξαμε το Συνασπισμό, γιατί η πρότασή του ήταν πολύ καλή. Δεν είμαστε δεδομένοι. Είμαστε μαζί σας σε κάθε καλό, αλλά θα είμαστε απέναντί σας σε κάθε τι το αρνητικό.

Να κάνω και ένα μικρό σχόλιο για κάτι που άκουσα από τον κ. Λαφαζάνη. Ο αστυνομικός φέρει το γκλομπ για να μπορεί να προστατεύει τους πολίτες. Δεν βγαίνει ο αστυνομικός στο δρόμο με το γκλομπ για να δέρνει τους πολίτες. Το χρειάζεται γιατί υπάρχουν εγκληματίες. Δηλαδή αυτή η απαξία του αστυνομικού, το γκλομπ, ο σιδηρολοστός, το πιστόλι ...! Δυστυχώς ή ευτυχώς, η Αριστερά διακατέχεται από ένα σύνδρομο αστυνομοφοβίας. Φοβάται τους αστυνομικούς. Δεν πρέπει. Πρέπει να το ξεπεράσουμε αυτό. Είναι πολίτης, είναι εργαζόμενο παιδί, είναι άτομο, είναι φίλος μας, είναι αδελφός μας, είναι ξαδελφός μας. Δεν πρέπει να απαξιώνουμε το επάγγελμα του αστυνομικού. Δεν πρέπει εκείνη την τραγικότητα της επταετίας να την πληρώσει ο αστυνομικός σήμερα. Να σας πω και το άλλο. Στην επταετία δεν είχαμε αστυνομικούς πραξικοπηματίες. Είχαμε στρατιωτικούς. Μην τα μπερδεύουμε τα πράγματα. Ο αστυνομικός έπαιρνε εντολή και έκανε τα όσα έκανε. Και υπήρχαν πολλοί αστυνομικοί που, ενώ εντέλονται, έκαναν τα αντίθετα, βοηθούσαν τους πολίτες. Μην κοιτάμε λοιπόν, μισοάδαιο το ποτήρι. Ας το κοιτάξουμε και μισογεμάτο.

Βεβαίως θα το πω ευθέως. Το Κ.Κ.Ε. συνεχίζει να κυνηγά φαντάσματα όπως κάνει πάντοτε. Τη μια μας λέει δεκανίκι του Π.Α.Σ.Ο.Κ., την άλλη δεκανίκι της Νέας Δημοκρατίας. Εμείς δεν είμαστε δεκανίκι κανενός. Αποφασίστε επιτέλους τι είμαστε. Εμείς είμαστε αυτόνομοι, μπήκαμε εδώ μέσα για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους. Όποτε ενοχλείστε, μας καταγγέλλετε για αντικομμουνισμό. Δεν είναι αντικομμουνισμός να λέμε συγκεκριμένα πράγματα και να έχουμε συγκεκριμένες αντιλήψεις. Δεν είναι αντικομμουνισμός να λες την πραγματικότητα. Δεν είναι αντικομμουνισμός να σου κάνουν κριτική. Κάνουμε κριτική στα λάθη σας, όπως κάνουμε κριτική και στη Νέα Δημοκρατία, στον κ. Παυλόπουλο τον οποίο θεωρώ έντιμο άνθρωπο, αλλά του έκανα αυστηρή κριτική, όπως έκανα και στο Π.Α.Σ.Ο.Κ..

Ε, λοιπόν, στη δημοκρατία και η κριτική πρέπει να είναι καλοδεχούμενη. Εξάλλου, το είπε και η Πρόεδρός σας, έχετε λίγες επιχειρήσεις. Δεν έχετε πολλές. Δηλαδή, είστε ολίγον έγκυοι και όχι πολύ.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ναι, κύριε Κανταρτζή. Θέλετε το λόγο για τρία λεπτά;

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Λιγότερο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Άκουσα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Λ.Α.Ο.Σ. να προσπαθεί να δώσει μαθήματα δημοκρατίας στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Του Λ.Α.Ο.Σ....

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Του Λ.Α.Ο.Σ. Όπως θέλετε, πείτε το. Λάθος πόρτα χτυπάει. Μαθήματα δημοκρατίας δεν μπορεί να δώσει ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός που χρησιμοποιεί συνειδητά το ψέμα, όπως έκανε και σήμερα μέσα εδώ, για να χτυπήσει, να συκοφαντήσει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Εμείς καταγγέλλουμε για αντικομμουνισμό όχι την οποία κριτική γίνεται. Καλοδεχούμενη θα ήταν η οποιαδήποτε πολιτική αντιπαράθεση. Καταγγέλλουμε για αντικομμουνισμό, το ωμό ψέμα που χρησιμοποιείτε, το οποίο και σήμερα επιχειρήσε να επαναφέρει ο εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Δεν θα δώσω άλλη συνέχεια. Όσο περισσότερο μιλάει, τόσο περισσότερο αποκαλύπτει το πραγματικό του πρόσωπο, που είναι ο ωμός αντικομμουνισμός, πρόσωπο που προσπαθείτε με επιμέλεια να κρύψετε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Να επανέλθουμε στο νομοσχέδιο και όχι στην ιδεολογική αντιπαράθεση.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Συγχέουμε τις έννοιες. Δεν είπα ψέματα εγώ. Είπα τι είπε η κ. Παπαρήγα. Είπε ότι έχουν λίγες επιχειρήσεις, ότι δεν έχουν πολλές. Είναι ολίγον έγκυοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μην αναπτύξουμε το θέμα.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Αφήστε την προβοκάτσια. Η προβοκάτσια είναι που σας χαρακτηρίζει.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Απαντώ σε επιχειρήματα και όχι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Βελόπουλε, παράκληση θερμή να μην ξεφύγει η συζήτηση από το θέμα. Δεν τελειώνουν οι ιδεολογικές αντιπαράθεσεις και οι συγκρούσεις και δεν προσφέρεται αυτή εδώ η Αίθουσα πάντα γι' αυτή τη συζήτηση.

Επανερχόμεθα στον κατάλογο ομιλητών Βουλευτών και το λόγο έχει ο κ. Αποστολάκος.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Παρ' ό,τι κατέχομαι από κοινοβουλευτική δυσφορία και δεν σας κρύβω ότι μπήκα στον πειρασμό να ζητήσω τη διαγραφή μου από τον κατάλογο των ομιλητών –πράγμα που δεν έχει καμία σχέση με εσάς, αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αλλά με τα όποια προβλήματα αντιμετωπίζουμε ως Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου από τον Κανονισμό, παρ' ότι διορθώθηκε- παρά ταύτα, κοινοβουλευτικό χρέος, πολιτικό χρέος και ατομικό χρέος, μου επιβάλλει να καταγράψω κάποιες σκέψεις μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα εν' όψει του συζητούμενου νομοσχεδίου.

Και θα ξεκινήσω με μία παρατήρηση. Κάλεσε νωρίτερα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λ.Α.Ο.Σ. τους Έλληνες αστυνομικούς να επιλέξουν μεταξύ του πολιτιστικού έργου και των πολλών αυτοκινήτων, συσκευών, οικονομικών απολαβών κ.ο.κ.. Την απάντηση μπορεί να την δώσουν οι ίδιοι μέσα από τα επίσημα συνδικαλιστικά τους όργανα, που σήμερα το πρωί με την τελετή παράδοσης της νέας συνδικαλιστικής ηγεσίας, που είχαν, αναγνώρισαν με τον πλέον πανηγυρικό τρόπο ότι η παρούσα Κυβέρνηση σε ένα σημαντικό βαθμό, έχει επιλύσει ένα μεγάλο μέρος όλων των αιτημάτων τους, των θεσμικών και οικονομικών.

Περίσσεψε πια λοιπόν η πολιτική υποκρισία και ο λόγος στα μπαλκόνια. Η Νέα Δημοκρατία και η Κυβέρνηση πιστεύω ακράδαντα ότι ονειρευόμαστε μια Ελληνική Αστυνομία που έχει την υποχρέωση το ίδιο το κράτος, το πολιτικό σύστημα, η Κυβέρνηση, να τους επιλύσει το σύνολο –ει δυνατόν, λαμβανομένων

υπ' όψιν και των οικονομικών συγκυριών- των οικονομικών και των θεσμικών προβλημάτων, των αιτημάτων που έχουν, για να μπορέσουν να κάνουν καλύτερα τη δουλειά τους απέναντι στο κοινωνικό σύνολο. Και αυτή είναι μια πολύ μεγάλη αλήθεια.

Από εκεί και πέρα, τι χαρακτήρισε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη σημερινή συζήτηση; Η απόλυτη υποκρισία. Η πολιτική υποκρισία στην αποκορύφωσή της, οι οβιδιακές μεταμορφώσεις σε μία πλήρη αποθώωση.

Και εξηγούμαι ευθύς αμέσως: Τι έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Ήρθε στην επιτροπή και εψήφισε επί της αρχής το νομοσχέδιο και ήρθε σήμερα εδώ και άλλαξε άρδην θέση. Τι μεσολάβησε; Δεν διάβασαν τότε το νομοσχέδιο; Άδειασαν τον εισηγητή τους, τους υπόλοιπους συναδέλφους, οι οποίοι μίλησαν στην επιτροπή; Τι μεσολάβησε από την επιτροπή μέχρι σήμερα για να ακούσουμε τελείως μα τελείως διαφορετικά πολιτικά επιχειρήματα; Είλικρινά δεν μπορώ να το καταλάβω. Η όποια επιφύλαξη κρατήθηκε για τη νομιμότητα της πολεοδομικής ρύθμισης σε καμία περίπτωση δεν δικαιολογεί, αν θέλετε, όλη αυτή την πολιτική πρακτική που ακολουθήσαμε σήμερα. Ακούσαμε να υπερασπίζονται στην επιτροπή τα επιτεύγματα των προηγούμενων κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και εμείς από τη Νέα Δημοκρατία και οι εκπρόσωποι της Κυβέρνησης είπαμε ότι δεν διεκδικούμε μόνο για τη Νέα Δημοκρατία και για την Κυβέρνηση όλο αυτό το τεράστιο έργο εκδημοκρατισμού και προόδου λειτουργίας των Σωμάτων Ασφαλείας το οποίο έχει επέλθει.

Και σήμερα ήρθατε εδώ και εμμέσως πλην σαφώς αποδοχήκατε τα επιχειρήματα. Το αυτό έπραξε και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός σε μια άλλη οβιδιακή μεταμόρφωση, όπου το ψήφισαν στην επιτροπή και ήρθαν εδώ και το καταψηφίζουν σήμερα. Και όχι μόνο αυτό, έρχονται και συνηγορούν και ταυτίζονται στην ίδια πολιτική εκτίμηση απολύτως με τα επιχειρήματα της Αριστεράς -και του Κομμουνιστικού Κόμματος και του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.- σε μια συνωμοσιολογία να λέμε ότι χτίζεται εκεί γιατί είναι δίπλα το κτήριο της Αμερικανικής Πρεσβείας και ότι άλλο ακούστηκε για τα υπόγεια. Απίστευτα πράγματα.

Και αναρωτιέται κανείς: Όλοι αυτοί οι άνθρωποι της Ελληνικής Αστυνομίας, γιατί σ' αυτούς αναφέρεται, νομίζετε ότι σας δίδουν διάφορα εύσημα; Προσπάθησε ο κ. Λαφαζάνης στη δευτερολογία του να μιλήσει για τα «παιδιά του ελληνικού λαού». Απέτυχε. Πλάνη οικτρά απέτυχε. Δεν τους ξεγελάει πια. Τους θέλει στο περιθώριο της κοινωνικής ζωής. Τους θέλει με όλα αυτά τα κατ'όλοια που οποία τους κυριαρχούν και τους θεωρούν μηχανισμούς -γιατί αυτά ελέγχθησαν- καταστολής του λαϊκού κινήματος και οτιδήποτε άλλο λέχθηκε, στο περιθώριο της κοινωνικής και της εν γένει ζωής του τόπου αυτού.

Νομίζω ότι αποτελούν θεσμική ύβρη αυτά τα οποία ελέγχθησαν για την Ελληνική Αστυνομία, διότι αυτό γίνεται κατά βάση. Νομίζω ότι αδικείται κατάφορα η κυβερνητική πρωτοβουλία, η οποία έχει να κάνει με κάτι πάρα πολύ απλό. Δηλαδή, σε καμία περίπτωση με το πρόσχημα της δήθεν πολεοδομικής παράβασης δεν θέλετε να γίνει, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., το Πολιτιστικό Κέντρο της Ελληνικής Αστυνομίας; Και από την άλλη μεριά, επαίρεστε ότι έχετε συμβάλει για τον εκδημοκρατισμό των Σωμάτων Ασφαλείας;

Μα, η αποθώωση των οβιδιακών μεταμορφώσεων έγινε δια στόματος του κ. Παπουτσή. Λέει: «Φέρτε τη θεσμοθέτηση για το μητροπολιτικό πάρκο και το ψηφίζουμε». Ε, διαλέξετε τι από όλα θέλετε τελικά. Και σε τι, αν θέλετε, αποβλέπετε τελικά συνδέοντάς το με το μητροπολιτικό πάρκο; Σε τι απαγορεύει την οποιαδήποτε κυβερνητική πολιτική πρωτοβουλία θεσμοθέτησης του μητροπολιτικού πάρκου; Γιατί το συνδέετε με την Ελληνική Αστυνομία; Είναι ύποπτο αυτό που κάνετε. Είναι ανειλικρινές πολιτικά αυτό που κάνετε και αδικείτε μία προσπάθεια, η οποία θέλει να αναβληθεί την όλη πολιτιστική δράση -έτσι ακριβώς όπως το λέω είναι- της Ελληνικής Αστυνομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω κάποτε σ' αυτήν την Αίθουσα θα πρέπει να είμαστε ειλικρινείς με τον εαυτόν μας. Σ' αυτήν την Αίθουσα σήμερα είχαμε ένα πολιτικό γεγονός, την πλήρη ταύτιση του ΛΑ.Ο.Σ. με το Κομμουνιστικό Κόμμα και το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και τους έδωσαν και επιχείρημα και είχαμε ταύτιση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με την Αριστερά. Γενικά τα μεπερδέψατε σήμερα,

για να καταλήξετε σε ένα μεγάλο «όχι». Και το «όχι» ξέρετε ποιο είναι; Ότι έχετε επιλέξει την πολιτική λογική της στείρας αντιπαράθεσης, έχετε επιλέξει όχι τη σύνθεση των δράσεων που στοχεύουν στη βελτίωση της οποιασδήποτε λειτουργίας του κρατικού μηχανισμού, αλλά την τυφλή αντιπαράθεση. Φαίνεται, αλλάξατε για να δείξετε ότι αντιπολιτεύεστε την Κυβέρνηση, ο καθένας από τη σκοπιά του. Τελικά νομίζω ότι σας κατάλαβε ο ελληνικός λαός και έχετε διαπράξει πολύ μεγάλο σφάλμα καταψηφίζοντας αυτό το νομοσχέδιο. Πιστεύω ότι κινείται προς τη θετική κατεύθυνση, γι' αυτό και το στηρίζουμε, γι' αυτό και το ψηφίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Αποστολάκο.

Το λόγο έχει η κ. Ροδούλα Ζήση.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα ήθελα να απαντήσω στον προηγούμενο συνάδελφο που μίλησε. Ακούσατε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο και τις αιτιάσεις γιατί στην επιτροπή με επιφύλαξη επί της αρχής ψηφίστηκε το νομοσχέδιο, αλλά και με την προϋπόθεση να υπάρξουν κάποιες διορθώσεις προς την κατεύθυνση που είχε επισημάνει ο εισηγητής στην επιτροπή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα με την τοποθέτηση του κυρίου Υπουργού έχω την αίσθηση ότι έχουμε μια επέτειο, μια ημέρα μνήμης, ότι κάτι τιμάμε και κάποιοι θεωρούν ότι το τιμούν περισσότερο και κάποιοι λιγότερο. Και ακούσαμε πολλές κατηγορίες από την πλευρά της κυβερνητικής παράταξης. Όλοι μας όμως τιμάμε την Ελληνική Αστυνομία και όλοι θέλουμε την ποιοτική της αναβάθμιση, καλύτερες συνθήκες εργασίας και ποιότητα ζωής για τους αστυνομικούς μας με όλες τις απαραίτητες προϋποθέσεις.

Όμως, κύριε Υπουργέ, δεν έχετε απαντήσει γιατί δεν λειτουργείτε τους οργανισμούς των αστυνομικών διευθύνσεων της περιφέρειας. Η περιφέρεια δεν έχει τον αστυνομικό της γειτονιάς, τον αστυνομικό της πόλης. Οι αστυνομικοί σταθμοί παντού έχουν κλείσει. Δεν υπάρχει προστασία. Δεν μπορεί να αναπτυχθεί φιλία με τον αστυνομικό που θα υποστηρίξει τα δικαιώματα του πολίτη, γιατί ο πολίτης στην περιφέρεια, λόγω της πολιτικής σας και λόγω του ότι δεν ανταποκρίνεσθε στα αιτήματα των αστυνομικών διευθύνσεων, δεν μπορεί να υπερασπιστεί τα δικαιώματά του. Άρα ως Κυβέρνηση χρωστάτε πολλά στο Σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας. Έχετε πολλές εκκρεμότητες απέναντί τους και οφείτε να ανταποκριθείτε σ' αυτές. Και όχι εδώ ψευδεπίγραφα και με υποκρισία να μιλάτε για το ποιος ξέρει καλύτερα την ιστορία πόσο ήταν καλή και πόσο ήταν κακή.

Ακούστε, κύριε Υπουργέ. Είναι όλβιος όποιος της ιστορίας έσχεν μάθησιν. Και την ιστορία δεν την μονοπωλείτε εσείς. Η ιστορία ανήκει στον ελληνικό λαό σε όλα τα Σώματα και σε όλες τις κοινωνικές ομάδες και σε όλους τους αγωνιστές που πάλεψαν για ελευθερία, δημοκρατία και ανάπτυξη σ' αυτόν τον τόπο. Οφείτε πολλές λέσχες και πολλά πολιτιστικά κέντρα χωρίς κανείς να έχει αντίρρηση για το Πολιτιστικό Κέντρο της Ελληνικής Αστυνομίας.

Όταν, όμως, ακούει κάποιος σε ένα νομοσχέδιο ότι θα γίνει Πολιτιστικό Κέντρο για την Ελληνική Αστυνομία, αμέσως λέει μπράβο. Έρχεται η Κυβέρνηση και με συνενόηση διυπουργική, με συνεργασία και με νομιμότητα και συνταγματικότητα μας δίνει μια ολοκληρωμένη πρόταση στην οποία φαίνεται η στόχευση, η ποιότητα, τα πολιτιστικά στοιχεία, τα περιβαλλοντικά στοιχεία και όλα αυτά τα οποία δυστυχώς λείπουν και από την εισηγητική σας έκθεση, αλλά κυρίως από την παρουσίαση που κάνατε σήμερα εδώ αυτού του σχεδίου νόμου.

Και ρώτησε ο κύριος συνάδελφος, μα είναι δυνατόν να μην μπορεί να υπάρχει μια κυβερνητική επιλογή; Μα, κύριε Υπουργέ, δεν είσθε θεματοφύλακες των νόμων; Η Κυβέρνηση δεν οφείλει πρώτη απ' όλους να είναι θεματοφύλακας των νόμων; Ε, λοιπόν, όχι. Έχετε αστοχήσει. Δεν κάνω το συνταγματολόγο. Είναι εξαιρετος συνταγματολόγος ο κύριος Υπουργός των Εσωτερικών. Ποιος όμως σας είπε ότι με τέτοια ευκολία και με ένα τόσο πρόχειρο νόμο, χωρίς διαβούλευση με τη νομαρχία,

με τους δήμους την κοινωνία των πολιτών, τους επιστημονικούς φορείς μπορείτε εσείς να κάνετε παραβίαση του νόμου; Υπάρχουν πολεοδομικά εργαλεία, χωροταξικά εργαλεία, προεδρικά διατάγματα, υπουργικές αποφάσεις που πρέπει να είναι σεβαστά. Εάν δεν σας αρέσουν ή γιατί υπάρχουν εξελίξεις ή μια δυναμική στη χώρα μας, θα πρέπει με τα σωστά εργαλεία να τα αλλάξετε. Άκουσα τον κύριο Υπουργό να λέει ότι θα αργήσουμε. Ξέρετε πόσες ειδικές χωροταξικές μελέτες, πόσες απλές μελέτες ή και πολυσύνθετες έπεσαν στο Συμβούλιο της Επικρατείας γιατί ήταν Ζ.Ο.Ε., δηλαδή είχαν γίνει με προεδρικά διατάγματα; Στα χρόνια που είμαστε στη Βουλή μάθαμε ότι ένα προεδρικό διάταγμα αλλάζει με προεδρικό διάταγμα.

Και, λόγω της ειδικότητάς μου, να σας πω ότι πολλές φορές επιχειρήσαμε όταν ήμασταν στο Υπουργείο ένα γενικό πολεοδομικό σχέδιο ευρύτερης εμβέλειας να μπορέσει να τροποποιηθεί μια Ζ.Ο.Ε. ή μια πολεοδομική παρέμβαση-ρύθμιση σε μία περιοχή. Και δεν μπορούσε, που αυτό θα φαινόταν και πολύ φυσιολογικό, και κατέπεσε πολλές φορές αυτή η προσπάθειά μας από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Άρα λοιπόν πώς εσείς με τόση ευκολία έρχεστε και λέτε ότι «εμείς στο Μητροπολιτικό Πάρκο μπορούμε τα είκοσι χιλιάδες να τα κάνουμε είκοσι οκτώ χιλιάδες και τις παραγκούλες, που σας λέμε ότι είναι αυθαίρετες, μπορούμε και εκείνες να τις βγάλουμε και από τα οκτώ χιλιάδες να καλύψουμε μόνο τα χίλια πεντακόσια»; Με τέτοια ευκολία; Είστε θαυματοποιοί; Ή παρανομείτε συνεχώς και νομμοποιείτε τελικά την παρανομία σας;

Ζητούμε, κύριε Πρόεδρε της Βουλής –και το κάναμε όλοι μας σήμερα εδώ, αλλά και επανειλημμένως- να περιφρουρηθεί το πράσινο στην Αθήνα και η ποιότητα της ζωής των πολιτών. Οι αποφάσεις του τύπου «κατασκευάζω κάτι επειδή το θέλω εγώ ως Υπουργείο», με μια μονομέρεια, μια εμμονή και μια ιδεοληψία, δημιουργεί άλλους συνειρμούς, κύριε Πρόεδρε. Και ερωτώ: Σ' ένα πολιτιστικό κέντρο σε ανέγερση, τροποποίησης, μηχανολογικούς εξοπλισμούς, διεύρυνση του οικοδομήματος, πώς είναι δυνατόν να απουσιάζει το Υ.Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. και το Υπουργείο Πολιτισμού; Είλικρινά δεν έχω κατανοήσει αυτή την απουσία σήμερα εδώ. Και επαναλαμβάνω ότι δημιουργούνται πάρα πολλοί συνειρμοί. Αυτό σημαίνει ή ανικανότητα και ανευθυνότητα ή έλλειψη πολιτικής βούλησης για το περιβάλλον -και χύνετε κροκοδείλια δάκρυα όταν εδώ μιλάτε για βιώσιμη ανάπτυξη, Γενικά Χωροταξικά και περιβαλλοντική αλληλεγγύη και ανάπτυξη- ή υπάρχει κάποια σκοπιμότητα, η οποία έρχεται ως αποτέλεσμα της αυταρέσκειας, της αυταρχικής πολιτικής σας, που νομίζετε ότι με το γαίλα πυρί μηχάνω, αλλά υπολογίζοντας στα δικά σας συμφέροντα και στις δικές σας επικοινωνιακές πολιτικές, θα λυθούν ζητήματα και θα πάρετε τα εύσημα.

Δεν είναι έτσι, κύριοι της Κυβέρνησης. Δεν είναι έτσι, κύριοι συνάδελφοι. Η αλήθεια είναι ότι πρέπει να θεσμοθετηθεί το Μητροπολιτικό Πάρκο του Γουδής. Και δεν γίνεται αυτό με «ασπιρίνες», όπου ανακαλύπτουμε όλοι μας τα συμπτώματα. Και αν έγιναν και κάποια λάθη σε επιμέρους χρονικές περιόδους θα πρέπει να διορθωθούν τώρα που τα προβλήματα του περιβάλλοντος είναι πολύ πιο σοβαρά από κάθε άλλη φορά, που όλοι οι πολίτες και όλος ο κόσμος έχει κρούσει τον κώδωνα του κινδύνου και ζητάει από εκείνους που έχουν την αρμοδιότητα να δείξουν υψηλό αίσθημα ευθύνης, κοινωνική ευαισθησία, περιβαλλοντική συνείδηση και με μέτρα και δράσεις να αποτρέψουν αυτή την υποβάθμιση που έχει πάρει η ποιότητα της ζωής μας. Ούτε ένα τετραγωνικό εκατοστό δεν πρέπει να δοθεί! Και πρέπει και σ' όλη την Αθήνα, κύριε Υπουργέ, να δείτε πώς θα φέρετε το ισοζύγιο του πρασίνου.

Είχα μια επιστολή από έναν πολίτη. Και έχει πάρα πολύ ενδιαφέρον γιατί λέει: Τελικά αφήστε όλα αυτά και βρείτε τις αιτίες που προκαλούν και αυτή τη σύγχυση αλλά και αυτή την αναληγσία απέναντι και στο φυσικό πλούτο της χώρας και στον πολιτιστικό πλούτο της χώρας αλλά και στην Ιστορία της πατρίδας και της ελληνικής κοινωνίας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και ζητώ συγνώμη που έκανα υπέρβαση του χρόνου. Απλώς αυτό που θέλω να πω είναι ότι χρειαζόμαστε και μουσεία και αρχεία και πολιτισμό και μήνυμα ιστορικό και θωράκιση των αρχών και των αξιών της φυλής μας

και του πολιτισμού μας, αλλά πάνω απ' όλα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρειαζόμαστε να πιέσουμε για μια ακόμη φορά εκείνους που έχουν στα χέρια τους την εξουσία, τη διοίκηση, ώστε να δώσουν πραγματικά λύσεις στα μεγάλα περιβαλλοντικά ζητήματα της Αθήνας και να κάνουν μια πραγματική αποκέντρωση, όχι μόνο αποκέντρωση στην παραοικονομία, στην παραπολιτική και σ' όλα αυτά τα γνωστά «παρά-» που ξέρουμε, αλλά μια αποκέντρωση αρμοδιοτήτων, δράσεων, περιφερειακών παρεμβάσεων, αν θέλετε, υπέρ της ανάπτυξης και κατά της ερημοποίησης. Και όχι να μας λέει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας για ιδρύματα και ιδρύματα και ιδρύματα. Ιδρυματική χώρα γίναμε, κύριε Πρόεδρε της Βουλής! Για κάποιο «ίδρυμα» κάποτε είχατε τη λεβεντιά και παρατηθήκατε από Υπουργός της Κυβέρνησης.

Με αυτά τα «χάπια» και αυτές τις «ασπιρίνες» και αυτές τις υποκρισίες δεν μπορείτε να πείσετε ούτε την Ελληνική Αστυνομία, στην οποία προΐστασθε, ότι αυτό το κάνετε για το καλό της. Μάλλον το δικό σας καλό σκέπτεστε κάθε φορά και τις δικές σας κομματικές και προσωπικές σκοπιμότητες.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κι εγώ ευχαριστώ τη συντοπίτισσα κ. Ροδούλα Ζήση. Το ενδιαφέρον της κάθε εξουσίας να μην είναι μόνο για το περιβάλλον της Αθήνας, να είναι και για την περιφέρεια.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Και για την περιφέρεια, ακριβώς. Αυτό είπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μην ξεχνάμε και το Βόλο, κυρία Ζήση.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Να αποκεντρώνουμε και εδώ αρμοδιότητες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ναι, ακριβώς, για όλη την Ελλάδα.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Όχι μόνο η Κυβέρνηση «αποφασίζουμε και διατάζουμε και κτίζουμε»!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε πολύ.

Ο κ. Γουργίδης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, θα σχολιάσω κατ' αρχάς τη θέση κάποιου συναδέλφου γιατί μέσα στην Ολομέλεια ή στο Τμήμα της Βουλής μπορούμε να αλλάξουμε θέση για κάποιο συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Πουθενά, μα πουθενά, στον Κανονισμό της Βουλής τον οποίο όλοι θέλουμε να τον έχουμε ως μικρό Ευαγγέλιο –τουλάχιστον για τον κοινοβουλευτισμό μας- δεν λέει ότι δεν υπάρχει δικαίωμα να υπαναχωρήσεις από την αρχική σου θέση γιατί έχεις εξετάσει τα ζητήματα καλύτερα.

Θέλω να ξεκαθαρίσω εδώ ότι ακόμα και αν το κόμμα μου ψήφιζε το νομοσχέδιο επί της αρχής, εγώ θα το καταψήφιζα. Και θα το καταψήφιζα εξηγώντας από μια άλλη οπτική γωνία γιατί το κάνω αυτό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΠΑΝΤΖΗΣ**)

Κατ' αρχάς, δεν έχω αντίρρηση να κατασκευαστεί, να ιδρυθεί και να λειτουργήσει Πολιτιστικό Κέντρο Ελληνικής Αστυνομίας. Δεν έχω καμμία αντίρρηση. Όμως, τα πάντα πρέπει να εξετάζονται κάτω από το πρίσμα μιας εξίσωσης, αυτή που έχει από τη μια μεριά το κόστος και από την άλλη το όφελος και στο ισοζύγιο αυτό του κόστους-οφέλους να δούμε ποιο είναι το πλέον συμφέρον για τη λειτουργία αυτού του Πολιτιστικού Κέντρου.

Σαφώς, στη μεριά του οφέλους είναι ο σκοπός. Διαβάζω, λοιπόν, εδώ ότι σκοπός είναι η ανάδειξη και προβολή της ιστορίας του έργου των Αστυνομικών Σωμάτων, η συγκέντρωση, διάσωση, συντήρηση και έκθεση των κειμηλίων και του αρχαιολογικού υλικού ή άλλων αντικειμένων που αναφέρονται στην ιστορική εξέλιξη του αστυνομικού θεσμού στην Ελλάδα, όπως όπλα, πυρομαχικά και εξαρτήματα, σημαίες, στολές, σήματα, αναπαραστάσεις, χάρτες μαχών, χειρόγραφα κ.λπ. και επίσης οργάνωση συνεδρίων και εκδηλώσεων για το εν ενεργεία και αποστρατεία προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας.

Μάλιστα, αυτός είναι ο σκοπός. Αναρωτιέμαι αν υπάρχει πιο σημαντικό και πιο μεγάλο μουσείο από το Μουσείο της Δημοκρατίας σ' αυτή εδώ τη χώρα που στεγάζεται στη Βουλή. Υπάρ-

χει; Σε τι χώρους εξυπηρετείται αυτό το Μουσείο της Δημοκρατίας; Τους έχουμε δίπλα μας και υπάρχει και ένα ισόγειο στη Φιλελλήνων. Αυτοί είναι οι χώροι που εξυπηρετείται το Μουσείο της Δημοκρατίας, το σημαντικότερο μουσείο –για εμένα– για μια χώρα και μάλιστα όχι με μόνιμες εκθέσεις, αλλά με ανανεώσιμες διαρκώς εκθέσεις που έχουν και άλλο περιεχόμενο, ένα μουσείο ανοικτό σε όλο τον ελληνικό λαό και σε όσους ξένους επισκέπτες θέλουν να έλθουν και να δουν διαχρονικά τις εκθέσεις του.

Αναρωτιέμαι, λοιπόν, αν υπάρχει μεγαλύτερη τιμή για μια χώρα από τις Ένοπλες Δυνάμεις της. Υπάρχει; Μπορεί να υπάρχουν αμφιλεγόμενα για την Αστυνομία, να υπάρχουν αμφιλεγόμενα για τα κόμματα, να υπάρχουν αμφιλεγόμενα για χίλια δυο πράγματα. Όμως, για τις Ένοπλες Δυνάμεις –πλην της περιόδου της χούντας– δεν υπάρχει κάτι. Ακόμα και τότε δεν ενοχοποιήσαμε τους αξιωματικούς, παρά μια μερίδα, μια δράκα αξιωματικών!

Το Πολεμικό Μουσείο της χώρας στεγάζεται σε πέντε χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα και έχει εκτός από τα εκθετήρια –μόνιμα ή διαρκώς ανανεούμενα– αίθουσα πολλαπλών χρήσεων. Μιλάμε για πέντε χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα! Τι χρειάζονται σαράντα τρεις χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα; Επαναλαμβάνω: Τι χρειάζονται σαράντα τρεις χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα; Και όχι μόνο για τα μουσεία...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κύριε Σγουριδίδη, μπορώ να σας διακόψω;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Ευχαρίστως, κύριε Υπουργέ. Σας ακούω.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Δεν το συνηθίζω και το ξέρετε, αλλά επειδή τιμώ και σέβομαι αυτό που εκφράζετε και αυτό που είστε, θα ήθελα να σας ρωτήσω: Πού βρέθηκαν όλα αυτά τα τετραγωνικά μέτρα για το ΠΟ.ΚΕ.Α.; Δεν ξέρω αν ήσασταν εδώ, αλλά εξήγησα ότι το Πολιτιστικό Κέντρο, αν δείτε το άρθρο 1, θα στεγαστεί στο παλιό κτήριο των Σχολών Χωροφυλακής του 1897. Το υπόλοιπο είναι η διοίκηση της Αστυνομίας, χωροθετηθείσα εν έτει 2001 από τον κ. Λαλιώτη.

Αυτά τα είκοσι χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα είναι το κτήριο που αφορά τη διοίκηση της Ελληνικής Αστυνομίας, χωροθετημένο κτήριο από τον κ. Λαλιώτη το 2001, από την κυβέρνηση σας την εποχή αυτή και το υπόλοιπο είναι το κομμάτι που είναι σήμερα το κτήριο του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Ούτε ένα τετραγωνικό δεν πηγαίνει στο Πολιτιστικό Κέντρο. Το Πολιτιστικό Κέντρο στεγάζεται στο παραδοσιακό, διατηρητέο κτήριο, το οποίο δεν πρόκειται να θιγεί κατά τίποτα, ούτε κατά ένα τετραγωνικό, εκτός από τις μηχανολογικές εγκαταστάσεις που θα γίνουν για λόγους air-conditioning και άλλα. Θα στεγαστεί εκεί. Επομένως, γιατί μιλάμε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Υπουργέ και θέλω να σας ρωτήσω: Οι χώροι της διοίκησης της Ελληνικής Αστυνομίας είναι είκοσι χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Τόσο είχατε χωροθετήσει ως κυβέρνηση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Σας ερωτώ: Χρειάζονται περίπου είκοσι στρέμματα σε πολυώροφο κτήριο είκοσι επτά μέτρων για να έχουμε το κτήριο διοίκησης της Ελληνικής Αστυνομίας; Το διπλανό κτήριο που υπάρχει τι είναι; Αυτά τα κτήρια της Αστυνομίας, τα οποία υπάρχουν εδώ και εκεί, τι είναι;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Τα παραπήγματα;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Θεωρείτε ότι θα πρέπει να υπάρξει μια τέτοια παρέμβαση, με έναν τέτοιο όγκο;

Και συνεχίζω το σκεπτικό μου στη βάση του κόστους-οφέλους. Και αναρωτιέμαι, πόσο θα στοιχίσει αυτή η κατασκευή; Γι' αυτή την κατασκευή, ακόμα και για τα παλιά υπάρχοντα κτήρια, θα πρέπει να πάτε σε αντισεισμικό. Κάτω από 2.300 ευρώ το τετραγωνικό δεν πρόκειται να πάει. Τα 2.300 ευρώ, πολλαπλασιασμένα με την έκταση αυτή η οποία υπάρχει, σημαίνει ότι όλο αυτό το στήσιμο θα στοιχίσει γύρω στα 100.000.000 ευρώ. Και θα το κάνετε με Σ.Δ.Ι.Τ.. Δεν είναι κακό που το κάνετε με Σ.Δ.Ι.Τ., με τη διαφορά ότι θα πρέπει να εξηγήσετε ότι αυτό δεν

είναι Σ.Δ.Ι.Τ., αλλά είναι ετεροχρονισμένο δημόσιο έργο, έξω και πέρα από τις διατάξεις του Υπουργείου Δημοσίων Έργων.

Και προσέξτε με. Αν προσφύγει ένας πολίτης στο Συμβούλιο της Επικρατείας για το θέμα αυτό –μπορεί να μην προσφύγει για το νόμο, γιατί το Συμβούλιο της Επικρατείας δεν μπορεί να πάει αυτεπαγγέλτως για το νόμο τον οποίο ψηφίζετε– θα καταρριφθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας και θα το δείτε και αυτό.

Και λέω: Αυτή τη στιγμή, θα πληρώνει ενοίκιο στον εργολάβο ή θα δώσετε χρήσεις του Σ.Δ.Ι.Τ. για να μπορεί να έχει έσοδα; Και αναρωτιέμαι, ποια θα είναι όλη αυτή η επισκεψιμότητα η οποία χρειάζεται για να μπορείτε να αποπληρώσετε αυτό το Σ.Δ.Ι.Τ.; Υπάρχει καμμία μελέτη; Τίποτα. Απλώς μεταχρονολογείτε, κύριε Υπουργέ. Τα χρήματα που θα πληρώσετε, θα τα δίνετε με ενοίκιο για την κατασκευή αυτή στον εργολάβο που θα σας το κατασκευάσει.

Επίσης αναρωτιέμαι: Δεν υπήρχε κάτι από τις ολυμπιακές εγκαταστάσεις, που το έχουμε κτίσει, που το έχει πληρώσει ο ελληνικός λαός, για να το αξιοποιήσουμε στην κατεύθυνση αυτή; Δεν είδατε για την περίπτωση του Μουσείου το Μπάνιμινγκτον, να μπορεί να ενταχθεί ως το Πολιτιστικό Κέντρο της Αστυνομίας; Τέλος πάντων, δεν θα μπορούσαν να στεγαστούν όλες αυτές οι δράσεις στου Μακρυγιάννη;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Ποιες δράσεις;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Το Πολιτιστικό Κέντρο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Καταλαβαίνετε τι είπα, κύριε Πρόεδρε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Καταλαβαίνω ότι μιλάτε για τη διοίκηση, αλλά θεωρώ ότι για μένα είναι απαράδεκτο να θέλετε να κατασκευάσετε εκεί το κτήριο της διοίκησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε, παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Και καταλήγω, λέγοντας σας ότι θα μπορούσατε να προχωρήσετε και να το κάνετε αυτό Πάρκο Ελληνικής Αστυνομίας.

Θα σας στοιχίζε 24.000.000 ευρώ και η συντήρησή του θα έφθανε μόνο στις 6.000 ευρώ ανά στρέμμα. Θα μπορούσατε, λοιπόν, να το δώσετε στον ελληνικό λαό ως Μητροπολιτικό Πάρκο της Ελληνικής Αστυνομίας, προς χρήση των Αθηναίων πολιτών, να παραμείνει πνεύμονας και όχι να γίνει ταμιέντο. Η Αθήνα έχει τρεις πνεύμονες. Αυτοί οι τρεις πνεύμονες είναι η αιτία που θα κάνουν πολλούς να φύγουν από την Αθήνα με αρρώστια, αν δεν υπάρξουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ολοκληρώστε, κύριε Σγουριδίδη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Και τελειώνω λέγοντας κάτι προς το Προεδρείο της Βουλής. Συνέβαινε και επί των ημερών μας και κάνω και την αυτοκριτική μου σ' αυτό.

Είναι απαράδεκτοι οι χάρτες οι οποίοι προσκομίζονται στα νομοσχέδια. Είναι δυσανάγνωστοι. Εγώ είμαι μηχανικός και δεν μπορούσα να τους διαβάσω. Μπήκα στο internet και δεν μπορούσα να τους διαβάσω. Θα πρέπει, επιτέλους, όταν προσκομίζουμε χάρτες για να μπορέσουμε να πούμε ότι το ένα, το δύο, το τρία, το τέσσερα, το δεκαπέντε περιγράφεται μέσα εκεί, τουλάχιστον αυτοί να είναι ευανάγνωστοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κατεγράφη η άποψή σας, κύριε Σγουριδίδη. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να κάνω μία παρέμβαση ενός λεπτού;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Μάλιστα, κύριε Υπουργέ. Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Τρέφω παλαιά φίλια και εκτίμηση στον κ. Σγουριδίδη. Και μου επιβάλλεται να το πω αυτό.

Κύριε Σγουριδίδη, θα επαναλάβω για μία ακόμα φορά. Δεν γυρνάω να κάνω παρελθοντολογία. Όμως, επιτέλους, ρωτώ τον άνθρωπο που προήδρευσε πολλά χρόνια από εκεί και που τώρα είναι στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, αλλά εν πάση περιπτώσει

έχει και κρίση και μνήμη, το εξής: Στο νομοσχέδιο λέω σαφώς ότι στο παλαιό κτήριο των Σχολών Χωροφυλακής που είναι παραδοσιακό, εκεί θα γίνει το ΠΟ.ΚΕ.Α.. Το ερώτημα είναι το εξής: Ποια είναι η διαφορά αν θα γίνει εκεί σ' ένα κτήριο που ήδη υπάρχει ή αν θα γίνει στου Μακρυγιάννη και τι θα κερδίζαμε; Ποια είναι η διαφορά;

Το δεύτερο είναι το εξής: Αυτό το κτήριο για το οποίο μιλάμε, για τα είκοσι χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα, ο κ. Λαλιώτης με το διάταγμά του το 2001 το προσδιόρισε. Και ερωτώ: Κυβέρνησή σας ήταν, εσείς το είχατε χωροθετήσει. Εμείς το υλοποιούμε. Τότε που το χωροθετούσατε, δεν φοβόσασταν την υλοποίησή; Δεν είχατε σκεφτεί πώς θα γίνει αυτό το πράγμα, τι θα έκαναν οι εργολάβοι; Όλους αυτούς τους φόβους που έχετε σήμερα, τότε δεν τους είχατε;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Και ύστερα, μου λέτε για το Μπάντινγκτον και όλα αυτά τα πράγματα που άκουσα και από τον Κοινοβουλευτικό σας Εκπρόσωπο, ότι –λέει– το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ενόψει των Ολυμπιακών Αγώνων είχε αλλάξει σχεδιασμό. Ξέρετε πόσο εκθέτετε τον εαυτό σας, όταν λέτε κάτι τέτοιο;

Το 2001, κύριε Πρόεδρε, κύριε Σγουριδίδη, όλη η ολυμπιακή προετοιμασία είχε ετοιμαστεί και είχε γίνει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Αφού εσείς τα κάνετε!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ο κ. Λαλιώτης ήταν Υπουργός ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. και επαιρόταν ότι όλα είχαν τελειώσει –γιατί ήμασταν μόλις τρία χρόνια πριν– ότι όλα είχαν γίνει. Και τι μου λέτε τώρα; Μου λέτε ότι ο Υπουργός ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., υπεύθυνος για το κτηριακό πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων, χωροθετούσε το κτήριο που σήμερα υλοποιούμε εμείς, αλλά είχατε άλλη σκέψη τι θα κάνατε μετά!

Διαλέξτε και πάρτε! Ή δεν ξέρατε τι κάνατε εν όψει ολυμπιακής προετοιμασίας ή ξέρατε, αλλά τώρα μας λέτε άλλα. Επιτέλους, δεν θυμάστε; Δεν έχετε μνήμη; Εσείς το χωροθετήσατε το 2001! Κοιτάξτε το διάταγμα, το κατέθεσα εδώ. Αυτό κάνω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Αν κάνω κάτι παραπάνω, αυτό είναι οκτώ χιλιάδες τετραγωνικά για να μαζέψω τα παραπήγματα που είναι απ' έξω που το 1999 αρχίσατε να σπέρνετε ως κυβέρνηση από δω και από κει που είναι αυθαίρετα και τα οποία είναι ντροπή να στεγάσουν διοικητικές υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας. Και το βλέπτε!

Και λέω ότι χωροθετήσατε αυτό το κτήριο και είχατε πει ότι θα είναι είκοσι χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα. Και δεν σας φόβιζε καθόλου την εποχή εκείνη ούτε το περιβάλλον ούτε ο εργολάβος. Και σπείρατε με αυθαίρετα όλο το χώρο γύρω-γύρω που καταλαμβάνει τρία στρέμματα. Αντί για είκοσι χιλιάδες, γίνονται είκοσι οκτώ χιλιάδες, παίρνουμε τα αυθαίρετα, γλυτώνουμε και ενάμισι στρέμμα που γίνεται ελεύθερος χώρος και κάνουμε τη δουλειά μας εν ονόματι της Ελληνικής Αστυνομίας που πρέπει να έχει ένα κτήριο –όχι το ΠΟ.ΚΕ.Α., άλλο– που να της ταιριάζει και επιχειρησιακά.

Και επειδή με ρωτάτε και για το ελικοδρόμιο, σκεφτείτε σοβαρά αν είναι δυνατόν να φτιάχνουμε κτήριο της Ελληνικής Αστυνομίας και να μην υπάρχει στοιχειωδώς ένα ελικοδρόμιο. Τώρα, τι να πω; Είχατε πει –όπως και άλλα κόμματα– «ναι» στην επιτροπή και τώρα λέτε «όχι». Προφανώς ο λαϊκισμός –γι' αυτό είπα στην κ. Δαμανάκη ότι η οικονομική υποκρισία έχει και τα όριά της– δεν ταιριάζει σ' εμένα. Αλλού ταιριάζει. Να χωροθετείς και να αναιρείς. Να μη σκέφτεσαι τα βάρη τότε, να τα σκέφτεσαι τώρα. Ε, δεν είναι έτσι! Τι να κάνουμε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Δεν έχετε το λόγο, κύριε Σγουριδίδη. Σας παρακαλώ να καθίσετε. Προηγουμένως είχατε υπερβεί το χρόνο κατά τριάντισι λεπτά!

Κύριε Μαγκριώτη, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας παρακαλώ,

κύριε Σγουριδίδη!

Κύριε Μαγκριώτη, παραιτείστε του λόγου;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επαναλαμβάνω ότι θέλω το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Αφήστε το προσωπικό θέμα, κύριε Σγουριδίδη! Κατά το Προεδρείο δεν συντρέχει προσωπικό θέμα. Το βρήκαμε τώρα και με το παραμικρό επικαλούμαστε το προσωπικό θέμα! Σας παρακαλώ να συντελέσετε στην οικονομία της συζήτησης. Καθ' υπέρβαση μιλήσατε τόσο!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Δεν εβλάφη η Κυβέρνηση από εμένα, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Σγουριδίδη, δεν έχετε το λόγο. Μη με φέρνετε σε δύσκολη θέση. Σας παρακαλώ!

Κύριε Μαγκριώτη, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Καθίστε κάτω, κύριε Σγουριδίδη! Έχω δώσει το λόγο στο συνάδελφό σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Εν πάση περιπτώσει, κύριε Υπουργέ, ο τίτλος του σχεδίου νόμου είναι παραπλανητικός, παρ' όλο που αναφέρεστε στο περιεχόμενό του. Και δεν χρειάζεται η Ελληνική Αστυνομία κτήρια τόσο ογκώδη για διοίκηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Μαγκριώτη, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, μου έχετε βάλει ογδόντα επτά λεπτά μονάχα και μου έχετε «φάει» τα είκοσι πέντε δευτερόλεπτα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Αν και εσείς δεν κινδυνεύετε, γιατί συνήθως υπερβαίνετε το χρόνο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ για το κομπλιμέντο, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Είναι πιστοποίηση της πραγματικότητας!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Υπουργέ, εσείς δημιουργείτε τη σύγχυση με το σχέδιο νόμου που φέρατε, το οποίο κάτω από το προκάλυμμα του ΠΟ.ΚΕ.Α. φέρνει το θέμα του κτηρίου διοίκησης της Ελληνικής Αστυνομίας. Αφαιρέστε το κτήριο διοίκησης της Ελληνικής Αστυνομίας και φέρτε το σε μία άλλη συζήτηση, όπως σας πρότεινε ο εισηγητής μας και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, γιατί είναι μείζον και ξεχωριστό θέμα και δεν έχει καμιά σχέση με το ΠΟ.ΚΕ.Α.. Όμως, αυτή είναι η λογική σας. Να «τσουβαλιάζετε» τελείως διαφορετικά θέματα. Αν θέλετε να βρούμε λύσεις και απαντήσεις, φέρτε το θέμα του κτηρίου διοίκησης της Ελληνικής Αστυνομίας σε μία άλλη συζήτηση. Αν θέλετε έναν ουσιαστικό και δημιουργικό διάλογο.

Το πρώτο σημείο, λοιπόν, είναι να διαχωρίσετε τα δύο θέματα. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. από την πρώτη στιγμή, και στην επιτροπή και εδώ, τοποθετήθηκε υπέρ του Πολιτιστικού Κέντρου. Απλώς εξέφρασε επιφυλάξεις για ορισμένες διατάξεις και ορισμένες λειτουργίες του που διακρίνονται από ένα «φαρφαναισμό» που δεν έχει σχέση με τα πραγματικά δεδομένα.

Ο κ. Υπουργός πολύ καλά έκανε και στην παρέμβασή του μίλησε για την ιστορία της Ελληνικής Αστυνομίας στις διάφορες ιστορικές της φάσεις. Και ήταν πολύ σωστά αυτά που είπε και οι διευκρινήσεις που έδωσε, οι οποίες νομίζω ότι απηχούν και την κοινή γνώμη και όλο τον πολιτικό κόσμο.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ: Ο κ. Παπουτσής το καταψήφισε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Μην διακόπτετε, σας παρακαλώ!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Σας παρακαλώ! Όμως, ο κ. Παπουτσής έκανε μία πολύ συγκεκριμένη πρόταση. Σας είπα ότι αυτή την ιστορία –την οποία πολύ σωστά πρέπει να αποτυπώσουμε, γιατί και του Γουδή έχει τη δημοκρατική του ιστορία από τις αρχές του προηγούμενου αιώνα, αλλά και τις αντιφάσεις του σαν χώρος μέσα στην ιστορία– δεν μπορούν να την αποτυπώσουν κάποιες ομάδες αποστράτων οι οποίοι ειδικά υπηρέτησαν και ανελήχθησαν στην ηγεσία του Σώματος άλλες εποχές. Αυτό

είναι ένα κρίσιμο και σημαντικό θέμα το οποίο μπορεί να αποτυπώσει μία διακομματική επιτροπή της Βουλής ή μία αντίστοιχη επιστημονική επιτροπή.

Είναι πολύ σημαντική και συγκεκριμένη η τοποθέτηση, η διευκρίνιση και ο διαχωρισμός. Μη τα συγχέετε σκοπίμως για να δημιουργήσετε ρήγματα και τραύματα μέσα στο Σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας, η οποία σίγουρα με τη σημερινή της μορφή έχει ελλείψεις, προβλήματα και αδυναμίες και οργάνωσης και διάταξης και αποτελεσματικότητας, αλλά ακόμα και συνθηκών εργασίας, τα οποία σας έχουν θέσει πολλές φορές. Τα είπα και προχθές στον κ. Υπουργό. Του είπα «ελάτε να δείτε πού στεγάζονται τα αστυνομικά τμήματα στο Δενδροπόταμο στη Θεσσαλονίκη και γενικότερα στη χώρα, αλλά και σε άλλες περιοχές!» Θα δείτε αν έχουν καμμία σχέση μ' αυτά τα λαμπρά και περιλαμπρα κτήρια που θέλετε να χτίσετε στο κέντρο της Αθήνας.

Αν θέλουμε να στηρίξουμε την Ελληνική Αστυνομία, θα τη στηρίξουμε στην ουσία και όχι μόνο με λόγια. Διότι όταν λέμε μεγάλα λόγια, καλύπτουμε τις μεγάλες αδυναμίες και τα κενά της πολιτικής.

Κύριε Υπουργέ, στο άρθρο 1 παράγραφος 5 ενσωματώνετε την τροποποίηση του άρθρου 2 του προεδρικού διατάγματος της 24ης Σεπτεμβρίου 2001. Πρόκειται για δύο τελείως ξεχωριστά θέματα και δημιουργείτε τη σύγχυση.

Ε, λοιπόν, δεν έχει δικαίωμα να επαναπροσδιοριστεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ένα κοινοβουλευτικό κόμμα που έχει συγκεντρώσει περισσότερα στοιχεία και δεδομένα εμβαθύνοντας σε ένα ζήτημα γι' αυτό το θέμα;

Μα, από πότε αποκτίσατε τέτοια δογματική ακαμψία εσείς της Νέας Δημοκρατίας, το κόμμα της ευελιξίας και της προσαρμογής;

Ένα θα σας θυμίσω μονάχα για να μην πάω σε πολλές τούμπες πολιτικές που έχετε κάνει. Την πρώτη θητεία του κ. Στεφανόπουλου δεν την ψηφίσατε και μετά αφού ψάχνατε λαμπρό πρόσωπο επί πέντε μήνες, το Δεκέμβριο του '99 ανακοινώσατε την υποστήριξή του. Τι είναι αυτό; Υπάρχει πιο μεγάλη πολιτική τούμπα;

Τώρα μας λέτε, λοιπόν, για το άρθρο 1 παράγραφος 5 ότι άλλαξε τη θέση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και δεν συνάδει με κοινοβουλευτικό κόμμα; Σταματήστε πια την υποκρισία. Στην ουσία του νομοθετήματος να μιλήσουμε, είτε αφορά την Ελληνική Αστυνομία και την ιστορία της και το ΠΟ.ΚΕ.Α. είτε αφορά το κτήριο της διοίκησης της Ελληνικής Αστυνομίας.

Θέλω να πω ειδικότερα για το κτήριο αυτό ότι όλοι οι φορείς, οι αρμόδιοι φορείς αλλά δεν νομίζω να υπάρχει και πολίτης σε τούτη την τσιμεντούπολη, που παρ' όλες τις παρεμβάσεις, παρ' όλη την ανάπτυξη των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς, παρ' όλους τους περιορισμούς, συνεχίζει να έχει τεράστια προβλήματα περιβαλλοντικά, καθημερινότητας και κανείς δεν θα χειροκροτήσει και δεν θα υιοθετήσει την πρότασή σας αυτή.

Ξέρετε, κύριε Υπουργέ, στα θέματα του περιβάλλοντος και του δομημένου περιβάλλοντος δεν ισχύει η απλή αριθμητική, τα οκτώ χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα είναι το 40% των είκοσι χιλιάδων που εσείς είχατε ορίσει με το προεδρικό διάταγμα του 2001. Με γεωμετρική πρόοδο αλλάζουν τα δεδομένα στο δομημένο περιβάλλον και ειδικά στο κέντρο της Αθήνας. Αυτό πρέπει να το έχετε υπ' όψιν και έτσι να προσεγγίζετε τα θέματα. Είναι τελείως διαφορετικό ένα κτήριο είκοσι χιλιάδων τετραγωνικών μέτρων από τα είκοσι οκτώ χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα γιατί με γεωμετρική πρόοδο επιβαρύνεται ο δομημένος χώρος και το περιβάλλον.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, θα σας πω εγώ ότι και να είχε επιλέξει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και να ισχύουν αυτά που λέτε, το 2001 να κτίσει εκεί το κτήριο της διοίκησης της Ελληνικής Αστυνομίας, σ' αυτό θα κρατηθείτε και θα στηριχθείτε; Πέραν του ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μιλούσε για το Μητροπολιτικό Πάρκο στου Γουδή και την αφαίρεση των εγκαταστάσεων του Μπάντιμγκτον, για να προκύψει ο χώρος, η φέρουσα αντοχή της περιοχής για ένα τέτοιο κτήριο.

Εγώ θα σας πω με τα σημερινά δεδομένα και την προέκταση των επόμενων είκοσι και τριάντα χρόνων, γιατί έτσι πρέπει να

βλέπουμε αυτές τις υποδομές. Μπορεί το κτήριο της Ελληνικής Αστυνομίας να είναι στο κέντρο της Αθήνας; Δεν είναι αστυνομική διοίκηση Αθηνών. Είναι το κτήριο της διοίκησης της Ελληνικής Αστυνομίας που αφορά όλη την Ελλάδα.

Αυτά τα κτήρια κύριε Υπουργέ -και αν υπήρξαν λάθη στο παρελθόν δεν θα έπρεπε να επαναλαμβάνονται, διότι δεν είναι εγωιστικό, κομματικό θέμα- πρέπει να κτίζονται εκτός ορίων, εκτός των αστικών κέντρων, γιατί οι υπηρεσίες που υποτίθεται ότι έρχονται να προσφέρουν, δεν αφορούν το κέντρο της Αθήνας, αφορούν όλη την επικράτεια. Γι' αυτό και μόνο το λόγο θα έπρεπε να είναι σε ένα χώρο που θα έχει προσπέραση από όλη την επικράτεια, από το αεροδρόμιο, από τα λιμάνια, από τους σιδηροδρομικούς σταθμούς, από τους οδικούς άξονες. Γιατί δημιουργείται ακόμα ένα κυκλοφοριακό πρόβλημα; Ξανασυγκεντρώνετε την κίνηση, εκτός και αν θα το λύσετε με το ελικοδρόμιο το κυκλοφοριακό πρόβλημα που θα δημιουργήσει το κέντρο διοίκησης της Ελληνικής Αστυνομίας και μόνο με τα στελέχη που θα εργάζονται εκεί μέσα, όχι με όλη τη διοίκηση από όλη την Ελλάδα που θα έρχεται εκεί για να συσκέπτεται και να συντονίζεται. Και μόνο γι' αυτό το λόγο θα έπρεπε να το χωροθετήσετε εκτός του πυρκαυστου κέντρου και του δομημένου περιβάλλοντος.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας τούτο μόνο και είναι και της αρμοδιότητάς σας επίσης, κύριε Υπουργέ.

Στη Θεσσαλονίκη, στα χρόνια του ΠΑ.ΣΟ.Κ., χωροθετήθηκε το κτήριο της διοίκησης της περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας να γίνει στο οικόπεδο δίπλα στη Νομαρχία Θεσσαλονίκης, στα όρια του Δήμου Καλαμαριάς με το Δήμο Θεσσαλονίκης. Μέγα λάθος. Εγώ προσωπικά το είχα πει και τότε.

Σας καλώ να ανακαλέσετε και να μην επιτρέψετε αυτό το κτήριο να γίνει εκεί. Τι δουλειά έχει το κτήριο διοίκησης της περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας να γίνει στο Δήμο Καλαμαριάς; Θα πρέπει να γίνει περιμετρικά της Θεσσαλονίκης για να μπορεί να έχει προσπέραση η Κεντρική Μακεδονία. Γνωρίζω γιατί τότε οι διευθυντάδες που έμεναν σε εκείνη την περιοχή συμπύκνωναν να γίνει προς τα εκεί για να είναι κοντά στα σπίτια τους, για να φέρουμε και μερικές ακόμη χιλιάδες αυτοκίνητα στην περιοχή αυτή και προβλήματα.

Να λοιπόν, πεδίο δόξης λαμπρό να ανατρέξετε και λάθη σχεδιασμού των προηγούμενων χρόνων. Έτσι πρέπει να κοιτούμε μπροστά και όχι πίσω να ψάχνουμε άλλοθι σε πιθανά λάθη του παρελθόντος για να δικαιολογήσουμε τη σημερινή πολιτική, δεσμεύοντας τη ζωή των ανθρώπων για τα επόμενα χρόνια, αλλά και δημιουργώντας προβλήματα ακόμα και στη διοίκηση.

Αυτά είχα να πω κύριε Πρόεδρε και σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κύριε Μαγκριώτη.

Εξαντλήθηκε ο κατάλογος των αγορητών επί της αρχής.

Υπάρχει κανείς εκ των κυρίων εισηγητών ο οποίος θέλει να δευτερολογήσει;

Ο κ. Ρήγας έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Ήταν πράγματι αρκετά ουσιαστική και χρήσιμη η συζήτηση και κυρίως φάνηκε ότι η Νέα Δημοκρατία για άλλη μια φορά δεν θέλει να ακολουθεί την ευθεία οδό όταν νομοθετεί. Είναι φανερό το τι κάνετε. Επειδή είναι προφανές ότι το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. δεν επρόκειτο να συναινέσει στην τροποποίηση με προεδρικό διάταγμα, με πρωτοβουλία του οποίου θα έπρεπε να περάσει, στην αλλαγή του προεδρικού διατάγματος του 2001, το οποίο τροποποιούσε το ρυθμιστικό της Αθήνας, γι' αυτό και μόνο το λόγο έρχεστε με νόμο να τροποποιήσετε το συγκεκριμένο προεδρικό διάταγμα. Και μας λέτε ωσάν να μη ξέρουμε, ότι έχουμε δικαίωμα να το τροποποιήσουμε με νόμο.

Δεν αμφισβήτησε κανένας τη δυνατότητα, το δικαίωμα και το νόμιμο να τροποποιείτε ένα προεδρικό διάταγμα με νόμο. Εμείς σας λέμε, όμως, ουσιαστικά σας αποκαλύπτουμε, γιατί ακολουθείτε αυτή την οδό. Και επαναλαμβάνω, δεν έχει καμμία θέση η τροποποίηση του προεδρικού διατάγματος του 2001 που τροποποιεί το ρυθμιστικό της Αθήνας και αναφέρεται στο κτήριο, στο διοικητήριο της Αστυνομίας, μέσα σε ένα νόμο που αφορά το Πολιτιστικό Κέντρο της Αστυνομίας έστω και αν κτίζετε στον

ίδιο χώρο.

Σας λέω και πάλι ότι το κάνετε γιατί; Γιατί είμαι σίγουρος, δεν κρατώ καμμία επιφύλαξη, ότι το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. εξαιτίας δεσμεύσεων που έχει αναλάβει –είναι πρόσφατες οι δηλώσεις του κ. Σουφλιά– δεν πρόκειται να επιτρέψει τη δόμηση μέσα σε αυτό το χώρο, ότι δεν πρόκειται μετά τις πυρκαγιές που κατέκαυσαν τα περιαστικά δάση μας να υπάρξει περαιτέρω δόμηση μέσα στο Μητροπολιτικό επιζητούμενο Πάρκο στου Γουδή.

Γι' αυτό, λοιπόν, το λόγο το φέρνεται και πάτε να το περάσετε με νόμο. Και συμπαρασύρετε με αυτό τον τρόπο και προκαλείτε, θα έλεγα, την άρνησή μας, σε είναι θέμα για το οποίο δεν είμαστε αντίθετοι. Και καταφέρνετε κάθε φορά να κάνετε κάτι τέτοιο. Και μετά απορείτε και εκπλήσσεσθε «μα, είναι δυνατόν να μη συμφωνεί σε τίποτα η Αντιπολίτευση μαζί μας;». Μα, αφού δεν πάτε ποτέ δια της ευθείας οδού. Ποτέ δε νομοθετείτε ευθέως και καθαρά. Πάντοτε μέσα από τις ρυθμίσεις σας κάτι κρύβετε, κάτι προσπαθείτε να περάσετε δια της πλαγίας οδού.

Επαναλαμβάνουμε τη θέση μας. Δεν είμαστε αντίθετοι με το Πολιτιστικό Κέντρο της Αστυνομίας. Είμαστε, όμως, αντίθετοι με τη μεθόδευσή την οποία ακολουθείτε εν προκειμένω για να μπορέσετε να αυξήσετε τα τετραγωνικά τα οποία θα διατεθούν στο καινούργιο κτήριο της διοίκησης και επικαλείστε γι' αυτό το προεδρικό διάταγμα του 2001 λέγοντας ότι ο κ. Λαλιώτης χωροθέτησε αυτό το χώρο.

Σας επαναλαμβάνω και πάλι ότι δεν είναι επιχείρημα αυτό γιατί το 2001 από το 2008 απέχει επτά χρόνια, στα οποία μεσολάβησαν ουσιαστικά, τραγικά γεγονότα σε βάρος του περιαστικού πράσινου της τσιμεντούπολης που λέγεται Αθήνα. Υπήρξε μία άλλη αντίληψη και μία άλλη φιλοσοφία για την προστασία του πράσινου σε αυτό το χώρο. Υπήρξε μια ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης. Υπήρξε μία μελέτη του Πολυτεχνείου που αφορά στη θεσμοθέτηση και στη χωροθέτηση του μητροπολιτικού πάρκου. Υπάρχουν οι απόψεις των φορέων που θα έπρεπε να γνωμοδοτήσουν, αν το περνούσατε μέσω του προεδρικού διατάγματος και θα είχατε σίγουρα τις αρνήσεις τους.

Για όλους αυτούς τους λόγους δεν είναι ουσιαστικό το επιχείρημά σας ότι εσείς το χωροθετήσατε το 2001 άρα και εμείς αυτή τη στιγμή προσθέτουμε άλλα οκτώ χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα και είμαστε σύμφωνοι και συνεπείς με αυτά που εσείς κάνατε.

Άρα, εμείς λέμε το εξής. Διαχωρίστε αυτή την διάταξη, που πάει να τροποποιήσει το προεδρικό διάταγμα του 2001 από το παράθυρο. Προχωρήστε μόνο με την ψήφιση του Πολιτιστικού Κέντρου που θα γίνει στο παραδοσιακό κτήριο της πρώην Ελληνικής Χωροφυλακής και είμαστε σύμφωνοι επί της αρχής.

Έχουμε όμως διαφωνίες και θα αναφερθώ και αύριο επί των άρθρων για την προχειρότητα με την οποία προχωρείτε να φτιάξετε αυτό το Πολιτιστικό Κέντρο. Και σας αναφέραμε συγκεκριμένα παραδείγματα: Δεν είναι δυνατόν ένα μουσείο, ένα ιστορικό αρχείο να δημιουργείται κατ' αποκλειστικότητα από απόστρατους, από συνταξιούχους της Αστυνομίας. Αυτά όλα που έχουν σχέση με πολιτισμό, με μουσεία, θα πρέπει να καθοριστούν από μία διεπιστημονική επιτροπή, τουλάχιστον για να εξασφαλίσετε την ιστορική αντικειμενικότητα, την τεχνοκρατική επάρκεια. Όλα αυτά λοιπόν, δεν τα έχετε λάβει υπ' όψιν σας και προχωρείτε στο να φτιάξετε ένα Πολιτιστικό Κέντρο που καθόλου η παράμετρος «πολιτισμός» δεν έχει ληφθεί υπ' όψιν.

Για να μην τρώω περισσότερο το χρόνο, αύριο στα άρθρα θα αναφερθώ και για τα Σ.Δ.Ι.Τ. και για τον τρόπο διοίκησης του Πολιτιστικού Κέντρου. Σας λέμε όμως και πάλι ότι δεν πρόκειται να το ψηφίσουμε –διότι εσείς μας υποχρεώνετε να το κάνουμε αυτό– εάν δεν αποσύρετε τη συγκεκριμένη διάταξη που αφορά την τροποποίηση του προεδρικού διατάγματος που έχει σχέση με το Κέντρο Διοίκησης της Αστυνομίας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε.

Μια ολιγόλεπτη παρέμβαση ζήτησε ο κ. Βελόπουλος.

Ορίστε, κύριε Βελόπουλε, έχετε το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή είμαι

νέος στη Βουλή θα ήθελα να ρωτήσω εάν επιτρέπεται –δεν ξέρω εάν επιτρέπεται, μήπως απαγορεύεται– όταν είμαστε στην επιτροπή και συμφωνούμε σε κάτι με την Κυβέρνηση για ένα νομοσχέδιο και επιφυλασσόμαστε, αν μπορούμε στο Κοινοβούλιο να αλλάξουμε άποψη. Επιτρέπεται; Γιατί άκουσα εδώ μέσα ότι δεν επιτρέπεται. Δεν το αντιλαμβάνομαι, μήπως δεν ξέρω καλά τα γράμματα και δεν διάβασα καλά τον Κανονισμό;

Δεύτερον: Δεν κατάλαβα, είμαστε δεδομένοι κανενός εδώ μέσα και όταν διαφωνούμε, ας πούμε με τη Νέα Δημοκρατία δεν πρέπει να το λέμε; Ούτε αυτό το έχω καταλάβει. Δεδομένοι δεν είμαστε κανενός εδώ μέσα. Είμαστε και με το Συνασπισμό, χθες συμφωνήσαμε με τον κύριο Λαφαζάνη στην τροπολογία που έφερε, γιατί ήταν μια εκπληκτική τροπολογία και τη στηρίξαμε. Τα ελληνικά μου φαντάζομαι ότι είναι καλά: Σε ό,τι καλό είμαστε με τους καλούς, σε ό,τι κακό, είμαστε απέναντι από τους κακούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο «άσχημος» λείπει!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Έχουμε το φίλο μου τον κ. Ροντούλη, ο οποίος λείπει από τη Βουλή! Είναι και καλός και κακός και άσχημος σ' αυτό το θέμα!

Χειρότερο δεν είναι να αλλάξεις άποψη για ένα νομοσχέδιο, κύριε Πρόεδρε. Χειρότερο είναι να αλλάξεις πολιτική και από φιλολαϊκή δεξιά να γίνεσαι αντιλαϊκή δεξιά, σε συνεργασία με τα καρτέλ των τραπεζών και των καρτέλ του γάλακτος και των υπόλοιπων πολυεθνικών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Σκοπελίτης έχει το λόγο.

Πόσο χρόνο θα χρειαστείτε, κύριε Σκοπελίτη;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Ως συνήθως θα είμαι πάρα πολύ σύντομος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ορίστε, κύριε Σκοπελίτη, έχετε το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Μίλησε και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος. Κάλυψε ορισμένα θέματα τα οποία ήθελα να τονίσω και εγώ στη δευτερολογία μου.

Εκείνο που θα ήθελα να επαναλάβω, κύριε Πρόεδρε, και να γίνει καθαρό είναι ότι εμείς διαφωνούμε με την ουσία, με το περιεχόμενο που δίνετε σ' αυτό το Κέντρο. Έχουμε πει ότι επιδίωξη είναι, με όλα τα κενά που έχει μέσα σε σχέση με τους σκοπούς και τους φόβους του Κέντρου, να φτιάξει μία κολυμπήθρα εξαγνισμού της Αστυνομίας.

Ακόμη και αυτό που λέτε εισηγητικά – αναφέρθηκαν και άλλοι συνάδελφοι– ότι έχετε σαν στόχο μέσα από την ανάδειξη της ιστορίας να καυτηριάσετε τέτοιες περιπτώσεις, αυτό δεν γίνεται. Γι' αυτό λέω ότι εμείς διαφωνούμε με τους στόχους που έρχεται να υπηρετήσει το Κέντρο αυτό.

Θέλω να πω πάντως ότι σε σχέση με αυτά που ακούστηκαν για την Αστυνομία, εμείς –τόνισα και στην πρωτολογία μου– τιμάμε εκείνους τους αστυνομικούς που στο ιστορικό «χθες» έδωσαν τον αγώνα μέσα από τις γραμμές του λαϊκού κινήματος για τη λευτεριά, για τα προβλήματα του λαού. Και τιμάμε και σήμερα εκείνους που αγωνίζονται για τη δίωξη του κοινού εγκλήματος. Όμως, σαν Σώμα δεν κινήθηκε προς αυτήν την κατεύθυνση. Και δεν φταίνε οι άνδρες, οι γυναίκες τα στελέχη του Σώματος. Αυτά τα καθήκοντα καθορίστηκαν με την ίδρυσή του ως Σώμα, η προσπάθεια των συγκεκριμένων συμπεριφερόντων, των συμπεριφερόντων της αστικής τάξης. Και μέσα σε αυτήν την κατεύθυνση δρομολογήθηκε και η δράση της.

Πέρα, κύριε Πρόεδρε, από την κυρίαρχη αυτή διαφωνία μας, έχουμε και μία άλλη διαφωνία την οποία τονίσαμε και ακούστηκε πάρα πολλές φορές. Έχει σχέση με το πού θα στηθεί και πώς θα στηθεί το ΠΟ.Κ.Ε.Α..

Πολλές φορές, κύριε Πρόεδρε, αναρωτιέμαι ποιοι κάνουν τα μεγαλύτερα περιβαλλοντολογικά εγκλήματα. Οι φωτιές ή οι πολιτικές; Υποκειμενικά καταλήγω ότι τα κάνουν οι πολιτικές, οι οποίες δεν έπεσαν από τον ουρανό, ασκήθηκαν από όλες τις κυβερνήσεις που γνώρισε η χώρα μας και συνεχίζονται και τώρα.

Είμαστε αντίθετοι στην εγκατάσταση του Πολιτιστικού

Κέντρου στο συγκεκριμένο χώρο, διότι θα δημιουργήσει τεράστια προβλήματα. Το καταγράφουν οι αντιρρήσεις των κατοίκων της περιοχής, των επιστημονικών φορέων. Εσείς επιμένετε. Έχουμε λίγους χώρους –και το ξέρετε καλύτερα από μένα– λίγους πνεύμονες, μην καταστρέφουμε και αυτούς τους λίγους. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Επαινώ για μία ακόμη φορά την ουσία και την συντομία των όσων είπατε.

Ο κ. Σαμπαζιώτης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα στο χρόνο της ολιγόλεπτης δευτερολογίας μου να εκφράσω μία έκπληξη που αισθάνθηκα σ' αυτήν την Αίθουσα, εξαιτίας των τοποθετήσεων κάποιων συναδέλφων. Διότι συμμετέχω στην επιτροπή και είχα παρακολουθήσει και τη διαδικασία όταν το νομοσχέδιο αυτό είχε έρθει στην αρμόδια επιτροπή και να αφαιρέσω τη σαφή τοποθέτηση του εκπροσώπου του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. που πραγματικά είχε τοποθετηθεί ακραιφνώς απέναντι. Από τους υπολοίπους συναδέλφους, που τοποθετήθηκαν, θα περίμενα τουλάχιστον λιγότερη καχυποψία και μεγαλύτερη αποδοχή.

Σε ό,τι αφορά το συνάδελφο κ. Βελόπουλο που έθεσε ένα ζήτημα, αν και εφ' όσον μπορούν στην επιτροπή να αλλάζουν άποψη από την επιτροπή στο Τμήμα, θα πω ότι ο συνάδελφός μου κ. Αποστολάκος έβαλε το ζήτημα ως ζήτημα πολιτικής συνέπειας. Βεβαίως και δικαιούνται να αλλάζουν άποψη. Και εμείς δικαιούμαστε να δεχθούμε ως αιτιολογία αυτής της αλλαγής το γεγονός ότι είχαν έρθει αδιάβαστοι στην επιτροπή, αλλά διαβασμένοι στο Τμήμα. Είναι αλήθεια πως όσο διαβάζει ο άνθρωπος, μαθαίνει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το ερώτημα ήταν ρητορικό, ας μην σπαταλούμε το χρόνο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ: Ας δούμε, τέλος πάντων, τι ακριβώς κάνουμε εδώ. Φτιάχνουμε το Πολιτιστικό Κέντρο της Αστυνομίας. Συμφωνούμε ότι το δικαιούται αυτό το Πολιτιστικό Κέντρο η Αστυνομία; Βεβαίως και διεφάνη από όλες τις τοποθετήσεις των συναδέλφων ότι συμφωνούμε πως το δικαιούται. Έχει αντικείμενο αυτό το Πολιτιστικό Κέντρο; Βεβαίως και έχει αντικείμενο, διότι η Ελληνική Αστυνομία έχει μία βαθιά ιστορική διαδρομή, κύριοι συνάδελφοι, από το 1833 έως σήμερα, ξεκινώντας από την Ελληνική Χωροφυλακή, αλλάζοντας σε αστυνομία πόλεων και καταλήγοντας σε Ελληνική Αστυνομία. Και αυτή η διαδρομή είναι πάντα λαμπρή και ρηξικέλευστη; Βεβαίως και όχι, γιατί είναι μία διαδρομή που πηγαίνει παράλληλα με τη διαδρομή της ιστορίας του Ελληνικού Κράτους. Η Ελληνική Αστυνομία δεν λειτούργησε σε άλλο χώρο, ούτε είναι ξεκομμένη από την ελληνική κοινωνία. Έτσι όπως η ελληνική μας ιστορία, η ιστορία της πατρίδας μας έχει τις λαμπρές της στιγμές και τα μελανά της σημεία, το ίδιο έχει και η Ελληνική Αστυνομία τις λαμπρές της στιγμές και τα μελανά της σημεία και δικαιούμαστε αυτά να τα καταγράψουμε, ώστε να είναι υπερήφανη για τις λαμπρές της στιγμές, αλλά να είναι τα μελανά εκείνα σημεία παραδείγματα προς «αποφυγήν», για να μην έχουμε τα ίδια και περισσότερα προβλήματα στο μέλλον.

Και πού αποφασίσαμε να φτιάξουμε αυτό το Πολιτιστικό Κέντρο; Σε ένα χώρο που είναι ταυτισμένος στη συνείδηση των Ελλήνων πολιτών ως χώρος που έχει να κάνει με την Αστυνομία, δηλαδή στο χώρο της πρώην Σχολής Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας. Και τι θα έχει αυτό το Πολιτιστικό Κέντρο; Θα έχει βιβλιοθήκη, μουσείο και ένα ιστορικό αρχείο. Γιατί, κύριοι συνάδελφοι; Διότι τα διασωθέντα σήμερα ιστορικά συγγράμματα, έντυπα, διαταγές, βιβλία και αντικείμενα που είναι ατάκτως τοποθετημένα σε ανήλιαγα υπόγεια, αλλά και σε χέρια ιδιωτών, καταστρέφονται. Θα πρέπει να γίνει μία προσπάθεια να διασωθούν, να αρχειοθετηθούν, για να μπορούν στην πορεία να αποδοθούν στους μελετητές ή στους ερευνητές του σήμερα, αλλά και του αύριο.

Έχει ανάγκη η Κυβέρνηση ή η Ελληνική Αστυνομία να μεθοδεύει το φτιασίδιωμα αυτής της ιστορίας;

Βεβαίως και δεν υπάρχει καμμία τέτοια ανάγκη και απορώ πως τοποθετήθηκαν κάποιοι συνάδελφοι και εξέφρασαν αυτήν την καχυποψία.

Πού το κάνουμε αυτό το Πολιτιστικό Κέντρο της Ελληνικής

Αστυνομίας; Το κάνουμε πάνω στη Λεωφόρο Μεσογείων, δίπλα στο μετρό, δίπλα σε ένα δημοτικό πάρκο. Άρα, δημιουργούμε προϋποθέσεις πολιτισμικού περιβάλλοντος για ψυχαγωγία και ανάπαυση πού, κύριοι συνάδελφοι; Μέσα στο αστικό, πολυπληθυσμιακό κέντρο της Αθήνας, που το έχει τόσο ανάγκη.

Θεωρώ ότι ακούστηκαν από κάποιους συναδέλφους εξάρσεις περιβαλλοντικές. Θα πω στους κυρίους συναδέλφους ότι δεν κατέχει κανένας τη μόνη αλήθεια για την περιβαλλοντική υποβάθμιση της Αθήνας, λόγω της αλόγιστης διαχείρισης των προηγούμενων ετών, αλλά και από την κατάκαυση των δασών, των ορεινών όγκων που την περιβάλλουν. Θα συμφωνήσω με την κ. Δαμανάκη ότι αυτές οι πολιτιστικές και περιβαλλοντικές υποκρισίες θα πρέπει να μην εκστομίζονται μέσα σε αυτήν την Αίθουσα.

Σας εξήγησε και ο Υπουργός ότι αυτό το οποίο γίνεται εκεί είναι η απόσυρση των ατάκτως ερριμμένων παραπηγμάτων, όπου σήμερα στεγάζονται οι υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας. Και αυτό είναι ντροπή και δεν νομίζω ότι περιποιεί τιμή για το ρόλο της Ελληνικής Αστυνομίας το να στεγάζονται εκεί οι υπηρεσίες. Βεβαίως, για να μην υπάρχει καμμία καχυποψία ή, εάν θέλετε, από τη μεριά σας καμμία ανησυχία, εάν θα εφάρμοστεί και θα εξεταστεί το λεγόμενο «περιβαλλοντικό κεκτημένο» από το Συμβούλιο της Επικρατείας, θα ήθελα να πω ότι βεβαίως και θα εξεταστεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Ακούστηκαν, όμως, και άλλες κορώνες, ότι θα πρέπει αυτό το Πολιτιστικό Κέντρο να μεταφερθεί στην Αγία Βαρβάρα ή σε κάποια άλλη περιφερειακή πόλη. Βεβαίως, αυτές είναι έωλες προτάσεις, στη λογική, κύριοι συνάδελφοι, ότι το άγαλμα του Παπαφλέσσα δεν το φτιάχνουμε στα Τρίκαλα, το φτιάχνουμε στο Μανιάκι.

Από εκεί και μετά, λαϊκισμοί του «στίλ» ότι η Ελληνική Αστυνομία με αυτά τα χρήματα θα μπορούσε να πάρει ελαστικά των περιπολικών, θα σας πω ότι βεβαίως και χρειάζεται και τα ελαστικά και τα αλεξίσφαιρα γιλέκα και σύγχρονο εξοπλισμό και εξελιγμένα όπλα, γιατί οι ανάγκες και οι απαιτήσεις είναι πάρα πολύ μεγάλες, διότι υπηρετεί την εμπέδωση του αισθήματος ασφάλειας στους πολίτες. Και αυτό είναι πολύ σημαντικό, γιατί έχει να κάνει με την ποιότητα ζωής των πολιτών, αλλά χρειάζεται, κύριε συνάδελφε, και το Πολιτιστικό Κέντρο.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας, θέλω να πω ότι πίστευα και πιστεύω ότι νομοσχέδιο σαν και αυτό –το είπα στην πρωτολογία μου το είπε και ο κ. Ρήγας, το ανέφερε ο κύριος Υπουργός– δεν είναι από τα νομοσχέδια που επιφέρουν μεγάλες θεσμικές τομές, αλλά έχουν ένα συγκεκριμένο συμβολισμό. Πίστευα, λοιπόν, και πιστεύω ότι στην εποχή μας και ιδίως στο επίπεδο της δημοκρατίας το οποίο έχουμε κατακτήσει δεν έπρεπε τέτοιου είδους νομοσχέδια να μας χωρίζουν, αλλά θα έπρεπε να μας ενώνουν και πάνω απ' όλα, να μη δημιουργούν φοβικά σύνδρομα σαν και αυτά που άκουσα να εκστομίζονται απόψε από συναδέλφους σε αυτήν εδώ την Αίθουσα.

Κλείνοντας, κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας παρακαλέσω να αποσύρετε την καχυποψία σας, αλλά και αποδεχόμενοι αυτό το νομοσχέδιο, να το ψηφίσετε, διότι ικανοποιούμε τρία πράγματα.

Πρώτον, περιβαλλοντικά αναβαθμίζουμε τη συγκεκριμένη περιοχή, κάτι που έχουν ανάγκη και οι κάτοικοι που μένουν στον περιβάλλοντα χώρο. Δεν θα καταστρέψουμε ούτε ένα τετραγωνικό μέτρο πράσινο. Αντίθετα, όπως εξήγησε και ο κύριος Υπουργός, θα αυξηθεί το πράσινο.

Δεύτερον, φτιάχνουμε και παραδίδουμε ένα κτήριο λειτουργικό, ικανό να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις που έχει σήμερα η Ελληνική Αστυνομία, ένα κτήριο που πραγματικά αξίζει σε μία Ελληνική Αστυνομία με το θεσμικό ρόλο που έχει επιτελέσει όλα αυτά τα χρόνια.

Τρίτον, κατασκευάζουμε μέσα σε ένα παραδοσιακό κτήριο ένα πολιτιστικό κέντρο, το Πολιτιστικό Κέντρο της Ελληνικής Αστυνομίας, κάτι νομίζω το οποίο ότι όλοι αποδεχθήκαμε απόψε, πως η μακρόχρονη παρουσία της, ο μακρόχρονος

ρόλος της το απαιτεί και οφείλουμε να της το δώσουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο κ. Βελόπουλος έχει ζητήσει το λόγο επί προσωπικού.

Ορίστε, κύριε Βελόπουλε, έχετε το λόγο για ένα λεπτό. Σε τι συνίσταται το προσωπικό θέμα;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Η λέξη «αδιάβαστος» στο λεξικό σημαίνει αυτός που δεν διάβασε καλά.

Θα υπενθυμίσω στον καλό συνάδελφο, τον οποίο εκτιμώ δέοντως, ότι αν διάβαζε τα Πρακτικά, θα έβλεπε δύο πράγματα. Πρώτον, ότι ο εισηγητής στην επιτροπή είπε ότι επιφυλασσόμαστε για την Ολομέλεια. Άρα, το «αδιάβαστος» επιστρέφεται ανεπισημαστικά.

Δεύτερον, δεν βλέπει και καλά, διότι δεν ήμουν εγώ στην επιτροπή.

Άρα, λοιπόν, όταν εκστομίζει τη λέξη «αδιάβαστος» και αναφέρεται σε συνάδελφο, θα πρέπει τουλάχιστον να είναι προσεκτικότερος.

Βέβαια, θα ήθελα να του πω και το εξής:

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Δεν σας έδωσα το λόγο. Πώς μιλάτε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ: Εγώ δεν μίλησα, το λόγο ζητήσα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Με πολλή ευγένεια θα ήθελα να του πω το εξής: Αφού έμπλεξε τον Παπαφλέσσα στα Τρίκαλα και στο Μανιάκι με τα ελαστικά των αυτοκινήτων...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έχετε περάσει το ένα λεπτό. Κατεγράφη η άποψή σας.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...δεν θα ήθελα να κάνω κανένα άλλο σχόλιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το Προεδρείο γνωρίζει ότι είστε επιμελής και επομένως, δεν υπάρχει κανένας λόγος να παρατείνουμε τη συζήτηση. Προφανώς, και ο συνάδελφός μας δεν είχε αυτήν την πρόθεση να σας θίξει.

Προχωρούμε. Έχει ζητήσει το λόγο ο κ. Παπουτσής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Δεν έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ, για ένα δευτερόλεπτο. Δεν θα δημιουργήσω ένταση, πιστέψτε με.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Προκαλέσατε, με τη στάση σας, παράταση, μην επιστρέψουμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ: Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Μα, για όνομα, δεν αντιλαμβάνεστε αυτό που λέω;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τελείωσε το θέμα. Μην το συνεχίζετε, γιατί θα απαντήσω και πάλι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ: Όχι, αγαπητέ συνάδελφε, γνωρίζετε την εκτίμηση που σας έχω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Πείτε αυτό που θέλετε να τελειώνουμε επιτέλους.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ: Να το πω εκτός μικροφώνου, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ναι, πείτε το τώρα να τελειώνουμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ: Όχι, δεν θέλω να το πω εκτός μικροφώνου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Εντάξει.

Ο κ. Παπουτσής έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα με προσοχή τη διπλή παρέμβαση του κυρίου Υπουργού, αλλά και τον αξιότιμο συνάδελφο εισηγητή της Πλειοψηφίας να επιμένουν επί του ίδιου θέματος. Αλλά δεν ακούω καμία απολύτως απάντηση στο σχόλιο, το οποίο έκανα, σχετικά με το πρωτοφανές για την κοινοβουλευτική αυτή περίοδο, αλλά

νομίζω και την προηγούμενη περίοδο, αν δεν με απατά η μνήμη μου, να έρχεται η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής και να ξετινάξει ένα νομοσχέδιο της Κυβέρνησης, γιατί περί αυτού πρόκειται. Το ξετινάξει. Και αποδεικνύει, όχι ότι ήταν αδιάβαστοι οι Βουλευτές στην επιτροπή, όπου γινόταν η νομοθετική επεξεργασία, όπου εξεδήλωσαν τις αντιρρήσεις, τις επιφυλάξεις και έκαναν συγκεκριμένες ερωτήσεις προς την Κυβέρνηση, αλλά ότι σήμερα η Κυβέρνηση αποσαφηνίζει κάτι το οποίο, απ' ό,τι φάνηκε, οι περισσότεροι συνάδελφοι, μεταξύ των οποίων και οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν είχαν αντιληφθεί. Ότι, υπό τον γενικό τίτλο «Πολιτιστικό Κέντρο της Αστυνομίας», στην πραγματικότητα νομοθετούμε ένα νέο κτήριο για τη διοίκηση της Αστυνομίας. Και ακούμε διάφορα, ότι εμείς είμαστε ταυτισμένοι με το όραμα ενός τέτοιου μουσείου, ή ενός τέτοιου ιστορικού αρχείου της αστυνομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να το επαναλάβω για μία ακόμη φορά. Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. είναι ταυτισμένο με το όραμα ενός Μητροπολιτικού Πάρκου στο Γουδί και προσωπικά εγώ, αν μου επιτρώτε, είμαι επίσης ταυτισμένος με το όραμα ενός Μητροπολιτικού Πάρκου του Γουδίου, στα πλαίσια μιας μεγάλης ανάπλασης της Αθήνας...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ: Τώρα συμφωνούμε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ναι, ένα λεπτό. Αφού, λοιπόν, συμφωνείτε κύριοι συνάδελφοι, τότε γιατί δεν κάνετε δεκτή την πρόταση, την οποία σας κάναμε προηγουμένως, όπου σας ζητήσαμε να αποσύρετε το παρόν νομοσχέδιο το οποίο συζητούμε και να προσέλθει η Κυβέρνηση με μία νέα νομοθετική πρωτοβουλία, αφού τόσο πολύ συμφωνείτε, η οποία να διασφαλίζει, αυτό το οποίο ζητά όλος ο αθηναϊκός κόσμος, όλος ο κόσμος της Αθήνας, όλη η αθηναϊκή κοινωνία, δηλαδή να διασφαλίζει το Μητροπολιτικό Πάρκο του Γουδίου; Γιατί δεν το κάνετε, λοιπόν, αυτό, αφού συμφωνείτε, αφού έχετε ευαισθησία, αφού εγκალείτε εμάς και κατηγορείτε εμάς ότι εμείς κάνουμε λαϊκιστική πολιτική και διάφορα άλλα τέτοια ωραία και περιεργα;

Εμείς επαναλαμβάνουμε, είμαστε απολύτως συνεπείς. Στην επιτροπή σας είπαμε, εμείς συμφωνούμε επί της αρχής στο να υπάρχει ένα μουσείο –όπως θέλετε πείτε το– ένα Πολιτιστικό Κέντρο της Αστυνομίας και ένα ιστορικό αρχείο. Διαφωνούμε πλήρως με την οποιαδήποτε προσθήκη νέων χτισμάτων, νέων κτηρίων, νέων οικοδομήσιμων κατασκευασμάτων, τα οποία προβλέπονται μέσα από αυτό το νομοσχέδιο. Και επιπλέον, δεν άκουσα ούτε έναν να μου απαντά στο ερώτημα: Τι είναι άραγε αυτή η πρόταση με τις συμβάσεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα; Είναι μία νέα εκδήλωση σε ένα ανώτερο επίπεδο του νεοφιλελευθερισμού, όπου ένα κτήριο της Αστυνομίας, δηλαδή τα κτήρια της διοίκησης θα κατασκευαστούν με συμβάσεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα ή είναι άλλες υπηρεσίες, οι οποίες πρόκειται να οργανωθούν και να λειτουργήσουν στο πλαίσιο του μουσείου, όπου και σ' αυτές χρειαζόμαστε, τον ιδιωτικό τομέα, για να συνδράμει και να επωφεληθεί και εκείνος από τις δράσεις. Γιατί προφανώς, δεν πιστεύω να υπάρχει κάποιο τμήμα του ιδιωτικού τομέα, το οποίο θα συνδράμει, χωρίς να επωφεληθεί.

Πρώτ', λοιπόν, σε ποιο σημείο θα επωφεληθεί από το εγχείρημά σας; Σε ποιο σημείο πρόκειται να επωφεληθεί ο ιδιωτικός τομέας, έτσι ώστε να καταστεί ελκυστική η πρότασή σας, για να συμμετάσχει στη νέα επένδυση, στην οποία τον καλείτε να συμμετάσχει. Πείτε μας για να κατανοήσουμε. Για να καταλάβει και ο κόσμος, ο οποίος ενδιαφέρεται για όλα τα ωραία λόγια, τα οποία μας λέτε. Αλλά πάνω απ' όλα ενδιαφέρεται για την ποιότητα της ζωής του και ιδιαίτερα οι Αθηναίοι πολίτες των οποίων η ποιότητα της ζωής συνεχώς υποβαθμίζεται, ως αποτέλεσμα της πολιτικής σας. Χρειάζονται πράσινο, χρειάζονται πάρκα και γι' αυτό ακριβώς επιμένουμε.

Εμείς θέλουμε Μητροπολιτικό Πάρκο στο Γουδί. Ελάτε να το νομοθετήσουμε τώρα και από εκεί και πέρα, θα βρούμε λύσεις για όλα και για τα κτήρια της Αστυνομίας. Πράγματι, χρειάζεται ένα καινούργιο κτήριο, όχι όμως εκεί. Μπορούμε να βρούμε άλλους χώρους, άλλες περιοχές της Αθήνας. Γιατί μέσα στο Μητροπολιτικό Πάρκο;

Το ξέρετε πολύ καλά, κύριε Υπουργέ. Εάν τυχόν προχωρήσει αυτό το σχέδιό σας, το όραμα του Μητροπολιτικού Πάρκου έχει πάει στράφι. Δεν υπάρχει. Θα μείνουμε για να συζητάμε ότι κάποτε είχαμε μια ωραία ιδέα, αλλά δυστυχώς ήλθε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και –λυπάμαι που θα το πω– ένας Υπουργός που εκλέγεται στην Αθήνα, ο οποίος συναίνεσε σε μία τέτοια προοπτική. Δεν θα ήθελα να το δω για εσάς αυτό. Ξέρετε την προσωπική εκτίμηση την οποία σας έχω. Λυπάμαι που βρίσκεστε σήμερα στη θέση αυτή να προτείνετε κάτι το οποίο είναι εγκληματικό για την πόλη την οποία μας εκλέγει. Λυπάμαι ειλικρινά. Γι' αυτό επιμένουμε. Ξανασκεφτείτε το. Υπάρχει ο χρόνος. Είμαστε εδώ, συμφωνούμε όλα τα κόμματα. Ελάτε πρώτα να κάνουμε την κεντρική νομοθετική ρύθμιση που αφορά την κατοχύρωση του Μητροπολιτικού Πάρκου του Γουδή. Ανταποκριθείτε σ' αυτό το αίτημα. Δείξτε ότι έχετε πραγματική ευαισθησία, όχι στα λόγια, αλλά στην πράξη.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Παρακαλώ το λόγο, κύριε Πρόεδρε, για να δευτερολογήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κύριε Πρόεδρε, έχω δει χαοτικές κινήσεις πολλές φορές στις στάσεις των κομμάτων, αλλά σαν και αυτή που βλέπω σε ό,τι αφορά την Αξιωματική Αντιπολίτευση, ομολογώ ότι με εκπλήσσει ή μάλλον με λυπεί ιδιαίτερος.

Έρχεται στην επιτροπή και συμφωνεί επί της αρχής. Έρχεται στη συνέχεια και διαφωνεί επί της αρχής, γιατί την αρχή συζητάμε σήμερα. Εάν μου έλεγε, για παράδειγμα, ότι αύριο διαφωνεί επί του συγκεκριμένου άρθρου, να το καταλάβω. Εδώ, καταψηφίζει ολόκληρο νομοσχέδιο, διότι διαφωνεί στην ουσία για ένα και μόνο άρθρο. Αυτό δείχνει αντίφαση και αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα το οποίο ταλαιπωρεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δεν υπάρχει καμμία γραμμή. Άλλα σκέφτεται στην επιτροπή, άλλα σκέφτεται όταν έρχεται στο Τμήμα, μέσα στη Βουλή. Είναι φανερό ότι αυτό απηχεί όχι μόνο την έλλειψη γραμμής, αλλά απηχεί κυρίως τον λαϊκισμό, ο οποίος σημαίνει ότι αφού κάποιος αντιτίθενται σ' αυτό το πράγμα, γιατί να μην πούμε όχι; Έχουμε να χάσουμε τίποτα; Αυτό είναι το πρώτο, το οποίο δείχνει την έλλειψη γραμμής και πολιτικής σταθερότητας σε εκείνα τα οποία ακόμα πρεσβεύει.

Έρχομαι στο δεύτερο. Άκουσα να λένε ότι: «Το 2001 το είχαμε αποφασίσει αυτό, αλλά σκεπτόμασταν Μητροπολιτικό Πάρκο και επρόκειτο να το αλλάξουμε». Το λέω, επαναλαμβάνοντας αυτό που τόνισα προηγουμένως, διότι είναι εδώ ο κ. Παπουτσής.

Θα ήθελα να θυμίσω στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι όταν υποβλήθηκε ο φάκελος της ολυμπιακής προετοιμασίας, υπήρχαν όλα τα ολυμπιακά έργα. Η υποβολή του φακέλου, η έγκρισή του και η εκτέλεσή του είχε ξεκινήσει πολύ προ του 2001. Άρα, όταν το 2001 ο κ. Κώστας Λαλιώτης –άρα η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.– ερχόταν και χωροθετούσε στο συγκεκριμένο σημείο το κτήριο διοίκησης της Ελληνικής Αστυνομίας, είχε και το φάκελο της ολυμπιακής προετοιμασίας, άρα ήξερε τι θα κάνει και υποθέτω και τι θα γίνει και μετά με το γήπεδο του Μπάντιμγκτον, όπως επίσης είχε διαμορφώσει την άποψη για όλη την περιοχή, για όλο το πάρκο.

Δηλαδή, τι μας λένε τώρα από την πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Ή ότι δεν γνώριζαν το 2001 τι έκαναν ή ότι σήμερα μετάνιωσαν. Η αλήθεια είναι –και όσοι μας ακούν και όσοι μας βλέπουν θα το καταλάβουν– ότι το 2001 το ΠΑ.ΣΟ.Κ., δια του Υπουργού κ. Λαλιώτη, ο οποίος οργάνωσε και την ολυμπιακή προετοιμασία από πλευράς υποδομών, είχε πει ότι σε εκείνο το συγκεκριμένο σημείο θα γίνει το Αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας.

Το μόνο που κάνουμε, λοιπόν, είναι τα αυθαίρετα που είχαν σωρευθεί επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. και που είναι παράγκες στην κυριολεξία –που είναι ντροπή για την Ελληνική Αστυνομία να στεγάζεται εκεί– να προστίθενται σ' αυτό το κτήριο με 8.000 τετραγωνικά, αλλά γλιτώνουμε 1,5 στρέμματα από τον χώρο τον οποίο σήμερα κατέχουν.

Άκουσα από ορισμένους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τον κ.

Μαγκριώτη συγκεκριμένα, να λέει: «Δεν έχουμε το δικαίωμα να κάνουμε λάθος; Λάθος κάναμε το 2001, όπως λάθος κάναμε για τη χωροθέτηση του κτηρίου στην περιφέρεια της Θεσσαλονίκης. Έχουμε κάνει λάθος, το ομολογούμε, να μην γίνει αυτό το πράγμα».

Ξέρετε κάτι; Άλλο να λες ότι λυπάμαι που έκανα το λάθος αυτό και εν πάση περιπτώσει, ελάτε να δούμε τι θα κάνουμε και άλλο να λες από τη μία πλευρά ότι μεσολάβησε η ολυμπιακή προετοιμασία και εμείς είχαμε προβλέψει αυτό τότε τα πάντα.

Δεν μπορεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να έχει δίκιο είτε στην Κυβέρνηση είτε στην Αντιπολίτευση. Αυτό δεν γίνεται. Αλλά και για κόμματα που κυβέρνησαν και μάλιστα τόσο πρόσφατα, γιατί δεν είναι μακριά η εποχή –και μιλάμε για μεγάλες υποδομές– δεν είναι δυνατόν να έρχεται και να λέει: «Ξέρετε, έκανα λάθος».

Το έχω πει και άλλοτε εδώ. Το μυστήριο της μετανοίας είναι χρήσιμο γενικότερα για να συγχωρούνται τα αμαρτήματα των ανθρώπων, ενδεχομένως για να μπορούν να έχουν την πολυτέλεια να κάνουν και άλλα, αλλά αυτό μπορεί να είναι χρήσιμο για την σωτηρία της ψυχής. Στην πολιτική, για τα κόμματα που κυβέρνησαν και διεκδικούν τη δυνατότητα να ξανακυβερνήσουν, δεν είναι διόλου χρήσιμο. Ίσα-ίσα, είναι ιδιαίτερος υποκριτικό. Γιατί ούτε αυτό δεν μας λέει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Ύστερα, δεν μας λέει, πού πρέπει να πάει αυτό το κτήριο της Αστυνομίας.

Να φτιάξουμε, λέει, διακομματική επιτροπή! Δεν θα αναφερθώ σε γνωστή ρήση για τις τριμελείς επιτροπές από πέντε-έξι άτομα στα θέματα αυτά. Αλλά εγώ θα πω κάτι άλλο πολύ απλό. Διακομματική για να δούμε τι συμβαίνει με το θέμα του Πάρκου στου Γουδή και για ένα θέμα που αποφασίσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. από το 2001, αλλά από τότε από διακομματική για να δούμε τους θεσμούς που πρέπει να λειτουργήσουν για το πολιτικό χρήμα και τη διαφάνεια. Για σκεφθείτε! Τι εικόνα ενότητας είναι αυτό για ένα κόμμα Αντιπολίτευσης σήμερα, που κυβέρνησε και σκοπεί να ξανακυβερνήσει, ή τουλάχιστον έτσι μας λέει. Ο ελληνικός λαός θα αποφασίσει γι' αυτό.

Εγώ θα επαναλάβω γι' αυτούς που με ακούν και αυτούς που βλέπουν. Είναι πολύ απλό. Το ΠΟ.Κ.Ε.Α. θα γίνει στο παλιό παραδοσιακό κτήριο και δεν προσθέτουμε ούτε ένα τετραγωνικό. Αναβαθμίζεται ένα κτήριο, γιατί άκουσα και περί «Μακρυγιάννη» και περί άλλων τινών. Γίνεται στο κτήριο εκείνο για τις ανάγκες της Αστυνομίας, της ιστορίας, των ανθρώπων της. Και είναι απόλυτα κατανοητό. Όσα δε ακούστηκαν εναντίον της Αστυνομίας, είναι ντροπή να ακούγονται μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Είναι ντροπή να γίνονται συγκρίσεις ανάμεσα σε ένστολα Σώματα. Είναι ντροπή, γιατί οι άνθρωποι έδωσαν και δίνουν διαχρονικά το αίμα τους μέσα στην καθημερινότητα. Και όσοι δεν το καταλαβαίνουν, νομίζω ότι βλάπτουν περισσότερο τον εαυτό τους, γιατί δεν θίγεται η Ελληνική Αστυνομία από κατηγορίες και αιτιάσεις, οι οποίες στο κάτω-κάτω δεν έχουν καμμία ανταπόκριση στην πραγματικότητα.

Όμως, θα ήθελα να προσθέσω και να πω ότι εκτός από το ΠΟ.Κ.Ε.Α. –το οποίο το τονίζω δεν έχει να κάνει τίποτα με τα είκοσι χιλιάδες τετραγωνικά που γίνονται είκοσι οκτώ χιλιάδες– πρέπει να δημιουργηθεί ένα κτήριο αντάξιο της Ελληνικής Αστυνομίας.

Σήμερα στεγάζονται στο ίδιο κτήριο και το τέως Δημόσιας Τάξης και η Ελληνική Αστυνομία. Και θυμίζω στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. που κάνει ότι δεν θυμάται. Και εκείνο είχε σχεδιάσει τα δύο διαφορετικά. Να γίνει το κτήριο της Ελληνικής Αστυνομίας εκεί που είναι το Υπουργείο Δικαιοσύνης και το κτήριο για το Δημόσιας Τάξης εκεί που είναι σήμερα. Τότε πανίσχυρος –για να μη θίγω μνήμες νεκρών– Υπουργός της Κυβέρνησης που έγινε Υπουργός της Δικαιοσύνης, με το έτσι θέλω παίρνει αυτό το κτήριο, το οποίο ήταν κτήριο της Ελληνικής Αστυνομίας και το κάνει Υπουργείο της Δικαιοσύνης, γιατί έγινε Υπουργός Δικαιοσύνης και του άρσε. Και ξαφνικά η Ελληνική Αστυνομία μαζί με την Ε.Υ.Π. και όλα, αναγκάζονται να στεγαστούν στο ίδιο κτήριο.

Το βλέπει τότε η Κυβέρνηση, το βλέπει ο Κώστας ο Λαλιώτης και σου λέει: «Πού να χωροθετήσουμε»; Ο χώρος είναι ελεύθερος. Δεν είναι χώρος πρασίνου. Ήταν ένας χώρος –και φάνηκε γιατί πέρασε το διάταγμα αυτό από επεξεργασία από το Συμ-

βούλιο της Επικρατείας- ο οποίος φτιάχτηκε γι' αυτήν την ιστορία.

Δεν καταλαβαίνω λοιπόν. Έρχεται το Συμβούλιο Επικρατείας –από το οποίο επαναλαμβάνω πέρασε για επεξεργασία το σχετικό διάταγμα- και λέει «καλώς γίνεται, δεν επιβαρύνεται τίποτα». Αυτό είπε το Συμβούλιο Επικρατείας.

Είπε τότε η Κυβέρνηση ότι δεν υπάρχει επιβάρυνση. Είπε και το Συμβούλιο της Επικρατείας επίσης ότι δεν υπάρχει επιβάρυνση. Ακολουθούμε την ίδια λογική. Και κάνουμε το απλό. Γιατί στο μεταξύ, το Π.Α.Σ.Ο.Κ. δεν είναι ότι είχε χωροθετήσει, αλλά έσπειρε επειδή ο τότε Υπουργός Δικαιοσύνης πήρε το άλλο κτήριο και δεν χώραγε το κτήριο της οδού Κατεχάκη, έσπειρε επαναλαμβάνω στην κυριολεξία με αυθαίρετα παραπήγματα, που είναι ντροπή, τον όλο χώρο για να στεγαστούν υπηρεσίες. Παίρνουμε λοιπόν όλα τα αυθαίρετα αυτά τα προκατασκευασμένα και προσθέτουμε οκτώ χιλιάδες τετραγωνικά, που παίρνουν ενάμιση στρέμμα πλάτους για να το πω έτσι από τον όλο χώρο και περισσεύει και ενάμιση στρέμμα από εκείνο το οποίο σήμερα καταλαμβάνεται απ' όλη αυτήν την αυθαίρεση, που είναι ντροπή. Και έρχεται το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και μιλά για «μητροπολιτικά πάρκα» και για όλα αυτά τα πράγματα.

Και το κυριότερο. Μιλάμε για κόλαφο της Επιστημονικής Υπηρεσίας. Πάλι δεν διάβασαν τι λέει η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής.

Στην επιτροπή, συνταγματολόγος συνάδελφος είχε πει ούτε λίγο, ούτε πολύ ότι δεν μπορεί να γίνει αυτό με νόμο και ότι μπορεί να γίνει μόνο με διάταγμα. Έρχεται, λοιπόν, η Επιστημονική Υπηρεσία και λέει: Η απόφαση 391 του Συμβουλίου της Επικρατείας λέει ότι βεβαίως μπορεί να υπάρξει εξαιρέση από τη διαδικασία του διατάγματος, αρκεί να συντρέχουν ορισμένες προϋποθέσεις.

Και λέω πολύ απλά. Επιβεβαιώνει αυτό που έλεγα στην επιτροπή. Διαψεύδει το Π.Α.Σ.Ο.Κ., είναι κόλαφος για τις ανακρίβειες που λέγονταν στην επιτροπή. Καταθέτω τη μελέτη που έχει γίνει και προσθέτω το εξής απλό: Ανοικτός είναι ο δρόμος της δικαιοσύνης και τελικά το Συμβούλιο της Επικρατείας είναι ο κριτής που θα μας πει ποιος έχει δίκιο. Γιατί ακόμα και αν πέραγα με διάταγμα τη σχετική διάταξη, πάλι επεξεργασία ήταν, άρα διοικητική διαδικασία και άρα πάλι ήταν ανοικτός ο δρόμος για τη δικαιοσύνη.

Τα λέμε όλα αυτά και βρίσκει ευκαιρία το Π.Α.Σ.Ο.Κ. να αλλάξει γνώμη και να καταψηφίσει τη σχετική ρύθμιση αλλά και ολόκληρο το νομοσχέδιο.

Άκουσα δε και τα απίστευτα, τι θα περιέχει αυτό το μουσείο. Όλη την ιστορία της Ελληνικής Αστυνομίας. Και την καλή και την κακή. Γιατί όπως είπα, η καλή είναι εκείνη που δικαιώνει –και είναι η συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων- το Σώμα, την ιστορία του, το τώρα και το αύριο. Και όλες οι κακές στιγμές, των βασανιστηρίων, των παρεκβάσεων. Γιατί οι μήνες και τα μουσεία περιέχουν μέσα ντοκουμέντα και κυρίως μαρτυρίες από τις οποίες διδάσκεται κάποιος και γι' αυτό για το οποίο είναι υπερήφανος και γι' αυτό για το οποίο δεν πρέπει να κάνει.

Δεν μπορεί, όμως, επ' ευκαιρία μιας τέτοιας ρύθμισης που στο κάτω-κάτω είναι αναγκαία για την Αστυνομία και για τους θεσμούς να γίνεται όλη αυτή η μικροπολιτική συζήτηση. Και κυρίως είναι αδιανόητο να γίνεται αυτή η σύγκριση, ότι άλλη η ιστορία ενός ένστολου Σώματος όπως παραδείγματος χάριν είναι οι Ένοπλες Δυνάμεις, άλλη η ιστορία της Ελληνικής Αστυνομίας. Και όλα αυτά, νομίζω ότι δεν τιμούν κανένα μέσα σ' αυτό το Κοινοβούλιο τη στιγμή που θέλουμε να αναβαθμίσουμε τους θεσμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας το είπα και πάλι. Το κτήριο αυτό πρέπει να γίνει. Η περιοχή είναι η καλύτερη, γιατί δεν υποβαθμίζει σε τίποτα τον όλο όγκο που υπάρχει. Δεν τον υποβαθμίζει ούτε κατ' ελάχιστον. Το τονίζω.

Και επειδή ακούστηκε και κάτι, ότι έγινε για να αποφευχθεί η παρέμβαση του κ. Σουφλιά, φαίνεται ότι οι συνάδελφοι δεν είδαν κάτι πολύ απλό, ότι το νομοσχέδιο φέρει φαρδιά, πλατιά την υπογραφή του κ. Σουφλιά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Α, πολύ ωραία....

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κατόπιν τούτου, λοιπόν, ας σοβαρευτούν στο χώρο του Π.Α.Σ.Ο.Κ. Η μικροπολιτική, η ψηφοθηρία για λόγους μικροπολιτικούς δεν ωφελεί σε τίποτα. Δεν μπορείς να θυσιάσεις την υποδομή, το μέλλον και γενικότερα το κύρος του Σώματος της Ελληνικής Αστυνομίας, για να «χαϊδέψεις μερικά αυτιά». Στο κάτω-κάτω αποδείχθηκε ότι αυτό δεν ωφέλησε κανένα. Νομίζω ότι δεν πρόκειται να ωφεληθεί και εκείνους που θα το ακολουθήσουν στο μέλλον.

Εμείς θα προχωρήσουμε στη ρύθμιση αυτή και το Π.Α.Σ.Ο.Κ. θα θυμάται ότι είναι εκείνο που την ξεκίνησε. Καλώς την ξεκίνησε, αλλά μην ψάχνει για δικαιολογίες και μην ψαρεύει στα θολά νερά αυτή τη στιγμή για λόγους που τονίζω ότι δεν πρόκειται να το ωφεληθούν σε τίποτα. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Παπουτσή, έχετε το λόγο για ένα δίλεπτο για να μπορέσει να αναπτύξει τις απόψεις και ο κ. Πολατίδης, ο οποίος περιμένει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η «επανάληψις εστί μήτηρ πάσης μαθήσεως». Καμιά φορά όμως γίνεται και κουραστική, ακόμη και όταν αντιλαμβανόμαστε ότι χρησιμοποιείται ως μέθοδος προπαγάνδας, γιατί αυτό κάνει ο κύριος Υπουργός. Είναι η τρίτη φορά που ακούμε και λέει τα ίδια ακριβώς πράγματα. Κάνετε προπαγάνδα, λοιπόν, προφανώς.

Δεν ξέρω σε ποιους απευθύνεστε. Δεν ξέρω ποιους θέλετε να πείσετε. Δεν ξέρω σε τι θέλετε να επιχειρηματολογήσετε. Αναφέρεστε συνέχεια στο 2001, επτά χρόνια πριν, για να ξεχάσει ο κόσμος ότι κυβερνάτε αυτόν τον τόπο πέντε χρόνια. Και όλως τυχαίως για ένα μεγάλο γεγονός για την Αθήνα πέρυσι, για το γεγονός δηλαδή ότι κήκε η Πάρνηθα, που σύμφωνα με όλες τις μαρτυρίες βασική ευθύνη είχε η ίδια η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, έρχεστε σήμερα και μας λέτε ότι αυτό δεν είναι ένα γεγονός, ότι δεν συμβαίνει κάτι. Επιμένετε σε σχεδιασμούς του 2001 και με βάση αυτούς θα πρέπει να συνεχίσουμε και να χαράζουμε και το μέλλον μας.

Ε, λοιπόν, δεν έχετε σήμερα –και αυτό είναι που σας λέμε συνέχεια όλοι οι συνάδελφοι- το ηθικό δικαίωμα να παραχωρήσετε οποιαδήποτε σπιθαμή πρασίνου εν' όψει της οποιασδήποτε άλλης σκοπιμότητας. Τελεία και παύλα. Πολύ καθαρά και ξάστερα.

Γι' αυτό δεν συμφωνούμε. Και αν πράγματι θεωρείτε ότι το δικό σας πρόγραμμα είναι προς το συμφέρον της πόλης και κυρίως συμμερίζεστε την άποψη την οποία έχουμε και εμείς για το Μητροπολιτικό Πάρκο, τότε γιατί δεν κάνετε αυτή την ελαχίστη παραχώρηση για να κερδίσετε σε αξιοπιστία στα μάτια των Αθηναίων πολιτών; Ελάτε με μία νομοθετική ρύθμιση που να κατοχυρώνει το Μητροπολιτικό Πάρκο του Γουδή. Λίγα λόγια λέω, δεν λέω πολλά. Συγκεκριμένα πράγματα που αφορούν το σήμερα και αφορούν και το αύριο. Πάρτε την ευκαιρία και προχωρήστε. Δεν έχω να πω τίποτα άλλο, κύριε Πρόεδρε. Τα υπόλοιπα είναι φιλολογία για το παρελθόν.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Έχω όμως εγώ να πω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ναι, αλλά κάποτε πρέπει να τελειώσει ο διάλογος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κατά τον Κανονισμό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ορίστε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Μίλησε ο κ. Παπουτστής για Μητροπολιτικό Πάρκο. Πότε το θυμήθηκε; Το 2001 που νομοθετούσε ο κ. Λαλιώτης δια διατάγματος δεν το ήξερε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Το 1985!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Δεν ήξερε πολύ καλά την εποχή εκείνη –το τονίζω- ότι ο φάκελος της ολυμπιακής προετοιμασίας είχε προ πολλού εγκριθεί και υλοποιείτο και ήξεραν όλοι για τι κτήριο μιλάμε; Δεν το γνώριζε αυτό; Το Μητροπολιτικό Πάρκο το ανακάλυψε στην Αντιπολίτευση;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Τώρα, σήμερα, συμφωνείτε σε αυτό;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Εγώ δεν πάω επτά χρόνια πριν, πάω στην εποχή που κυβερνούσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και μας έλεγε και είναι περήφανο ότι κυβερνούσε καλά. Δεν μπορεί να έρχεται αυτήν τη στιγμή και να μας λέει ένα «συγγνώμη, λάθος κάναμε, αλλά είμαστε περήφανοι για το παρελθόν μας».

Και ύστερα μιλάει -και αυτό είναι υποκρισία ή άγνοια;- για χώρο πρασίνου. Με το διάταγμα του κ. Λαλιώτη, που πέρασε από το Συμβούλιο της Επικρατείας και χαρακτηρίστηκε ο χώρος δομήσιμος για 20.000 τετραγωνικά, ο χώρος εκ του διατάγματος δεν είναι χώρος πρασίνου. Πού τον βρήκε ο κ. Παπουτσης;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Σοβαρά; Είναι σοβαρά πράγματα αυτά; Έχετε περάσει από εκεί;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Μη διακόπτετε, κύριε Παπουτση, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Δεν είναι χώρος πρασίνου, κύριε Παπουτση, χώρος ο οποίος εκ διατάγματος έχει χαρακτηριστεί ως χώρος που θα αναγερθεί κτήριο είκοσι χιλιάδων τετραγωνικών. Λοιπόν, αν δεν ξέρετε τι είναι χώρος πρασίνου, χώρος πρασίνου είναι εκείνος που έχει χαρακτηριστεί έτσι. Και φυσικά θα ξέρετε και κάτι άλλο. Με βάση τη νομολογία περί περιβαλλοντικού κεκτημένου, και να ήθελε οποιαδήποτε κυβέρνηση, δεν θα μπορούσε να το κάνει. Άρα, λοιπόν, αν υπήρχε χώρος πρασίνου που αποχαρακτηρίστηκε με τη βούλα μάλιστα και του Συμβουλίου της Επικρατείας με το διάταγμα του 2001, είναι την εποχή σας, με εισήγηση του κ. Λαλιώτη. Τότε, λοιπόν, έπαιψε να υπάρχει ο χώρος πρασίνου, όχι τώρα. Τώρα δεν είναι και θα σας το πουν όλοι οι νομικοί σας. Και αυτό λέει και η άποψη της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής που θέλατε να την παραστήσετε σαν κόλαφο για την Κυβέρνηση, όταν είναι κόλαφος της άγνοιας συναδέλφων που νομίζουν ότι δεν μπορούσε να γίνει αυτό με νομοθετική ρύθμιση, όταν δεκάδες νομοθετικές ρυθμίσεις περάσατε όλο αυτό το χρονικό διάστημα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Εσείς την έχετε διαβάσει;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Γι' αυτό σας είπα, εδώ θα τα λέμε όλα και θα λέμε την αλήθεια. Αλλάξατε γνώμη. Το ζήτημα δεν είναι ότι είναι κακό να αλλάξεις γνώμη, είναι το γιατί αλλάξατε γνώμη. Και ξέρετε από πού φαίνεται ότι είναι η αλλαγή γνώμης υποκριτική και μικροπολιτική; Άλλα λέγατε στην επιτροπή με τον κ. Πεταλωτή και άλλα λέτε σήμερα με τον κ. Ρήγα αλλά και εσείς. Αν είχατε πει από την αρχή: «Διαφωνούμε και έκανε λάθος ο κ. Λαλιώτης και το Συμβούλιο Επικρατείας», άντε να το καταλάβω, αν και δεν θα άλλαξα γνώμη, γιατί πρέπει να είμαι ειλικρινής μαζί σας. Αλλά τουλάχιστον θα ήσασταν εσείς ειλικρινής με τον εαυτό σας. Αλλά να μεταβάλετε η άποψή σας από την επιτροπή μέχρι σήμερα, αυτό δείχνει ότι το μόνο που σας ενδιαφέρει είναι η προσωπική τύχη του καθενός και αυτό είναι και το μεγάλο πρόβλημα του άλλοτε κυβερνώντος κόμματος και σήμερα κόμματος που βρίσκεται στην Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ πολύ. Το λόγο έχει ο κ. Πολατίδης. Είναι ο τελευταίος και με εκείνον θα κλείσουμε τη σημερινή συζήτηση επί της αρχής.

Κύριε Πολατίδη, έχετε το λόγο. Λυπούμαι που παρεμβλήθηκα, αλλά ασκούν νόμιμο δικαίωμα.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Δεν πειράζει.

Θα έπρεπε η Νέα Δημοκρατία στην πρόσφατη τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής να εισάγει και μία διάταξη στην οποία θα έπρεπε να λέει ότι, «όποιος διαφωνεί με κάποια κυβερνητική πρόταση, ως λαϊκιστής θα πρέπει να του αφαιρείται ο λόγος». Θα έπρεπε δηλαδή να είμαστε ένα Κοινοβούλιο τύπου Εμβέρ Χότζα της Αλβανίας, το οποίο ό,τι έρχεται από την Κυβέρνηση εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να το χειροκροτούμε, άλλως, είμαστε λαϊκιστές, αδιάβαστοι ή οτιδήποτε άλλο.

Επί της ουσίας, ακούστηκαν ορισμένα πράγματα και από τον ισηγητή της Πλειοψηφίας ότι άλλα είπαμε στην επιτροπή, άλλα

είπαμε τώρα. Προφανώς τη θέση μας τη διάβασε από την έκθεση της επιτροπής, όπου λέει ότι ο κ. Πλεύρης ψήφισε υπέρ του νομοσχεδίου επί της αρχής. Ψήφισε υπέρ του νομοσχεδίου με την επιφύλαξη ως προς τις ρυθμίσεις που κάνει για τα θέματα της χωροταξίας. Αυτό είπε ο κ. Πλεύρης, διαβάστε τα Πρακτικά. Από εκεί και πέρα, έχουμε δικαίωμα και πράγματι βλέποντας την υπόλοιπη εξέλιξη του θέματος εμείς είπαμε ότι δεν ψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

Είπε ο κ. Αποστολάκος ότι έχουμε υποστεί οβιδιακές μεταμορφώσεις, ότι έχουμε ταυτιστεί με τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και το Κ.Κ.Ε.. Κατ' αρχάς, σας είπε και ο κ. Βελόπουλος ότι δεν θα δώσουμε λογαριασμό σε κανέναν με ποιον θα ταυτιστούμε και ποιον θα υποστηρίξουμε. Είναι δικό μας θέμα και δεν έχετε δικαίωμα να μας ψέγετε γι' αυτό.

Αλλά από εκεί και πέρα ένα κόμμα όπως η Νέα Δημοκρατία που έκανε τα αδύνατα δυνατά και είχε ως μοναδικό εκπνεσμένο πολιτικό στόχο στις εκλογές του 2007 το να μην εισέλθει ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός στη Βουλή, το να έρχεται τώρα και να μας κατηγορεί γι' αυτά τα πράγματα, νομίζω ότι είναι αστείο. Αναφέρθηκε και πάλι ότι μας κατάλαβε ο λαός και ότι είμαστε λαϊκιστές, γιατί ζητάμε να υπάρχουν λάστιχα στα αυτοκίνητα των αστυνομικών. Ναι, το ζητάμε. Στο Νομό Σερρών, σε μία περιοχή με έδρα τη Νιγρίτα από το Στρυμνικό έως τα Νέα Κερδύλλια, σε μία απόσταση περίπου ογδόντα χιλιομέτρων και με σαράντα πέντε χιλιάδες πληθυσμό υπάρχουν μόνο ένα περιπολικό με δύο άτομα προσωπικό. Αν αυτό εσείς το θεωρείτε σωστή αστυνόμευση και νομίζετε ότι έτσι λύσατε όλα τα προβλήματα και ότι τώρα πρέπει να πάμε σ' αυτό το Πολιτιστικό Κέντρο, να το δεχτούμε.

Ως προς το θέμα αυτού καθ' αυτού του Πολιτιστικού Κέντρου ουδέποτε κανείς εδώ, αλλά ούτε φαντάζομαι και στην επιτροπή δεν διαφώνησε με την αξία της ύπαρξης ενός πολιτιστικού κέντρου της Αστυνομίας. Γιατί παραβιάζετε ανοικτές θύρες; Διαφωνούμε με τη χωροθέτηση. Αυτό είναι σαφές. Πιστεύουμε ότι αυτό που ακούστηκε για το άγαλμα του Παπαφλέσσα στο Μανιάκι και στα Τρίκαλα είναι ατυχές τουλάχιστον. Δεν είναι αυτή η σχέση που υπάρχει ανάμεσα στο Πολιτιστικό Κέντρο της Αστυνομίας και με ένα κτήριο που κάποτε ήταν Σχολή της Χωροφυλακής. Υπάρχουν και πολλά άλλα κτήρια τα οποία μπορούν να αξιοποιηθούν.

Το Υπουργείο σας φέρει και τον τίτλο «Αποκέντρωσης» που φυσικά με αυτό το νομοσχέδιο δεν το τιμά. Γι' αυτό θα έπρεπε να μεταφέρετε κάποιες δραστηριότητες εκτός Αττικής. Συγκεκριμένα μονίμως νέες δραστηριότητες και μεγαλύτερο βάρος στις υποδομές της Αττικής. Λογικό είναι να διαμαρτύρονται οι κάτοικοι. Και είναι λογικό αυτό το Κέντρο να ήταν καλοδεχούμενο σε μία περιοχή όπου θα προσέφερε μία οικονομική ανάσα, όπως στις πυρόπληκτες περιοχές της Πελοποννήσου ή στη Μακεδονία ή οπουδήποτε αλλού. Εμείς, όμως, κουβαλάμε ό,τι υπάρχει και ό,τι δεν υπάρχει στο Λεκανοπέδιο. Να μαζέψουμε εδώ είκοσι εκατομμύρια πληθυσμό. Έτσι θέλετε να μετατρέψετε την Ελλάδα. Όλοι στο Λεκανοπέδιο. Νομίζω ότι αυτή είναι η κατεύθυνση.

Τελειώνοντας, θέλω να πω ότι λόγω επαγγελματικής ενασχολήσεως έτυχε να ταξιδέψω σε αρκετές μεγάλες πόλεις της Ευρώπης. Εκεί διαπίστωσα ότι αυτή η μανία που υπάρχει με τα μεγάλα κτήρια στην Αθήνα, σ' αυτούς δεν υπάρχει. Πώς κατορθώνει το Μιλάνο και δεν χρειάζεται κτήρια των είκοσι χιλιάδων και των σαράντα χιλιάδων τετραγωνικών μέτρων; Πώς καταφέρνουν αυτοί και αξιοποιούν τα δικά τους διατηρητέα κτήρια των εκατόν πενήντα και των διακοσίων ετών; Γιατί εμείς έχουμε ένα σωρό τέτοια κτήρια στο κέντρο της Αθήνας παρατημένα, νεοκλασικά, που δεν αξιοποιούνται ποτέ από το δημόσιο; Και δεν αξιοποιούμε τις τηλεπικοινωνίες, ούτως ώστε να μην υπάρχει η ανάγκη της φυσικής συνυπάρξεως των ανθρώπων σε διπλανά γραφεία για να επικοινωνήσουν και να δουλέψουν μαζί. Σε αυτήν την κατεύθυνση που είναι η ουσία του όρου «προοδευτική» πρέπει να κατευθυνθεί η Κυβέρνηση.

Και επειδή αναφέρθηκε και κάτι σχετικά με τις πολιτικές θέσεις του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, εγώ θα σας αναφέρω κάποιες πολιτικές θέσεις που λέει στο περιοδικό

«ΜΕΤΕΞΕΛΙΞΗ» της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Γιάννης Μοίρας, αναπληρωτής υπεύθυνος πολιτικού σχεδιασμού. Λέει ότι οι στόχοι της Νέας Δημοκρατίας μετά τις εκλογές του 2007 είναι η προώθηση του γάμου των ομοφυλοφίλων, η ένταξη των λαθρομεταναστών στην κοινωνία και διάφορα άλλα, η χρήση των μαλακών ναρκωτικών. Όλα αυτά είναι οι πολιτικές σας θέσεις τις οποίες αποκρύψατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας παρακαλώ αυτά δεν έχουν σχέση με το νομοσχέδιο.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Τα λέω αυτά, κύριε Πρόεδρε, γιατί μίλησαν για λαϊκισμό. Άμα μιλάνε για λαϊκισμό θα τα ακούνε. Τι είναι λαϊκισμός; Να λέτε άλλα πριν τις εκλογές και ξαφνικά μετά να τα αποκαλύπτουν αυτά οι ιδεολογικοί σας ινστρούχτορες;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ: Ο λαϊκισμός είναι να είσαι με όλους και με όλα.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Δεν είμαστε με όλους και με όλα. Εσείς είστε με όλους και με όλα.

Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Πολιτιστικό Κέντρο Ελληνικής Αστυνομίας και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών: «Πολιτιστικό Κέντρο Ελληνικής Αστυνομίας και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 23.02' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 17 Ιουλίου 2008 και ώρα 09.30', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο: συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Πολιτιστικό Κέντρο Ελληνικής Αστυνομίας και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

